ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 7

«Πόσον εὐκολώτερον εἶναι δι' ἡμᾶς τὸ ἔργον μας! Πόσον ὀλιγώτερον αἰσθανόμεθα τὸν κόπον, ὅταν βαδίζοντες εἰς τὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον βαδίζομεν, ἀκούωμεν τὴν νεότητα ἀκολουθοῦσαν καὶ ἐρχομένην πίσω μας ἐνθουσιώδη, ὅταν ἀντηχοῦν εἰς τὰ αὐτιά μας τὰ γέλια τῆς χαρᾶς της καὶ ἡ κραυγὴ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ της».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν εἶναι μάταιον τὸ σύνθημα, τὸ ὁποῖον ἔρριψα περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος. Δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ μία φυλή, ἐὰν δὲν δημιουργήσῃ πολιτισμὸν ἰδικόν της. Ἄλλως τὸ Ἔθνος δὲν εἶναι παρὰ μόρια νεκροῦ σώματος, τὰ ὁποῖα ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν ὡς λίπασμα δι' ἄλλας φυλάς. Ὀντότητα δὲν δύνανται ν' ἀποτελέσουν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Ξέναι θεωρίαι, θεωρίαι φθοροποιοί, θεωρίαι καμωμέναι γιὰ λαοὺς ποὺ κατοικοῦν μέσα στὴν ὁμίχλη καὶ τὴν παγωνιά, δὲν εἶναι θεωρίαι, ποὺ ἠμποροῦν νὰ κάμνουν διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ γαλανοῦ οὐρανοῦ. Ἐδῶ θὰ βασιλεύῃ γιὰ πάντα ἡ Ἑλληνικὴ ἰδέα. Καὶ μόνον μὲ αὐτὴν ἠμποροῦμεν νὰ ζήσωμεν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ νεότης, ἡ ὁποία ἐνθουσιάζεται διὰ τὰ μεγάλα ζητήματα καὶ ἡ ὁποία δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς μεγάλα ἰδανικά, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ δράξῃ τὴν σημαίαν, τὴν ὁποίαν σᾶς παρουσιάζομεν, καὶ θὰ τὴν φέρῃ εἰς τὴν νίκην».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

«Νὰ ἔχετε ἀπόφασιν νὰ εἴπητε εἰς ἡμᾶς, τὴν γενεάν, ἡ ὁποία ἦλθε καὶ σᾶς καθοδηγεῖ τώρα, ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγαν τὰ παιδιὰ τῶν Σπαρτιατῶν εἰς τοὺς πατέρας των καὶ τοὺς συντρόφους των: ΑΜΜΕΣ ΔΕ Γ' ΕΣΟΜΕΘΑ ΠΟΛΛΩ ΚΑΡΡΟΝΕΣ».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΕΤΟΣ 1.
1938

ΤΕΥΧΟΣ 7ον
25 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

ΑΘΗΝΑΙ | ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ Τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν. | ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝ/ΤΟΣ Καραγεώργη 4

Νέοι καὶ Νέαι τῆς Ε.Ο.Ν.
Ὅλοι στοὺς στίβους

Τοῦ Κυβερν. Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Στὴν ἱστορίαν τῆς Ε. Ο. Ν., τὴν σύντομη ἀλλὰ καὶ δυναμική, τὴν γεμάτη ἀπὸ ὁρμὴ καὶ πίστι, ἐσημειώθη ἕνας ἀκόμη σταθμὸς ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποβῇ, καὶ θὰ ἀποβῇ ἀσφαλῶς, σταθμὸς καὶ στὴν ἱστορίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ μας ἀθλητισμοῦ. Ἕνας δηλαδὴ ἀκόμα καρπὸς τῆς παντοδύναμης πνοῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Πέρασε ἕνας χρόνος ἀπὸ τότε ποὺ ἄρχισαν νὰ ὑψώνωνται ἀραιὰ - ἀραιὰ στὴν ἀρχή, δάσος πυκνότατο ὕστερα, οἱ σημαῖες μὲ τὸν διπλὸ πέλεκυ, σὰν ὑπερήφανα καὶ ἀλύγιστα βλαστάρια τοῦ σπόρου, ποὺ τὸν ἔσπειρε μέσα στὴ θερμὴ ψυχὴ τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας ὁ δημιουργὸς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Μέσα στὸν χρόνον αὐτὸν δὲν ἤτανε λίγα τὰ ἀθλητικὰ γεγονότα ποὺ ἔλαβαν χώραν, μέσα στοὺς κόλπους τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀλλὰ καὶ ὁ καιρὸς γιὰ τὴ μεγάλη ἐξόρμησι δὲν εἶχεν ἔλθει ἀκόμα. Δὲν ὑπῆρχαν οὔτε στελέχη, οὔτε μέσα, οὔτε κάπως ἀρτία ὀργάνωσις. Χρειάστηκε νὰ περάσῃ ὁ χρόνος γιὰ νὰ ἀποκτηθοῦν λίγο-πολὺ αὐτὰ ποὺ ἔλειπαν. Τώρα... τώρα ὁ ΑΡΧΗΓΟΣ ΕΔΩΚΕ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΤΗΣ ΕΞΟΡΜΗΣΕΩΣ καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. ἐπιχειρεῖ.

Ἔτσι ἐρχόμαστε νὰ ἐκπληρώσουμε καὶ αὐτὸν τὸν σκοπὸν τῆς Ὀργανώσεως, ποὺ θέλει μὲ τὸν ἀθλητισμὸ νὰ προσφέρῃ στὸ Ἔθνος σώματα γερά, γεμᾶτα ἀπὸ ὑγεία καὶ σφρῖγος. Ἀλλὰ θέλει καὶ κάτι ἀκόμα. Θέλει μὲ τὴν ἄθλησι νὰ τονώσῃ στὸ ὑπέρτατο σημεῖο τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεσι κάθε νέου καὶ κάθε νέας καὶ νὰ συμβάλῃ μὲ αὐτὴν στὴ δημιουργία γενεᾶς ἀγωνιστῶν στὴν ψυχή, στὸ σῶμα, στὸν χαρακτῆρα. Ἡ 4η Αὐγούστου, μὲ ἄλλα λόγια ἡ Ἑλλάς, δὲν χρειάζεται ὀπαδούς, θέλει ΠΙΣΤΟΥΣ, δὲν χρειάζεται συμπαθεῖς θεατάς, θέλει ΑΓΩΝΙΣΤΑΣ, δὲν χρειάζεται ἀνθρώπους ἀρρωστημένους, θέλει ἀκατάβλητες ψυχὲς καὶ γερὰ κορμιά.

Ἄλλως τε, στὴν ἐπιδίωξι αὐτὴ τῶν ἀντικειμενικῶν σκοπῶν, σκοπῶν ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν πανάρχαιη καὶ σεβασμιωτέρα τῶν παραδόσεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, οἱ Φαλαγγῖται καὶ οἱ Σκαπανεῖς, οἱ Φαλαγγίτισσες καὶ Σκαπάνισσες βρίσκουν μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες καὶ ἐπωφελέστερες ψυχαγωγίες. Παράλληλα ὅμως ἐξυπηρετεῖται κατὰ τὸν πιὸ ὠφέλιμο τρόπο ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, τοῦ ὁποίου εὐρύνονται ἐξαιρετικὰ αἱ βάσεις του καὶ ἔτσι μεταβάλλεται σὲ πραγματικὰ ἐθνικὸν ἀθλητισμό. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ τοῦ δημιουργοῦνται συνθῆκες ἐξαιρετικῆς ἀναπτύξεως καὶ ἀποκτᾷ μιὰ ἀπὸ τὶς κυριώτερες προϋποθέσεις ἀκμῆς καὶ τὴν σπουδαιότερη βάσι ἐργασίας. Ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» θεωρεῖ καθῆκόν της νὰ συνεργασθῇ στενώτατα μὲ τοὺς ἀθλητικοὺς ὀργανισμοὺς τῆς Χώρας καὶ εἶναι εὐτυχισμένη, ποὺ μπορεῖ νὰ προσφέρῃ στὴν ὡραία ὑπόθεσι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀθλητισμοῦ. Ἔχει δὲ τὴν βεβαιότητα, ὅτι μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι θὰ εἶναι οἱ καρποὶ μιᾶς πλήρους καὶ εὐρυτάτης συνεργασίας της μὲ τὶς ἀθλητικὲς ὀργανώσεις καὶ μιᾶς ἀμοιβαίας ἀλληλοβοηθείας γιὰ τὴν προαγωγὴ καὶ τὴν πραγμάτωσι τῆς Ἰδέας τῆς ἀθλήσεως ὁλοκλήρου τῆς νέας γενεᾶς, γιὰ τὴν ὁποία χρειάζεται ἔντονη καὶ συντονισμένη προσπάθεια.

Ὁ Ἀρχηγὸς καλεῖ τοὺς Φαλαγγίτας τῆς Ἑλλάδος καὶ σ' ἕνα ἀκόμα ὡραῖο ἔργο. Τοὺς καλεῖ νὰ προσφέρουν τὴν ὠργανωμένη ἐθελοντική τους ἐργασία, τὴν ὑπέροχη αὐτὴν ἀπονομὴ φόρου τιμῆς στὴν ἱερὴ ἔννοια τοῦ τιμη-

ΑΔΑΜΑΣΤΗ Η ΨΥΧΗ ΤΟΥ

Ὁ Ι. Μεταξᾶς ἐμόχθησεν εἰς τὴν ζωήν του καὶ ἐδοκίμασε τὴν πικρίαν εἰς τὴν πλέον καταπληκτικήν της ἔκτασιν. Καὶ τὴν θέσιν αὐτὴν διετήρησε μὲ ἄκαμπτον θέλησιν καὶ μὲ ἀκατάβλητον μαχητικότητα ἐπὶ ἔτη μακρά. Εἶχεν ὀνειρευθῆ μίαν ἀνωτέραν ζωὴν διὰ τοὺς Ἕλληνας καὶ μέσα εἰς τὴν πολυτάραχον ζωὴν τῆς Πατρίδος του καὶ τὴν τρικυμιώδη ἰδικήν του σταδιοδρομίαν ἐβάδιζε γεμᾶτος θάρρος καὶ αἰσιοδοξίαν πρὸς τὴν γόνιμον ἀνάπλασιν τῆς Ἑλλάδος, μὲ τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταβάλῃ τὰ ὄνειρά του εἰς ζωντανὴν πραγματικότητα. Τὰ ἐρείπια ποὺ συνήντα ἐμπρός του συνετάρασσον τὴν ψυχήν του καὶ ἐσπάρασσον τὴν καρδίαν του. Ἀλλὰ ἀκούραστος μελετητὴς καὶ βαθὺς ψυχολόγος τοῦ χαρακτῆρος τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς, ἐγνώριζεν ὅτι εἰς τὸ βάθος της ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ ἔμεινεν ἀκηλίδωτη καὶ ἀρρίπωτη. Εἰς τὰ ξένα καὶ σκοτεινὰ κηρύγματα τῶν ἀφελῶν καὶ ἀπερισκέπτων ἀντέτασσε τὰ σεμνώματα τῆς Ἑλληνικῆς φιλοσοφίας καὶ ἡ διψαλέα ψυχή του ἀόκνως ἐδίδασκε: Ἀφυπνισθῆτε, προχωρῆτε καὶ κατακτήσατε τὰ μεγάλα καυχήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ!

Καὶ ἐπρόβαλεν ἡ αὐγὴ καὶ ἔγινεν ἡ ἐξόρμησις. Ἐξύπνησεν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ καὶ ἐσκίρτησε καὶ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα κατεδαφίζεται τὸ παλαιὸν οἰκοδόμημα τῶν ἐρίδων καὶ τῶν φανατικῶν κακιῶν καὶ θεμελιοῦται καὶ ἀνεγείρεται μὲ πυρετώδη κίνησιν τὸ οἰκοδόμημα τῶν ὡραίων ὀνείρων, τῶν γονίμων ἐλπίδων καὶ τῶν ρυθμικῶν πραγματοποιήσεων.

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Νεολαίαν τώρα προβάλλεται ἡ ζωή του, οἱ μόχθοι του καὶ τὸ ἔργον του: Παροιμιώδης ἐργατικότης· ἐπίπονος μελετηρότης· ἀγῶνες μακροὶ καὶ δεινοί. Ἀκατάβλητος ψυχή· ἐπίπονος ἀφοσίωσις εἰς τὴν Πατρίδα. Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν τώρα προσφέρεται βάσις ἀδιατάρακτος, βάσις ἐκτεταμένη καὶ ὀχύρωμα εἰς τὰς ἀντιξοότητας ἀπόρθητον: Ἡ ὑπερηφάνεια τῆς καταγωγῆς! Ὁ ἐκπολιτιστικὸς προορισμὸς τῆς φυλῆς! Ἡ αἰσιοδοξία ἡ ἀπόλυτος πρὸ παντὸς τοῦ Κυβερνήτου ποὺ ἀνέσκαψε καὶ ἔκαμε νὰ διαλάμψουν καὶ πάλιν οἱ Ἑλληνικοὶ ψυχικοὶ θησαυροί.

Τζ.

μένου μόχθου γιὰ τὴν δημιουργία στίβων καὶ γιὰ τὴν καλλιτέρευσι ἐκείνων ποὺ ὑπάρχουν.

Ἔτσι δὲν θὰ μείνῃ πόλις, κωμόπολις ἢ χωρίο μέσα στ' ἅγια χώματά μας, ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ τὸν χῶρο, ὅπου θὰ σφυρηλατοῦνται οἱ ψυχὲς καὶ τὰ σώματα τῶν νέων τῆς Πατρίδος μας, καὶ πρῶτ' ἀπ' ὅλων τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Φαλαγγιτισσῶν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ θετικὲς ὑπηρεσίες στὸ Ἔθνος καὶ μιὰ ἀνεκτίμητης ἀξίας ὑπηρεσία στὸν Ἑλληνικὸ ἀθλητισμό, ποὺ κι' αὐτὸς ἔθεσε τὰ γήπεδά του στὴ διάθεσι τῶν μελῶν τῆς Ε. Ο. Ν., καὶ τοῦ ὁποίου ἔτσι λύεται ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα προβλήματα.

Φαλαγγῖτες καὶ Φαλαγγίτισσες, Σκαπανεῖς καὶ Σκαπάνισσες, ἀπὸ τὴ μιὰ ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη τῆς πατρικῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Ἀκούσατε τὸ σάλπισμα τοῦ Ἀρχηγοῦ! Ἀκούσατε τὸ σύνθημά του! Ἀκούσατε καὶ κινηθήκατε ὅπως πάντα σὰν ἕνας ἄνθρωπος, γιατὶ μιὰ εἶναι ἡ ψυχή σας, ἕνα τὸ πνεῦμα ποὺ σᾶς διέπει, τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου! Ἐμπρὸς ὅλοι καὶ ὅλες στοὺς στίβους! Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ καινούργια ὑπηρεσία ποὺ καλεῖσθε νὰ προσφέρετε στὸ Ἔθνος!

ΑΛΕΞ. Ν. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ, ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ

Ἂν μᾶς ρωτοῦσε κανεὶς γιατὶ ἀκολουθοῦμε χωρὶς ὅρους τὸν σημερινό μας Ἀρχηγὸ καὶ γιατὶ νοιώθουμε τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς μας ἀπὸ Αὐτὸν ἐμπνευσμένο, δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ τοῦ ἀπαντήσουμε, νὰ τοῦ δώσουμε θετικὴ ἐξήγησι.

Ὅλα τὰ γιατί, ὅλες οἱ ἀπαντήσεις θὰ συναντοῦσαν μονάχα ἕνα μέρος τοῦ ὅλου καὶ τὰ λόγια δὲν μποροῦν νὰ καθορίσουν καὶ νὰ ἐκφράσουν τὸ μέγεθος τοῦ εὐχαριστῶ μας.

Κάπου κάποια φορὰ μᾶς ἀντάμωσε ἡ φωνή του κι' ἀπὸ τότε δὲν μᾶς ἄφησε ποτέ!

Ἡ φωνὴ αὐτὴ δὲν θᾶς ἔδωσε ὑποσχέσεις. Μᾶς ἐζήτησε μόνο καὶ μᾶς ἀπήτησε πολλά.

Ἐμεῖς ὅμως ἀκολουθήσαμε τυφλά, γιατὶ μέσα στὴ φωνὴ αὐτὴ νοιώσαμε τὴν ἐκπλήρωσι τῆς λαχτάρας μας καὶ τῆς πίστης μας!

Δὲν ρωτήσαμε γιὰ τὸν Ἄνθρωπο, ποὺ ἀνῆκε ἡ φωνὴ αὐτή, γιατὶ βαθειὰ στὸ ἐσώψυχό μας βρίσκονταν ἡ ἀνίκητη πεποίθησις, πὼς αὐτὸς ἦτανε ὁ γνήσιος Ἀρχηγός, ποὺ ἕνας χρυσὸς αἰῶνας χαρίζει στοὺς Λαούς.

Γνωρίσαμε στὴν ἀρχὴ μόνο τὴ φωνή, ποὺ μᾶς μίλησε καὶ τὴ σημαία, ποὺ μᾶς ἔδωσε στὰ χέρια. Κάθε λέξι ποὺ μᾶς ἔλεγε ἔφτανε κατ' εὐθεῖαν στὴν καρδιά μας κι' ὅλο πιὸ γαλανὴ καὶ πιὸ φωτεινὴ ξεδιπλώνονταν ἡ σημαία μπρὸς στὰ μάτια μας!

Κι' ὅταν στερνὰ ἀπὸ καιρὸ μιὰ μέρα εἴδαμε τὸν Ἀρχηγὸ στὸ πρόσωπο, ἡ στιγμὴ ἐκείνη μᾶς βεβαίωσε αὐτό, ποὺ νοιώθαμε ἀπὸ καιρό.

Μέσα μας ριζώθηκε ἡ πίστι σ' Αὐτὸν πολὺ δυνατὰ καὶ ποτὲ δὲν θὰ χρειαστῇ Ἐκεῖνος ἀποδείξεις καὶ ἐπιτυχίες πιά, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ σταθῇ μέσα στὴ νεανική μας καρδιά, γιατὶ τὴν ἔχει κερδίσει γιὰ πάντα! Μᾶς ἀρκεῖ πὼς Αὐτὸς εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας καὶ τίποτε ἄλλο ἐμεῖς δὲν ἐξετάζουμε.

Ὅμως μόνο γιατὶ θέλουμε ὅλο καὶ πιὸ φωτεινὴ νὰ γίνεται μέσα μας ἡ εἰκόνα Του, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ στηθῇ πάνω ἀπὸ ὅλους καὶ ὅλα, γι' αὐτὸ διψᾶμε νὰ ξέρουμε τὴν ἱστορία του, τὴ ζωή του, τὴ δρᾶσι του. Ὅπως λαχταροῦμε νὰ ξέρουμε τὴν Ἑλλάδα μας ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρές της γιὰ νὰ τὴν ἀγαπήσουμε τρανά, ἔτσι θέλουμε νὰ γνωρίσουμε καὶ τὸν Ἀρχηγό μας πλατειά, γιὰ νὰ τὸν γνωρίσουμε ἀπεριόριστα. Γιατὶ ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι ὁ Ἀρχηγὸς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς εἶναι ἡ Ἑλλάδα μας.

Μέσα στὴν ψυχή μας τὰ δυὸ αὐτὰ σύμβολα εἶναι ἄρρηχτα ἑνωμένα σὲ κάθε ἀνάγκη, σὲ κάθε χαρά!

Σ. ΚΑΡ.

ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ

ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Ὁ λιμπεραλισμὸς καὶ ὁ ξάδερφός του ὁ μαρξισμός, βάζανε τὸ ἐγὼ τοῦ ἀτόμου στὸ κέντρο τῶν γεγονότων, στὸ κέντρο τῆς ζωῆς. Γύρω σ' αὐτὸ τὸ ἐγώ, ἐγύριζε ὁ κόσμος κι' ἐκινεῖτο ἡ σφαῖρα τῆς ὑφηλίου. Τὸ ἐγὼ αὐτὸ προέβαλλε μονάχα ἀπαιτήσεις. Κι' ὅταν οἱ ἀπαιτήσεις αὐτὲς δὲν ξεπληρώνονταν ἢ δὲν μποροῦσαν νὰ ξεπληρωθοῦν, ἐπαναστατοῦσε αὐτὸ τὸ ἐγὼ ἐνάντια στὸ κάθε τι καὶ ζητοῦσε, μὲ ὅλα τὰ μέσα, νὰ ὑποταχτῇ τὸ σύνολο σ' αὐτὸ τὸ ἐγὼ καὶ νὰ τὸ ἐξυπηρετῇ. Οἱ ἀκράτητες ὁρμὲς καὶ τ' ἀδάμαστα πάθη, ἡ ἀναρχία καὶ ἡ ἀποσύνθεσι λέγονταν ἐλευθερία. Γιὰ νὰ μπορῇ τὸ ἐγὼ αὐτὸ νὰ γιορτάσῃ ὄργια παντὸς εἴδους, ἀπείραχτο, χρειάζονταν ἕνα κάλυμμα. Κατέφευγε λοιπὸν στὴν ἀνωνυμία. Στὴν οἰκονομικὴ ἀνωνυμία τῶν μετοχῶν, στὴν πολιτικὴ ἀνωνυμία τῶν κοινοβουλίων. Ἡ συνέπεια ἤτανε νὰ μεταβληθῇ ὁ ἄνθρωπος σὲ νούμερα καὶ ἀριθμούς. Αὐτὸ εἶναι τὸ κατόρθωμα τοῦ ἐγωπαθισμοῦ καὶ τῆς ἐγωλατρείας τῶν περασμένων ἐποχῶν.

Εὐτυχῶς ὅμως ὁ ἄνθρωπος συνῆλθε κι' ἔνοιωσε ὅτι ἡ πολυπαινεμένη ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου στὸ τέλος δὲν καταντοῦσε παρὰ ἡ πιὸ μενάλη σκλαβιά. Πρῶτος ὁ στρατιώτης βρῆκε τὸν ἑαυτό του στὰ χαρακώματα τοῦ παγκοσμίου πολέμου, γύρισε στὶς πρωτόγονες ἀρετές του, ἀνεκάλυψε πάλι τὸ σύνολο καὶ τὴν ἀξία τῆς ἑνότητος. Βρῆκε πὼς ἡ ἀξιολογία τοῦ ἀνθρώπου σὲ χρῆμα, σὲ χτῆμα, σὲ γνώσεις καὶ στοὺς σφαλεροὺς καὶ ψεύτικους κανόνες τῆς κοινωνικῆς σύνθεσης δὲν ἔστεκε καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητηθῇ στὸν ἀνδρισμό, στὸν ψυχικὸ ἡρωϊσμό, στὴν ἑτοιμότητα γιὰ θυσία, στὴ συνείδησι εὐθύνης, καὶ πρὸ παντὸς στὸ συναίσθημα τῆς εὐτυχίας τοῦ συνόλου.

Ἕνας Ἕλλην, ἐπίσης στρατιώτης, ὁ Ἀρχηγός, ἐμορφοποίησε τὴν λαχτάρα αὐτὴ μὲ βάσι τὴ νέα ἐθνικὴ καὶ κοινωνικὴ ἰδέα καὶ δημιούργησε μὲ τὴν ὀργάνωσι τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας τὴ μαχητικὴ ὁμάδα, ποὺ θὰ πραγματοποιήσῃ πέρα ὡς πέρα τὸ ἰδανικὸ αὐτό.

Σήμερα, ὕστερα ἀπὸ 28 μῆνες, ἔχει γίνει αὐτὴ ἡ ἐθνικοκοινωνικὴ ἰδέα τὸ ζωϊκὸ περιεχόμενο τῆς ἑλληνικῆς νεότητος καὶ θὰ γίνῃ μὲ ἀπόλυτο βεβαιότητα αὔριο καὶ ὅλου τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Τὸ τεράστιο αὐτὸ οἰκοδόμημα δὲν μποροῦν τώρα νὰ τὸ κουνήσουν οἱ λίγοι τῆς παλιᾶς ἐποχῆς, οἱ πνευματικὰ ἀρτηριοσκληρωμένοι, οἱ ψυχικὰ ἄρρωστοι. Μόνο ἡ ἐπιτυχία εἶναι ἡ ἀπόδειξι γιὰ τὴν ὀρθότητα μιᾶς θεωρίας.

Ἡ ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας στὴ συνολική της μορφή, στὴν ὁποία τὸ παιδὶ τοῦ ἐργάτη στέκει συντροφικὰ δίπλα στὸ παιδὶ τοῦ μορφωμένου, τοῦ ἀγρότη πλάϊ στὸ παιδὶ τοῦ ἀστοῦ, τοῦ φτωχοῦ πλάϊ στὸ παιδὶ τοῦ πλουσίου, πάνω ἀπὸ κόμματα καὶ μίση, πάνω ἀπὸ κεφαλαιοκρατισμό, νίκησε καὶ μ' αὐτὸ ἀπέδειξε πὼς ἡ Ὀργάνωσι αὐτὴ ἔχει πιάσει τὸ σωστὸ δρόμο. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ γίνεται ἡ προεργασία τῆς σφυρηλατήσεως σ' ἕνα δυνατὸ σύνολο ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ. Ἔπρεπε ἡ ἀρχὴ νὰ γίνῃ ἀπὸ τὴ Νεολαία, ποὺ δὲν τὴν χωρίζουν οὔτε ἐπιθυμίες πρὸς χτῆμα, οὔτε ἀδηφαγίες πρὸς χρῆμα.

Ἡ ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας καὶ ὅσοι τὴν πονοῦμε, θέλουμε τὴν συντροφικότητα, τὴν ἑνότητα. Αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ἀνώτατος νόμος γιὰ κάθε της πρᾶξι καὶ κίνησι. Τὴν συντροφικότητα αὐτή, τὴν σύνδεσι, δὲν τὴν διδάσκουμε μόνο, παρὰ θέλουμε καθημερινὰ νὰ τὴν ἀσκοῦμε, νὰ τὴν ἐφαρμόζουμε, ὡς ποὺ νὰ γίνῃ ἕνα μέρος ἀναπόσπαστο τοῦ χαρακτῆρος τοῦ παιδιοῦ καὶ τοῦ νέου. Ἡ συντροφικότητα καὶ ἡ ψυχικὴ σύνδεσι τοῦ συνόλου θὰ εἶναι τὸ ὅπλο, μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἀγωνιστῇ ἡ Νεότητα γιὰ τὴν εὐημερία τοῦ Λαοῦ μας.

Γι' αὐτὸ παραθέτουμε τὶς ἑξῆς ἐντολὲς γιὰ τὴν γνήσια συντροφικότητα καὶ τὴ βαθειὰ σύνδεσι τοῦ συνόλου:

1.— Τὸ σύνολο τῆς Νεολαίας δὲν εἶναι μιὰ κολεκτίβα, ἕνας ἀνάκατος σωρὸς ἀνθρώπων, παρὰ μιὰ ταχτοποιημένη ὁμάδα, μὲ τέτοιον τρόπο, ποὺ ὁ καθένας μικρὸς ἢ μεγάλος νὰ ἔχῃ τὴ θέσι του.

2.— Ὕψιστος νόμος τοῦ συνόλου εἶναι ἡ πειθαρχία, ἐκφραζομένη διὰ τῶν ἐννοιῶν «Ἀρχηγὸς» καὶ «Ἀκολουθία».

3.— Κάθε νέος πρέπει νὰ ξέρῃ ὅτι καὶ τώρα καὶ ἀργότερα στὴ ζωὴ μόνο τόσο μπορεῖ νὰ ἀπαιτῇ ἀπὸ τὸ σύνολο, ὅσο εἶναι ἕτοιμος νὰ δώσῃ στὸ σύνολο.

4.— Τὸ σύνολο ἀποτελεῖ τότε μόνο μαχητικὴ ὁμάδα, ὅταν βαδίζῃ σύσσωμο πρὸς τὸ σκοπό του. Ἡ κεντρικὴ ἰδέα τῆς ὀργανώσεως εἶναι τέτοια, οὕτως ὥστε καθένας νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴν εὐημερία τοῦ Λαοῦ του καὶ ἐπομένως τὴ δική του θέσι ὡς μέλλοντος λαϊκοῦ συντρόφου.

5.— Γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ἀντέχῃ τὸ σύνολο στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς ἀργότερα, πρέπει νὰ ἀνατραφῇ γιὰ ὕψιστες προσπάθειες, δηλαδὴ ὁ καθένας νέος νὰ προάγεται καὶ νὰ παρακινῆται σὲ ὑψίστη προσπάθεια μὲ ἐξέλιξι ὅλων του τῶν δυνάμεων σωματικῶν, πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν.

Τὸ πρότυπο τῆς Νεολαίας εἶναι ὁ στρατιώτης. Γιατὶ κι' ἕνας μεγάλος στρατιώτης εἶναι ὁ Ἐμπνευστής της. Ὁ στρατιώτης αὐτὸς τῆς ἔδωσε τὸ σύνθημα, ποὺ τὴ συνδέει σφιχτὰ καὶ ποὺ γίνεται φανερὸ σὲ ὅλες της τὶς ἐκδηλώσεις. «Εἶστε ἄρρηκτα δεμένοι, βαδίζετε πλάϊ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον γιατὶ σ' ὅλη τὴ ζωή σας θὰ εἶστε μαζί.»

* * *

Ἡ ἐργασία αὐτὴ γιὰ τὴν ὀργάνωσι καὶ καθοδήγησι τῆς Νεολαίας εἶναι κολοσσιαία, ἡ εὐθύνη γιγαντιαία, μὰ καὶ ἡ εὐχαρίστησι μεγάλη, ὅσο πιὸ μεγάλη εἶναι ἡ ἐπιτυχία. Καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ εἶναι βεβαία, γιατὶ ἡ ἰδέα τῆς ἀνακαινίσεως τοῦ Λαοῦ διὰ τῆς Νεολαίας, ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸν Ἀρχηγό, εἶναι ἀγκυροβολημένη μέσα στὴ μυριόπαλμη καρδιὰ τῆς ἴδιας τῆς Νεολαίας.

Σὰν στρέφουμε τώρα τὸ βλέμμα μας τριγύρω, μᾶς φαίνεται πὼς φτάσαμε σ' ἕνα σίγουρο λιμάνι ἔπειτα ἀπὸ μεγάλη τρικυμία. Γι' αὐτὸ νοιώθουμε καὶ μιὰ πελώρια χαρὰ καὶ εὐχαρίστησι, ποὺ μποροῦμε νὰ δουλεύουμε ἀπείραχτοι κάτω ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν ἥλιο. Σὰν νὰ εἴμαστε σὲ μιὰ ἀσφαλισμένη βίγλα καὶ βλέπουμε τὴν φουρτοῦνα, ποὺ λυσσᾶ ἀκόμα στὸν κόσμο, ποὺ ἀναταράζει ὁλόκληρα μεγάλα κράτη μὲ ἔριδες, ἐμφυλίους πολέμους, μίση καὶ φθόνους.

Καὶ μεῖς ἐδῶ δὲν εἶναι πολὺς καιρός, ποὺ ζήσαμε τρομερὰ χρόνια! Καὶ μεῖς μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς ὑποφέραμε, πὼς φτάσαμε στὴν ἄκρη τοῦ κρημνοῦ.

Ἕνας ἄνθρωπος μὲ δυνατὴ θέλησι καὶ πιὸ δυνατὴ ψυχὴ μπόρεσε κι' ἐπέτυχε τὴν ἀλλαγὴ τῆς ζωῆς μας. Κι' ὅμως ἀκόμα δὲν μποροῦμε νὰ ξεχάσουμε τὸ ξεχαρβάλωμα, ποὺ περάσαμε. Γι' αὐτὸ καὶ ὅλο πιὸ ἐντατικὴ γίνεται ἡ ἐργασία μας γιὰ τὴν ἀνόρθωσι. Πιστεύουμε πὼς καὶ ὕστερα ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια οἱ ἀπόγονοί μας θὰ λένε σὲ ποιὸ βάραθρο ἔφτασε ἡ ἑλληνικὴ πατρίδα. Θὰ διηγοῦνται τὴν ἱστορία τοῦ Ἀνθρώπου μὲ τὴ δυνατὴ θέλησι καὶ τὴν ὑπερδυνατὴ ψυχή, ποὺ ἔσωσε τὸ Λαὸ ἀπὸ τὴν ἀποσύνθεσι. Θὰ ἱστορίζουν σὰν παραμῦθι τὰ βράδυα στὴ γωνιὰ τὴν ἱστορία τοῦ Ἀνθρώπου, ποὺ πρόβαλε μὲ συνθήματα ὡς τότε ἄγνωστα στοὺς πολλούς: ἐθνικὸ καλό, λαϊκὴ ἑνότητα, ἰδεολογικὴ Νεολαία, θυσία γιὰ τὸ Λαό, πειθαρχία, ἀληθινὴ ἀλληλεγγύη. Καὶ πρὶν ἀναμασοῦσαν οἱ πολλοὶ τὶς λέξεις αὐτές, μὰ ἦσαν λέξεις κενὲς χωρὶς σημασία. Τώρα ὁ Ἄνθρωπος αὐτὸς τοὺς ἔδωσε τὴν πρωτόγονή τους ἔννοια καὶ τὴ σαφήνειά τους. Τὶς ἐξάγνισε σὰν τὸ ὁλοκάθαρο νεράκι μιᾶς κρουσταλλένιας, βουνίσιας πηγῆς.

Καὶ πάνω ἀπὸ τὸ Χάος εἶπε: «Γεννηθήτω φῶς!» Φύσηξε πνοὴ στὴ νέα γενεὰ καὶ τὴν ἀνάστησε. Τῆς ἔδωσε τὴν ψυχή.

Θυμᾶστε τὶς παλιὲς ὀργανώσεις Νεολαίας; Ἄλκιμοι, πρόσκοποι... καὶ πῶς ἀλλιῶς λέγονταν. Σπρωχμένες αὐτὲς οἱ ἰσχνὲς ὁμάδες ἀπὸ πολιτικοὺς ἀνέμους, ποὺ ἄλλαζαν κάθε τόσο, δεξιὰ καὶ ἀριστερά, χωρὶς ὁμόπνοη γραμμή, χωρὶς ἑνιαῖο σκοπό, χωρὶς ἀνώτερα ἰδανικά —

Ο ΑΡΧΑΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ἡ ἀρχαία Ἑλλάδα, ἂν καὶ ἦτανε χώρα μικρὴ σὲ ἔκτασι καὶ πτωχή, κατώρθωσε νὰ δημιουργήσῃ ἄφθαστο πολιτισμό.

Ἡ καλλιτεχνία καὶ ἡ φιλοσοφία ἔφθασαν σὲ τέτοιο ὕψος, ποὺ σήμερα νὰ μὴ μποροῦμε νὰ τὶς ὑπερβοῦμε.

Ἂν δὲν ὑπῆρχε Πλάτωνας νὰ θέσῃ τὶς ἀκράδαντες βάσεις τῆς φιλοσοφίας, οἱ πατέρες τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας θὰ εἶχαν ἀνυπέρβλητες δυσκολίες νὰ θεμελιώσουν τὰ δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Στὶς θετικὲς ἐπιστῆμες οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἔθεσαν τὶς πρῶτες ὑγιεῖς βάσεις.

Στὴν ἰατρικὴ ἐπιστήμη μὲ ὅλες τὶς τεράστιες νεώτερες προόδους της, ὁ Ἱπποκράτης, ὁ πρύτανις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων ἰατρῶν, ἀποτελεῖ καὶ σήμερα ἀνάγνωσμα ἀπαραίτητο τοῦ σοφοῦ ἰατροῦ.

Ἡ γυμναστικὴ ὡς τέχνη ἀσκήσεως τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, χάριν τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς πνευματικῆς δυνάμεώς του, πουθενὰ στὸν κόσμο ὡς σήμερα δὲν ἐφηρμόσθη σὲ τέτοιο μέτρο, ὅπως στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα.

Ἡ στρατιωτικὴ τέχνη ἐθεμελιώθηκε σὲ τέτοιες βάσεις, ποὺ ἐπέτρεψαν σὲ μιὰ μικρὴ δρᾶκα Μακεδόνων νὰ κατακτήσῃ μὲ τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον, σὲ βραχύτατο χρονικὸ διάστημα, σχεδὸν ὁλόκληρο τὸν ἀρχαῖο κόσμο.

Ἀσφαλῶς στὰ μεγάλα αὐτὰ πλεονεκτήματα ἀντιστοιχοῦσαν καὶ σχετικὰ ἐλαττώματα.

Ἡ μεγάλη ἀξία τοῦ ἀτόμου τοῦ ἀρχαίου Ἕλληνα ἐγεννοῦσε τὴ φυλαρχία, ποὺ ἐξεφυλίζετο σὲ παντοῖες ῥαδιουργίες.

Σήμερα ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία, ποὺ εἶναι ἀπόγονος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων,καλεῖται νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀρχαία Ἑλληνικὴ δόξα, ἡ ὁποία, ἐπισκιασθεῖσα μὲ τὴ δουλεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, προπονουμένη κατάλληλα, θὰ ἀναρριχηθῇ στὸ ὕψος τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ ἀπὸ κεῖ νὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Ἑλληνικὴ Νεολαία, σὲ σένα ἀπόκειται σήμερον τὸ βαρὺ ἔργο τῆς ἀναβιώσεως τοῦ ἀρχαίου πολιτισμοῦ.

Τὸ ἔργον εἶναι δεινόν. Ἀλλὰ σὺ ἡ ἀπόγονος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων πρέπει νὰ δειχθῇς ἀνταξία ἐκείνων.

Αὐτὲς εἶναι οἱ ἀρχὲς ποὺ πρέπει νὰ ἐμπνέουν τὰ Ἑλληνόπουλα, αὐτὲς διακηρύσσει ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας καὶ γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦν ἄξιοι οἱ Ἑλληνόπαιδες διαπλάσσονται στὴν Ὀργάνωσί των.

Ἀρχαῖος ἔφηβος δίδων τὸν ὅρκον.

ἡ ἰδεολογία τους ἦτανε θολὴ καὶ συγχυσμένη — καὶ πρὸ πάντων χωρὶς τὸ συναίσθημα τῆς συντροφικότητος καὶ τοῦ συμπαγοῦς συνόλου, πολεμοῦσε ἡ μιὰ τὴν ἄλλη. Ἡ κάθε κίνησί τους ἦτανε μικρογραφία τοῦ πολιτικοῦ μας ξεχαρβαλώματος.

Παρουσιάστηκε ὁ Ἄνθρωπος αὐτὸς καὶ εἶπε πρὸς τὴ Νεολαία: Πρέπει νὰ βρῇς πρῶτα τὸ δρόμο πρὸς τὸν ἑαυτό σου κι᾿ ἔπειτα πρὸς τὸ λαϊκὸ σύνολο. Ἐμεῖς οἱ αὐταπαρνητὲς θὰ σοῦ δείξουμε τὸ δρόμο! Ναί, εἶναι ἀγκαθερός, ἀνηφορικός, ὅμως βγάζει σὲ βουνοκορφές!

Καὶ ἡ νεότητα μὲ τὸ ἀλάνθαστό της ἔνστιχτο προσέρχεται ἀθρόα σὰν γύρω σ᾿ ἕνα βωμὸ μὲ γεμάτη τὴν καρδιὰ ἀναθήματα, μὲ πλημμυρισμένη τὴν ψυχὴ τώρα. Ψηφὶ κοντὰ σὲ ψηφὶ μεγαλώνει κι᾿ ἁπλώνεται ἡ νιότη σ᾿ ὅλη τὴ χώρα. Ἡ χαρὰ τῆς προσφορᾶς τὴν πλημμυρίζει, ὁ ἐνθουσιασμὸς γιὰ τὴν καθαρότητα τῆς θυσίας τὴν φλογίζει. Ἔγινε πάλι νέα κι᾿ ὁλόδροση ἡ Νεολαία ποὺ κόντευε νὰ μαραθῇ ἀπὸ πρόωρο γῆρας καὶ ἀπὸ ἔλλειψι ἰδανικῶν.

Ἡ νέα γενεὰ ἔνοιωσε τὴ νέα ψυχὴ τοῦ Κράχτη της καὶ τὸν ἀκολουθεῖ. Τὸν ἀκολουθεῖ σὰν κι᾿ ἐκεῖνον τὸν μαγικὸ φλαουτίστα τοῦ γερμανικοῦ μύθου, ποὺ τὸν ἀκολουθοῦσαν, ὅθε περνοῦσε μέσ᾿ ἀπὸ τὴ χώρα, παιδιὰ καὶ ζῶα μαγεμένα ἀπὸ τὸν ἀχὸ τοῦ ὀργάνου του.

Μίλησε στὴ Νεολαία τὴ δική της ἁπλῆ γλῶσσα. Μπορεῖ καὶ τὸ κάνει θαυμάσια! Δὲν τοὺς ἀνέπτυξε θεωρίες καὶ δὲν τοὺς σέρβιρε προβλήματα. Δὲν τοὺς ἐξέθεσε πολύπλοκους σκοποὺς καὶ δὲν τοὺς πέταξε φράσεις φουσκωμένες. Αὐτὰ ἦτανε γνωρίσματα τῶν μαρξιστῶν. Τοὺς εἶπε λακωνικά, σπαρτιάτικα, πὼς ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ θὰ ἀναζήσῃ ἡ μεγάλη πατρίδα. Τοὺς ἔδεσε ὅλους, μικροὺς καὶ μεγάλους, μὲ τὴ χρυσῆ ἁλυσίδα τῆς ἑνότητος καὶ τῆς ψυχικῆς συντροφικότητος. Τοὺς ἔφκιασε ἕνα ἀτσαλένιο σύνδεσμο κι᾿ ἔτσι τοὺς ἔδωσε τὴ δύναμι. Ἂν ἔκανε ἀλλιῶς, ὅπως ἔκαναν ἄλλοι ὡς τὰ σήμερα, θὰ τὴν ἔχανε τὴ Νιότη, ὅπως τὴν ἔχασαν κι᾿ αὐτοί.

Γιατὶ κάνετε μιὰ φορὰ μιὰ δοκιμή: Πάρετε ἕνα χωνὶ ζαχαρωτὰ καὶ ρίξτε τα μέσα σ᾿ ἕνα κοπάδι παιδιά. Αὐτὰ θὰ ὁρμήσουν, θὰ ξεμαλλιαστοῦν, θὰ δαρτοῦν, θὰ ματωθοῦν καὶ στὸ τέλος κανένα δὲν θὰ πάρῃ κάτι. Ὅλα τὰ ἐπιθυμητὰ ζαχαρωτὰ θὰ τὰ τσακίσουν κάτω ἀπὸ τὰ πόδια τους.

Ἀρχίστε μέσα σὲ μιὰ ὑγιῆ καὶ ἀνεπηρέαστη νεότητα νὰ ρίχνετε προβλήματα καὶ θεωρίες καὶ θὰ δῆτε πὼς αὐτὴ θὰ πιάσῃ τὰ κεραμίδια. Τὴ χάσατε!

Ὁ Ἀρχηγὸς εἶναι ψυχολόγος. Δὲν ἔβαλε στὸ προσκήνιο τὶς θεωρίες καὶ τὰ προβλήματα, παρὰ τὸν ἴδιον νέον ἄνθρωπο. Τοῦ ἔδωσε καθήκοντα καὶ εὐθῦνες καὶ μ᾿ αὐτὸ τοῦ κέντησε τὸ φιλότιμο. Τοῦ εἶπε: «Ἐσὺ εἶσαι ἡ μέλλουσα Ἑλλάς. Ἐμεῖς ὅλοι φεύγουμε, ἐσὺ ἔρχεσαι. Ἑνώσου! Ἀπὸ τὸ δικό σου σύνολο θὰ ξεπηδήσῃ αὔριο τὸ λαϊκὸ σύνολο. Ἑνώσου γιὰ νάσαι δυνατός. Ἑνώσου γιὰ νὰ μὴ μπορῇ κανεὶς νὰ σὲ συντρίψῃ σὲ κομμάτια χωρὶς δύναμι καὶ χωρὶς ἀξία!»

Ἔτσι μπῆκε σιγὰ κι᾿ ἀθόρυβα μέσα στὴ λευκὴ ψυχὴ τῆς νεότητος τὸ ἰδανικὸ τῆς ἑνότητος, τὸ ἰδανικὸ τοῦ συνόλου κι᾿ ἔγινε θρησκεία της. Βαδίζει ὡς σύνολο, σκέπτεται ὡς σύνολο, ἐπιθυμεῖ ὡς σύνολο, ὑποτάσσει τὸ ἐγὼ στὸ σύνολο καὶ ξέρει πὼς μόνο ἡ εὐημερία τοῦ συνόλου θὰ φέρῃ καὶ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀτόμου.

Μέσα στὴ συνολικὴ της προσπάθεια ἀπὸ τὸν ἀνώτατο σὲ ἱεραρχία ἀρχηγό της, τὸν Κυβερνητικὸ Ἐπίτροπο, μὲ τὴν ἐνθουσιώδη ψυχὴ καὶ τὴ μεγάλη αὐταπάρνησι, ὡς τὸν μικροσκοπικὸ σκαπανέα μὲ τὸ ροδοκόκκινο ἀνέμελο πρόσωπο γίνεται σεβαστὴ καὶ ἐπιβάλλεται στὴν ἑλληνικὴ σκέψι καὶ στὴν ἑλληνικὴ ζωή.

Ἔχει νοιώσει πὼς μόνο μὲ τὴν πειθαρχικὴ συστηματικὴ ἐργασία θὰ ἀποκτήσῃ γιὰ τὸ Λαὸ τὸν Ἑλληνικὸ τὴν ἐλευθερία τῶν συνειδήσεων, τὴν ἐλευθερία τὴν ἀληθινή. Ὁ κόσμος μιλᾶ πολὺ γιὰ ἐλευθερία. Τί εἶναι ὅμως ἐλευθερία; Ἀναφέρουμε τόσο εὔκολα τὴ λέξι. Κι᾿ ὅμως προσωπικὰ δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία, ὑπάρχει ἐλευθερία μονάχα γιὰ τὸ σύνολο, γιὰ τὸ Λαό, ὡς ἕνα ἑνιαῖο σῶμα. Ἕνας Λαὸς ἔχει τὴ δύναμι, ἀνάλογα μὲ τὸν τρόπο τῆς ζωῆς του, νὰ κινῆται ἐλεύθερος ἢ ὄχι ἐλεύθερος μέσα στὸν κόσμο καὶ πλάι στοὺς ἄλλους Λαούς.

Ἡ κυριαρχία τοῦ ἀτόμου ἐχρεωκόπησε καὶ ξεπεράστηκε. Μόνο τὸ βαθὺ συναίσθημα τῆς συνολικῆς προσπαθείας κάνει ἕνα Λαὸ ἐλεύθερο καὶ ἀξιοσέβαστο.

Ἡ Νεολαία, ἡ Ἑλλάδα τῆς αὔριον, ἔχει ἐξασφαλίσει γιὰ τὸ Λαό της τὴν ἀληθινὴν αὐτὴν ἐλευθερίαν καὶ τὸν ἀνώτατον σεβασμὸν μὲ τὴν κατανόησι τῆς ἀξίας τοῦ συνόλου.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΜΙΑΣ ΠΑΛΗΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΣΤΗΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ

Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ἡ Ἑπτάνησος ἀποτελοῦσε ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας τὸ «Ἐλεύθερο Ἰόνιο Κράτος» καὶ ἡ Κεφαλληνία «ἀναπόσπαστο» τμῆμα του. Τὰ ἀρχοντικὰ αὐτὰ νησιὰ τοῦ Ἰονίου Πελάγους — τὸ ἕνα καλλίτερο ἀπὸ τ᾽ ἄλλο κι᾽ ὅλα μαζὶ μὲ τοὺς προωδευμένους κατοίκους των—μολονότι κάθε προσπάθεια καταβαλλόταν γιὰ νὰ δημιουργηθῇ γι᾽ αὐτὰ ἡ Ἰόνιος ὡς ἐθνικὴ συνείδησις, διατηροῦσαν τὴν Ἑλληνικότητά τους καὶ «παινιώντουσαν» γιὰ τὴν Ἐθνική τους, τὴν Ἑλληνικὴ καταγωγή τους....

Ἐγὼ ᾽μαι Ἕλλην τὸ παινιῶμαι
τέκνο Ἑλληνικὸ γεννιῶμαι
μὲ τοὺς Ἕλληνας μετριῶμαι
καὶ μιλῶ τὰ Ἑλληνικά!...

Αὐτὸ ἦταν τὸ τραγοῦδι τῶν Ἑπτανησίων καὶ μ᾽ αὐτὰ οἱ Κεφαλλῆνες ἀπαντοῦσαν στὰς προσπαθείας τοῦ Ντ᾽ Ἔβερτων — τοποτηρητοῦ τῆς Νήσου ποὺ ὑποστήριζε μὲ φανατισμὸ πῶς οἱ Κεφαλλῆνες δὲν εἶναι Ἕλληνες, ἀλλ᾽ Ἴονες ἢ Ἰόνιοι—καὶ μὲ τὰ ἴδια αὐτὰ λόγια στοὺς κρατοῦντας τοῦ Ἰονίου Κράτους ποὺ ἤθελαν σώνει καὶ καλὰ νὰ διατηροῦν τὴν Ἰταλικὴ ὡς ἐπίσημη γλῶσσα τῆς Ἑπτανήσου.

Ἀλλά, κι᾽ αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ σημερινοῦ μου σημειώματος, στὴν ἐκδήλωσι τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑλληνικοῦ φρονήματος δὲν πῆγε πίσω ἡ Νεολαία τῆς Ἑπτανήσου καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Κεφαλληνίας. Ἡ Νεολαία αὐτὴ ὄχι μόνο πρωτοστάτησε πρωτοπόρος σὲ κάθε Ἐθνικὴ ἐκδήλωσι, ἀλλὰ καὶ ὠργανώθηκε μὲ τὸν πιὸ ἀξιοζήλευτο τρόπο γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ δράσῃ ὑπὲρ τῶν Ἐθνικῶν της ἰδεωδῶν.

Ἡ Κεφαλληνιακὴ νεολαία, ἐμψυχωμένη ἀπὸ τὸν τότε πρόξενον τῆς Ἑλλάδος στὸ Ἀργοστόλι Ι. Χουρμουσιάδην, ἵδρυσε συλλόγους γνωστοὺς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀναγνωστήρια». Τὰ σωματεῖα αὐτά, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸ ὄνομά τους, εἶχαν δύο σκοπούς. Τὸν φανερὸ—τὴν μόρφωσι δηλαδὴ τῶν νέων μὲ τὴν προμήθειαν σ᾽ αὐτοὺς χρησίμων βιβλίων καὶ περιοδικῶν—καὶ τὸν μυστικό, τὴν καλλιέργειαν τοῦ Ἐθνικοῦ φρονήματος, δι᾽ ὁμιλιῶν καὶ διαλέξεων καὶ τὴν διάπλασι τῶν νέων κατὰ τρόπο ποὺ θὰ τοὺς καθιστοῦσε ἑτοίμους γιὰ κάθε θυσία, ὅταν ἡ Πατρὶς —ἡ μόνη πατρίς των ἡ Ἑλλὰς—θὰ τοὺς ἐχρειάζετο... Αἱ ἀρχαί, βέβαια, δὲν εἶχαν μυριστῆ τοὺς ἀληθινοὺς σκοποὺς τῶν ἐθνικοφρόνων νέων τῆς Κεφαλληνίας καὶ ὑποστήριζαν, ὅταν τοὺς ἐζητεῖτο, τὴν προσπάθεια τῶν ἀναγνωστηρίων...

Ἡ πρώτη ἐθνικὴ ἐκδήλωσις τῆς Νεολαίας τῆς Κεφαλληνίας ἦτο τὸ 1846, ὅταν ὁ λαὸς—νεολαία, ἐργάται καὶ τεχνῖται γενικῶς—θέλησαν νὰ γιορτάσουν μὲ κάθε ἐπισημότητα τὴν Ἐθνικὴ ἑορτὴ τῆς 25ης Μαρτίου.

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἀναγνωστήρια «Ὁ Κοραῆς» εὑρίσκετο εἰς τὸν Γ΄ ὄροφον τῆς οἰκίας Βασιλείου Πηνιατώρου, εἰς τὸν δεύτερον ὄροφον τῆς ὁποίας ἐστεγάζετο ἡ ἀριστοκρατικὴ λέσχη «Ὁ Κέφαλος» ὅπου ἐσύναζον τακτικὰ οἱ Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ τῆς φρουρᾶς... Ὅλαι αἱ προετοιμασίαι ἐγένοντο μὲ κάθε μυστικότητα. Ἀλλὰ μὲ τὸ ξημέρωμα τῆς 25ης Μαρτίου εἰς τὸ μπαλκόνι τῆς οἰκίας ὑψώθη ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, καὶ ὁλόκληρος ἡ πρόσοψις τῆς οἰκίας εὑρέθη μὲ μυρσίνας, στεφάνους ἐκ δάφνης, μὲ πολυχρώμους φανοὺς καὶ κανδήλας καὶ εἰς τὸ Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ ἀέτωμα μία μεγάλη ἐπιγραφή: «Ζήτω ἡ 25η Μαρτίου! —Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος». Ἀπὸ τῶν παραθύρων ἐκρεμάσθησαν εἰκόνες ἀπὸ τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα τοῦ 21, καὶ ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ παραθύρου, ὁ «ὅρκος τῆς Ἁγίας Λαύρας»...

Παρομοία ὑπῆρξε καὶ ἡ διακόσμησις τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ «Ἀναγνωστηρίου». Γιρλάντες δάφνινες, εἰκόνες, ταινίαι κυανόλευκοι, πολυέλαιοι διακοσμημένοι μὲ ἑλληνικὰ χρώματα, ἐθνικὰ σύμβολα, ἐπιγραφαὶ μὲ τὴν ἐκδήλωσιν ὅλης τῆς ἀφοσιώσεως τῆς Κεφαλληνιακῆς Νεολαίας πρὸς τὴν ἑλληνικὴν πατρίδα, καὶ εἰκόνες τῶν ἡρώων τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ ὡραῖον εἶναι ὅτι παρεκινήθησαν καὶ τὰ μέλη τοῦ «Κεφάλου» καὶ ἐφωταγώγησαν καὶ αὐτὰ τὸ ἰδικόν των διαμέρισμα...

Αἱ Ἀρχαὶ πραγματικὰ ἔτριβαν τὰ μάτια τους, ὅταν ἐξημέρωσε ἡ 25η Μαρτίου καὶ εἶδον μίαν γωνίαν Ἑλληνικὴν εἰς τὸ «μὴ Ἑλληνικὸν» Ἰόνιον Κράτος... Ἀλλὰ ἐπέπρωτο διαρκούσης τῆς ἡμέρας νὰ δοκιμάσουν πολλὰς ἐκπλήξεις.

Καὶ ὁ ἑορτασμὸς ἤρχισε. Τὴν πρωΐαν ἐπρόκειτο εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Μεταμορφώσεως πρωτοβουλίᾳ τοῦ Προξένου νὰ γίνῃ δοξολογία. Τὰ μέλη τοῦ «Κοραῆ» συνεδρίασαν καὶ ἀπεφάσισαν νὰ παραλάβουν τὸν πρόξενον Χουρμουσιάδην ἐν σώματι καὶ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Αὐτὴ ἦταν ἡ πρώτη ἔκπληξις.

Τὰ μέλη τοῦ ἀναγνωστηρίου συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ ἀναγνωστήριον. Ἀπὸ ἐκεῖ κατέβησαν ὅλοι εἰς τὸν δρόμον δαφνηφοροῦντες. Παρετάχθησαν εἰς τάξιν πορείας. Ἐπὶ κεφαλῆς ἡ διεύθυνσις τοῦ ἀναγνωστηρίου. Κατόπιν ἡ 12μελὴς τιμητικὴ ἐπιτροπὴ καὶ κατόπιν κατὰ στοίχους τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ ἀναγνωστηρίου. Ὄπισθεν ἄνευ τάξεως ὅλοι σχεδὸν οἱ κάτοικοι τοῦ Ἀργοστολίου. Ἐπροχώρησαν ἔτσι, ἔφθασαν εἰς τὸ Προξενεῖον ὅπου τοὺς περίμενε ὁ Πρόξενος μὲ ἐπίσημον στολήν, Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ εὑρισκόμενοι εἰς Ἀργοστόλιον καὶ ἐκ τῶν Ἰονίων οἱ φέροντες Ἑλληνικὰ παράσημα!

Ὁ Πρόξενος καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι ἐτοποθετήθησαν εἰς τὸ μέσον τῆς τιμητικῆς φρουρᾶς καὶ μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐξεκίνησαν μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν...

Ἐκεῖ τοὺς ὑπεδέχθη ὁ πρωθιερεὺς Χρυσόστομος Βαλσάμος μὲ τοὺς ἄλλους ἱερεῖς καὶ εὐχήθηκε εἰς τὸν Πρόξενον τὸ «ὡς εὖ παρέστη» μετὰ τῆς συνοδείας του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δοξολογίας καὶ τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν πεσόντων ὁλόκληρον τὸ ἐκκλησίασμα ἐξέσπα εἰς φρενιτιώδεις ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Μὲ τὴν αὐτὴν τάξιν ὁ Πρόξενος ἐπέστρεψε εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀπὸ τὸν ἐξώστην δὲ παρηκολούθησε παρέλασιν τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία ἐζητωκραύγαζε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος... Ὁ πανηγυρισμὸς ἐξηκολούθησε εἰς τὸ Ἀναγνωστήριον.

Καλλίφωνοι νέοι τραγουδοῦσαν τὰ θούρια τοῦ Φεραίου, καὶ στὰς αἰθούσας τοῦ ἀναγνωστηρίου ἀντηχοῦσαν τὰ σαλπίσματα τῆς Ἐθνεγέρσεως.

Τὴν ἑσπέραν τὰ μέλη παρεκάθησαν εἰς δεῖπνον, ὅπου ἐπεκράτησε εὐθυμία καὶ χαρὰ γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας.

Τὰ ἴδια συνέβησαν καὶ εἰς τὸ 1847... Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν ἐφωταγωγήθησαν αἱ οἰκίαι καὶ τὰ καταστήματα καὶ οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν ἀντηχοῦσαν χαρμοσύνως.

Ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ ἄργισαν ν᾽ ἀνησυχοῦν τὴν ὑψηλὴν ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ἐθεώρησε ὑποχρέωσίν της νὰ ἐπέμβῃ... Οἱ Ἰόνιοι δὲν ἦσαν Ἕλληνες καὶ δὲν εἶχαν τὸ δικαίωμα νὰ χαίρωνται ἑορτάζοντες τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος των... Ὁ ράπτης Διονύσιος Καλαύριος ἀνήρτησε εἰς τὸ κατάστημά του δύο γράμματα λευκὰ ἐπὶ κυανοῦ φόντου: Ζ. Ε. Δηλαδὴ «Ζήτω ἡ Ἑλλάς». Ἡ ἀστυνομία θεωρεῖ σκανδαλώδη τὰ γράμματα ὡς ὑποδηλοῦντα «Ζήτω ἡ Ἐλευθερία». Ἐλευθερία δηλαδὴ τῶν Ἰονίων Νήσων. Καταβιβάζει τὴν ἐπιγραφὴν καὶ φυλακίζει τὸν ἀτυχῆ ράπτην. Ἀλλὰ ἡ Νεολαία δὲν ὑποχωρεῖ... καὶ ἀναστηλώνει τὴν ἐπιγραφήν...

Συλλαμβάνονται οἱ νέοι Κεφαλλῆνες. Ἀλλὰ δὲν ὑποκύπτουν. Αἱ κακουχίαι τῶν κρατητηρίων τοὺς ἐνδυναμώνουν εἰς τὴν θέλησίν των νὰ ἴδουν τὸν δίκαιόν των πόθον πραγματοποιούμενον. Νὰ ἰδοῦν τὴν νῆσόν των ἀναπόσπαστον τμῆμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου... Καὶ δὲν ξεχνοῦν μὲ τὰς φυλακίσεις πῶς ἐγεννήθησαν Ἕλληνες τραγουδοῦντες στὰ κρατητήρια:

Ἐγὼ ᾽μαι Ἕλλην τὸ παινιῶμαι
τέκνο Ἑλληνικὸ γεννιῶμαι
μὲ τοὺς Ἕλληνας μετριῶμαι
καὶ μιλῶ τὰ Ἑλληνικά!....

* * *

Μὰ θὰ χρειασθῇ νὰ δοῦμε τὴν δρᾶσι τῆς νεολαίας στὸν ἑορτασμὸ τῆς 25 Μαρτίου τοῦ 1848... Ἀξίζει τὸν κόπο μιὰ σελὶς ἀκόμη τῆς Νεολαίας Ἐκείνης.

Α. Κ. ΜΕΤ

HECTOR MALOT

«Χωρὶς Οἰκογένεια»

ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠ' ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

7ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Τί λές, καλέ! Ἐγὼ νὰ σοῦ δώσω τέτοιο παιδί, ἔτσι ὄμορφο; Γιατ' εἶναι ὄμορφο παιδί, καλοκαμωμένο. Γιὰ δές το.

— Τὸ εἶδα.

— Ρεμῆ! ἔλα δῶ.

Ζύγωσα στὸ τραπέζι τρέμοντας.

—Ἔλα, μικρέ, μὴ φοβᾶσαι, μοῦ εἶπε ὁ γέρος.

— Ἰδές το! ξανάπε ὁ Μπαρμπερῆς.

—Δὲν εἶπα πὼς εἶναι ἄσχημο. Ἂν ἦταν ἄσχημο, δὲν θὰ τὤθελα. Τὰ «τέρατα» δὲν εἶναι δική μου δουλειά.

— Χμ! μακάρι νἆταν «τέρας» μὲ δυὸ κεφάλια, ἢ τοὐλάχιστο νᾶνος...

— Τότε δὲν θὰ τὸ πέταγες στ' Ὀρφανοτροφεῖο, ἔ;... Φυσικά, ἕνα «τέρας» ἔχει ἀξία. Μπορεῖ κανεὶς εἴτε νὰ τὸ νοικιάζῃ, εἴτε νὰ τὸ δείχνῃ ὁ ἴδιος καὶ νὰ βγάζῃ λεφτά. Μὰ τὸ παιδὶ αὐτὸ οὔτε δικέφαλο εἶναι, οὔτε νᾶνος. Καμωμένο σὰν ὅλα τὰ παιδιά, δὲν κάνει γιὰ τίποτα.

— Πῶς; μπορεῖ νὰ δουλέψῃ.

— Εἶναι πολὺ ἀδύνατο.

— Αὐτὸ ἀδύνατο; Ὄχι δά! Εἶναι δυνατὸ σὰν ἄντρας, γερό, μὲ ὑγεία. Μὰ ἰδές, τὰ πόδια του. Εἶδες ποτέ σου πιὸ ἴσια πόδια;

Ὁ Μπαρμπερῆς μοῦ σήκωσε τὸ πανταλόνι.

— Πολὺ ἰσχνά, εἶπε ὁ γέρος.

—Ἀμὴ τὰ μπράτσα του; ἐξακολούθησε ὁ Μπαρμπερῆς.

— Καὶ τὰ μπράτσα εἶναι σὰν τὰ πόδια. Δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ βαστάξουν σὲ βαρειὲς δουλειές...

Ὁ γέρος ἐκεῖνος ἐψηλάφησε τὰ πόδια μου καὶ ἐκούνησε τὸ κεφάλι του μορφάζοντας.

Ἡ σκηνὴ αὐτὴ ἔμοιαζε σὰν τότε ποὺ ὁ ζωέμπορος ἦρθε στὸ σπίτι γιὰ νὰ ἀγοράσῃ τὴν ἀγελάδα. Ἔτσι κι' αὐτὸς τὴν ἐψηλάφησε, καὶ κούνησε τὸ κεφάλι του μὲ μορφασμούς.

Ἔτσι τώρα καὶ μένα θὰ μ' ἀγόραζε ὁ γέρος καὶ θὰ μ' ἔπαιρνε λοιπόν; Βοήθεια! μάννα Μπαρμπερίνα, βοήθεια!

Ἀλλὰ ποῦ ἦταν τώρα ἡ μάννα Μπαρμπερίνα, νὰ μὲ βοηθήσῃ; Μοὖρθε ἔτσι νὰ πῶ πὼς ὁ ἴδιος ὁ Μπαρμπερῆς ψὲς ἀκόμη ἔλεγε πὼς ἤμουν ἀχαμνὸς καὶ δὲν ἔχω οὔτε μπράτσα, οὔτε κότσια. Ἂν τὄλεγα ὅμως αὐτό, δὲν θὰ κέρδιζα παρὰ μιὰ κατσάδα. Αὐτὸ σκέφτηκα καὶ δὲν μίλησα.

— Αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶναι παιδὶ τῆς πολιτείας. Ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ καλὸς γεωργός. Βάλτο στὸ ἀλέτρι καὶ θὰ δῇς ἂν βαστάῃ.

— Βαστάει λοιπὸν σοῦ λέω ἐγὼ καὶ δέκα χρόνια.

— Κι' ἐγὼ σοῦ λέω οὔτε δέκα μῆνες.

— Μὰ κύτταξέ τον λοιπόν!

—Ἐσὺ νὰ τὸν κυττάξῃς.

Κι' ἔτσι, καθὼς στεκόμουνα ἀνάμεσά τους, μ' ἔσπρωχνε ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον.

—Ἂς εἶναι, εἶπε ὁ γέρος, ὅπως καὶ νἆναι ἐγὼ τὸν παίρνω. Ἀλλὰ νἄμαστε ἐξηγημένοι. Δὲν θὰ τὸν ἀγοράσω. Θὰ τὸν νοικιάσω μονάχα καὶ θὰ σοῦ δίνω εἴκοσι φράγκα νοῖκι τὸ χρόνο.

— Τί λὲς καλέ, εἴκοσι φράγκα μονάχα!

— Αὐτὰ εἶναι! καὶ ξέρεις πληρώνω μπροστά. Νά! τώρα δὰ θὰ σοῦ πληρώσω τέσσερα ὡραῖα ταλληράκια καὶ μαζὶ θὰ ξεφορτωθῇς κι' αὐτὸν τὸν μπελᾶ.

—Μ' ἂν τὸ κρατήσω, τ' Ὀρφανοτροφεῖο θὰ μοῦ δίνῃ ἀπάνου ἀπὸ δέκα φράγκα τὸ μῆνα! φώναξε ὁ Μπαρμπερῆς.

— Οὔτε ὀκτώ, οὔτ' ἑπτά...ξέρω ἐγὼ τὶς τιμές... Ἔπειτα θἄχες νὰ τὸ τρέφῃς.

— Μὰ θὰ μοῦ δούλευε.

— Δὲν τὸ πολυπιστεύεις αὐτὸ ποὺ λές!

— Καλά, καὶ νὰ μὴ μοῦ δουλεύῃ, τὰ δέκα μου φράγκα πάντα θὰ τἄχω.

—Ἂν σοῦ τ' ἀφήσῃ τὸ Κατάστημα. Μ' ἂν τὸ δώσῃ σ' ἄλλον; Δὲν θἄχῃς πεντάρα. Ἀπὸ μένα ὅμως δὲν φοβᾶσαι. Πάντα κάτι θἄχῃς. Φτάνει ν' ἁπλώνῃς τὸ χέρι σου, γιὰ νὰ τὸ παίρνῃς.

Μιλῶντας, ἔψαξε στὴν τσέπη του, ἔβγαλε ἕνα πέτσινο πουγγί, πῆρε ἀπὸ μέσα τέσσερα ἀσημένια πεντόφραγκα καὶ τὰ κτύπησε ἀπάνω στὸ τραπέζι.

— Συλλογίσου ὅμως, ἐφώναξε ὁ Μπαρμπερῆς, πὼς αὐτὸ τὸ παιδί, σήμερ'- αὔριο, θὰ βρῇ γονιούς!

— Καὶ τί μ' αὐτό;

— Μὰ θὰ πάρῃ πολλὰ ὅποιος θὰ τὄχῃ μεγαλώσει. Τὸ φορτωνόμουν ἐγὼ ποτέ, ἂν δὲν ἐλογάριαζα κι' αὐτὸ τὸ κέρδος;

Τὸν ἀποστράφηκα περισσότερο τὸν Μπαρμπερῆ ἅμα ἄκουσα τέτοιο λόγο. Τί κακὸς ἄνθρωπος!

—Ἴσα - ἴσα, ἐπειδὴ δὲν τὸ λογαριάζεις πιά, ἤθελες νὰ πετάξῃς τὸ παιδί, ἀποκρίθηκε ὁ γέρος. Μὰ ἔστω' ἂν παρουσιασθοῦν καμμιὰ μέρα αὐτοὶ οἱ γονιοί, ἀπὸ ποιὸν θὰ τὸ γυρέψουν; Ἀπὸ μένα ποὺ δὲ μὲ γνωρίζουν, ἢ ἀπὸ σένα;

— Μ' ἂν τύχῃ καὶ τοὺς βρῇς ἐσύ;

—Ἔ, τότε συμφωνία: ἂν παρουσιασθοῦν καμμιὰ μέρα γονιοί, θὰ μοιράσουμε τὸ κέρδος. Καὶ τὰ εἴκοσι φράγκα τὰ κάνω τριάντα.

—Κάνε τα σαράντα.

—Ἀδύνατο! Γιὰ τὴν ἐργασία ποὺ θὰ μοῦ κάνῃ, δὲ δίνω περισσότερα.

— Καὶ γιὰ τί ἐργασία τὸν θές;

(Συνέχεια στὸ ἑπόμενο)

'Από τὰ ἔργα τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου

ΛΑΪΚΑ ΥΠΝΩΤΗΡΙΑ

Ὑπῆρξε μιὰ ἐποχὴ — ὄχι πολὺ μακρυνή — ποὺ τὰ βαγόνια τῶν σιδηροδρόμων τῆς Πελοποννήσου ἐχρησιμοποιοῦντο γιὰ δυὸ σκοπούς. Ὁ πρῶτος ἦταν νὰ μεταφέρουν στὶς πατρίδες των ἢ σὲ ταξεῖδια ἀναψυχῆς εὐτυχισμένους ἀνθρώπους καὶ ὁ δεύτερος νὰ στεγάζουν τὶς παγερὲς νύχτες τοῦ χειμῶνος ὅλη τὴ δυστυχία τῆς ἐξελιγμένης σὲ μεγαλούπολι Ἀθήνας, γιὰ νὰ μεταβληθοῦν στὸ τέλος σὲ νεκροφόρες μεταφέροντας δεκάδες ἀποκλήρων τῆς τύχης στὸν τόπον τῆς Αἰώνιας Ἀναπαύσεως. Νέοι ποὺ ἡ ἐπιθυμία μιᾶς καλλίτερης αὔριον τοὺς εἶχε φέρει ἀπὸ τὸ ἀπόμερο χωριουδάκι τους στὴν πρωτεύουσα, ἀφοῦ δὲν κατώρθωναν νὰ κάνουν τίποτα, καραβοτσακισμένοι καὶ μὲ ὅλες τὶς ἐλπίδες τους σβυσμένες, κατέληγαν ἐκεῖ γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν διανυκτέρευσι στὸ ὕπαιθρο. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, ἂν δὲν τοὺς βρίσκανε κοκκαλιασμένους, ἔφευγαν γιὰ νὰ συνεχίσουν τὴν μαρτυρικὴ ζωή τους χωρὶς καμμιὰ ἐλπίδα λυτρωμοῦ, ἀφοῦ κανεὶς δὲν ἐνδιαφερόταν γι' αὐτούς.

Εἴπαμε ὅμως ὅτι ἡ ἐποχὴ αὐτὴ ὑπῆρξε. Σήμερα, ἀνάμεσα στὰ τόσα ἱδρύματα ποὺ ἐθεμελίωσε τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, γιὰ νὰ βρίσκουν ἀνακούφισι οἱ ἄποροι, ὑπάρχουν καὶ τὰ «Λαϊκὰ Ὑπνωτήρια». Θὰ ἐπιχειρήσωμε νὰ περιγράψωμε τὸ ἵδρυμα αὐτὸ ποὺ πραγματικὰ τιμᾷ τὸν πολιτισμό μας.

* * *

Ἡ ὥρα ἦταν 8 τὸ βράδυ, ὅταν περνούσαμε τὴν σιδερένια πόρτα τῶν «Ὑπνωτηρίων», ποὺ βρίσκονται παραπλεύρως στὸ ΣΤ' Στρατιωτικὸ Νοσοκομεῖο (ἀπέναντι ἀπὸ τὸ γήπεδο τοῦ «Παναθηναϊκοῦ») παρὰ τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας, κι' ὅμως ἡ πρὸ τοῦ κτιρίου αὐλὴ ἦταν γεμάτη. Γέροι, νέοι, παιδιά, περιμένουν ἥσυχα - ἥσυχα νὰ ἔρθη ἡ σειρά τους γιὰ νὰ περάσουν ἀπὸ τὴν Γραμματεία. Γιατὶ πρέπει νὰ σημειωθῆ ὅτι κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ διανυκτερεύση ἂν δὲν κρατηθοῦν προηγουμένως τὰ στοιχεῖά του γιὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν γιὰ μιὰ ἄλλη ἐργασία, ποὺ εἶναι πολὺ σπουδαιοτέρα ἀπὸ τὴν ἁπλῆ διανυκτέρευσι ποὺ τοὺς παρέχεται. Εἰδικοὶ ὑπάλληλοι τῶν «Ὑπνωτηρίων», ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων αὐτῶν, φροντίζουν καὶ τοὺς τοποθετοῦν σὲ διάφορες ἐργασίες ἢ ἂν θέλουν νὰ γυρίσουν στὶς πατρίδες των, τοὺς ἐκδίδουν τὰ σχετικὰ εἰσιτήρια. Μόλις καταγραφοῦν τὰ στοιχεῖά τους, παίρνουν ἕναν ἀριθμὸ εἰς διπλοῦν καὶ περνοῦν στὰ ἀποδυτήρια. Ἐδῶ ἐγκαταλείπουν ὅλα τὰ ροῦχα τους, τὰ βάζουν μέσα σ' ἕνα δίχτυνο σάκκο καρφώνοντας ἐπάνω του ἕνα ἀπὸ τοὺς δυὸ ἀριθμούς — γιὰ νὰ τὰ πάρουν τὸ ἄλλο πρωΐ ἀφοῦ ἀπολυμανθοῦν πρῶτα μέσα σ' ἕνα εἰδικὸ κλίβανο — καὶ περνοῦν στὸ διαμέρισμα τῶν λουτρῶν. Τὸ θέαμα ποὺ ἀντικρύζει κανεὶς ἐδῶ, τὸν κάνει νὰ αἰσθανθῆ ἱκανοποίησι γιατὶ βλέπει μὲ τὰ ἴδια του τὰ μάτια ὅ,τι πολλοὶ ἀμφισβητοῦν στὸν Ἕλληνα. Τὴν ἐπαφή του μὲ τὸ νερό. Κι' ἐδῶ δὲν πρόκειται περὶ ἁπλῆς ἐπαφῆς μόνον. Εἰδικοὶ ὑπάλληλοι παρακολουθοῦν τοὺς λουομένους, ποὺ ἔχουν στὴ διάθεσί τους ἄφθονο σαποῦνι, καὶ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ τριφτοῦν καὶ νὰ λουστοῦν καλά. Στὸ τέλος, σὲ ὅσους χρειάζεται, παρέχεται καί... ψειραλοιφὴ διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον! Καθὼς βλέπετε, ἡ ἀπολύμανσις πρέπει νὰ εἶναι τελεία γιὰ νὰ φθάση κανεὶς εἰς τοὺς Κοιτῶνας. Ἐπιτρέπεται νὰ ἀποφύγουν τὸ μπάνιο μόνον ὅσοι εἶναι ἄρρωστοι. Ἡ ἀρρώστεια τους ὅμως πρέπει νὰ πιστοποιηθῆ ἀπὸ τὸν γιατρὸ ποὺ μένει μονίμως στὰ «Ὑπνωτήρια». Καὶ ὑποχωρήσεις δὲν γίνονται. Μεταφέρουμε μιὰ σκηνὴ στὴν ὁποία παρέστημεν αὐτόπται μάρτυρες. Ἕνας νέος ὡς 30 χρονῶν δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπον νὰ πλυθῆ καὶ διαμαρτυρόταν ἰσχυριζόμενος ὅτι μόλις τὸ πρωΐ ξεκόλλησε ἀπὸ τὴν πλάτη του ἕνα «βυζικάντι». Ὁ γιατρὸς ὅμως δὲν ἔπαιρνε ἀπ' αὐτὰ καὶ ἡ ὑπόθεσις ἔφθασε στὸν Διευθυντή.

— Γιατὶ δὲν θέλεις νὰ πλυθῆς; τὸν ρώτησε ὁ Διευθυντής. Φοβᾶσαι μὴ φύγη τὸ λάδι σου;

Ὁ πάσχων ἀπὸ ὑδροφοβία ἀλήτης ἄρχισε νὰ διαμαρτύρεται.

— Τί λές, κύριε Διευθυντή, τὸ λάδι μου; Μήπως δὲν πλύθηκα τὸ καλοκαῖρι ποὺ εἶχα πάει στὸν Σκαραμαγκᾶ μ' ἕνα κάρρο τοῦβλα; Τώρα, ὅμως, δὲν θέλω γιατὶ εἶχα ἐδῶ στὴν πλάτη μου «βυζικάντι». Ἂν δὲν πιστεύης, νά...

Μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι ἐσήκωσε τὸ κουρελιασμένο πουκάμισό του καὶ ὅλων τὰ βλέμματα καρφώθηκαν στὸ μέρος ποὺ ἔδειχνε.

Ὁ Διευθυντὴς ὅμως δὲν ἐπείσθη καὶ γιὰ νὰ πάρη τέλος ἡ ὑπόθεσις βρῆκε τὴ λύσι:

— Ὡραῖα! Ἀφοῦ εἶχες «βυζικάντι» στὴν πλάτη, θὰ πλυθῆς ὡς τὴ μέση!...

Καὶ ὁ φοβούμενος τὸ νερὸ ἀλήτης ἔλαβε τὴν ἄγουσαν πρὸς τοὺς λουτῆρας ξεροκαταπίνων.

* * *

Μετὰ τὸ μπάνιο φοροῦν τὴν ἀπολυμασμένη πιτζάμα ποὺ τοὺς παρέχεται καὶ ἀνεβαίνουν στοὺς θαλάμους πηγαίνοντας κατευθεῖαν στὸ κρεββάτι τους. Λέμε στὸ «κρεββάτι τους» γιατὶ τὸ ποῦ θὰ κοιμηθοῦν εἶναι ἀπὸ πρὶν καθωρισμένο, ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ θὰ γίνη ἡ καταγραφή τους στὴ Γραμματεία. Ὁ ἀριθμὸς ποὺ παίρνουν εἶναι καὶ ὁ ἀριθμὸς τοῦ κρεββατιοῦ τους. Ἡ τάξις, ὅπως βλέπετε, εἶναι παραδειγματική, γι' αὐτὸ καὶ οἱ...πελάται εἶναι ἀπολύτως εὐχαριστημένοι. Δυστυχῶς, ὅμως, ἂν καὶ πολὺ θὰ τὸ ἤθελαν, ἡ παραμονή τους στὰ «Ὑπνωτήρια» δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι μονιμοποιημένη, γιατὶ τότε θὰ ἦταν μονιμοποιημένη καὶ ἡ τεμπελιά τους. Ὕπνο θὰ εἶχαν δωρεάν, θὰ ἔπαιρναν καὶ συσσίτιο ἀπὸ τὸ «Πατριωτικὸ Ἵδρυμα» καὶ ἑπομένως δὲν θὰ ὑπῆρχε κανεὶς λόγος γιὰ νὰ δουλέψουν. Γι' αὐτὸ ἡ φιλοξενία στὰ «Ὑπνωτήρια» διαρκεῖ ὅσο εἶναι ἄνεργοι. Μόλις πιάσουν δουλειά — συνήθως τοὺς βρίσκει ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία τοῦ «Ὑπνωτηρίου» — καὶ ἐξακριβωθῆ ὅτι μποροῦν νὰ πληρώσουν νοῖκι, τὸ κρεββάτι τους διατίθεται γιὰ ἄλλον ἀπόκληρο τῆς τύχης.

* * *

Οἱ θάλαμοι τοῦ ὕπνου, ὅπως ἄλλωστε καὶ ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ ἱδρύματος, ἀστράφτουν ἀπὸ καθαριότητα. Οἱ φρεσκομπογιατισμένοι ἄσπροι τοῖχοι — ποὺ διακοσμοῦνται μὲ ρητὰ τοῦ Εὐαγγελίου — δίδουν τὴν ἐντύπωσι ὅτι βρίσκεται κανεὶς σὲ νοσοκομεῖο.

Καθὼς ρίχνομε μιὰ ματιὰ μέσα στὸ θάλαμο, αἰσθανόμαστε τὰ στήθη μας νὰ φουσκώνουν ἀπὸ ἱκανοποίησι, τὴν ἱκανοποίησι ποὺ πρέπει νὰ αἰσθάνεται κάθε ἄνθρωπος, ὅταν βλέπη νὰ γίνωνται στὸν τόπο του ἔργα πολιτισμοῦ.

Κυττᾶμε δίπλα μας. Ἕνας γέρος κοιμᾶται μὲ τὸ χέρι του περασμένο γύρω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι του. Στὸ πρόσωπό του εἶναι ἁπλωμένη ἡ γαλήνη. Τί νὰ ὀνειρεύεται ἆρά γε; Ἴσως περασμένες καλὲς μέρες...

Καὶ τὸ μυαλό μας ταξειδεύει. Κλείνομε τὰ μάτια καὶ βλέπομε τὸν ἴδιο γέρο ξαπλωμένο σὲ κάποιο πάγκο τοῦ Ζαππείου ἢ γερμένο στὸ πλατύσκαλο μιᾶς πόρτας. Τὸ πρωΐ ἴσως νὰ τὸν βροῦν ξυλιασμένο...

Τὴν σκέψι μας διακόπτει μιὰ ἐκπυρσοκρότησις ροχαλητοῦ ἀπὸ τὸ βάθος τοῦ θαλάμου... Ἐπανερχόμεθα, ἐνῷ ὁ εὐγενέστατος συνοδός μας δράττεται τῆς εὐκαιρίας γιὰ νὰ μᾶς...ἀπογοητεύση:

— Δυστυχῶς, ἔχομε πολλὰς ἐλλείψεις ἀκόμη...

— Ἐλλείψεις;

— Μάλιστα. Μᾶς λείπει ἕνα μηχάνημα γιὰ νὰ ἐξουδετερώνεται ὁ... ἦχος τοῦ ροχαλητοῦ!...

Παραδεχόμαστε ὡς σωστὴ τὴν παρατήρησι τοῦ συνοδοῦ μας καὶ φεύγουμε πατῶντας στὶς μύτες, ἂν καὶ θὰ χρειαζόταν πολὺ μεγαλείτερος θόρυβος — τοὐλάχιστον κρότος κανονιοῦ — ἀπὸ τὸ χτύπημα τακουνιῶν γιὰ νὰ ξυπνήσουν οἱ μακαρίως κοιμώμενοι πρώην ἄστεγοι...

Ν. Τς.—

Η ΕΚΘΕΣΙ ΤΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ

«Βάσιν τῆς προόδου, τῆς χαρᾶς, τῆς εὐτυχίας καὶ τῆς γενικῆς ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ ἡ ὑγεία καὶ ἡ εὐρωστία τῶν πολιτῶν της.»

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἀπὸ τὶς 13 τοῦ μηνὸς αὐτοῦ ἄνοιξε στὸ Ζάππειο ἡ Ἔκθεσι τῆς Ὑγιεινῆς, τὴν ὁποίαν ὠργάνωσε τὸ Ὑπουργεῖο Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως. Μιὰ τέτοια ἔκθεσι γίνεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα.

Μὲ τὴν ἔκθεσι αὐτὴ ἐγκαινιάζεται μιὰ νέα τακτικὴ γιὰ τὴν ὑγειονομική μας πολιτική. Θέλει δηλ. τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου οἱ πολίτες του νὰ φτάσουν στὸ σημεῖο, ὥστε νὰ μὴν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ὑγειονομικὲς διατάξεις ποὺ ἐφαρμόζονται κατὰ τὸ πλεῖστο σήμερα μὲ ἀστυνομικὲς διαταγὲς καὶ ἐποπτεῖες, ἀλλὰ νὰ τὶς ἐφαρμόζουν καὶ νὰ τὶς τηροῦν συνειδητὰ μόνοι τους. Θέλει ἀκόμη νὰ διαμορφώση μιὰ κοινωνία ἀνθρώπων ποὺ σὲ μιὰ στιγμὴ κινδύνου τῆς δημοσίας ὑγείας νὰ ἀρκοῦν λίγες συστάσεις γιὰ νὰ συνεργασθῆ ἀποτελεσματικὰ μαζὶ μὲ τὸ Κράτος γιὰ τὴ δημόσια ὑγεία. Νὰ ἀσφαλίση ἀκόμη στὶς νέες γενεὲς ὑγεία κληρονομική, δίδοντας μὲ συστηματικὴ ἀγωγὴ στὸν πολίτη τὴν πρακτικὴ μορφὴ τῆς ὑγιεινῆς.

Η ΘΕΑ ΥΓΕΙΑ

Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ Ἀρχηγοῦ στὸ ζήτημα τῆς Δημοσίας Ὑγείας, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ «βασικὴ προϋπόθεσι στὸ Μεγάλο Ἔργο τῆς Ἀναδημιουργίας τῆς Ἑλλάδος».

Περνῶντας ὁ πολίτης τὰ διάφορα τμήματα στὶς 32 αἴθουσες ποὺ καταλαμβάνει στὸ Ζάππειο ἡ Ἔκθεσι αὐτή, βγαίνει μὲ τὴν ἐντύπωσι πὼς τὸ Κράτος στέκει κοντά του ὁδηγὸς καὶ παραστάτης τῆς ὑγείας του.

Τὸ 1ο τμῆμα ἀναφέρεται στὴν Ἱστορία τῆς Ὑγιεινῆς καὶ τῆς Ἰατρικῆς στὴν Ἑλλάδα—τὴν ἀρχαία—τὴν βυζαντινὴ— τὴν μετὰ τὸ 1821 μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου 1936—καὶ τὴ σημερινὴ ἐξόρμησι ποὺ κάνει τὸ Κράτος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἀρχηγό.

Τὸ 2ο τμῆμα ἀναφέρεται στὴν Εὐγονική, ποὺ συμβουλεύει παραστατικώτατα τὸ κοινὸ νὰ προσέχη στὴν ὑγεία τῶν μελλονύμφων, χάριν τῶν παιδιῶν τους.

Τὸ 3ο τμῆμα ἀφορᾶ τὴ Μητρότητα—τὸ Βρέφος—τὸ Νήπιο—τὸ παιδί. Στὸ τμῆμα αὐτὸ ὁ ἐπισκέπτης βλέπει τὴν τεράστια σημασία ποὺ δίδει τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου στὸ κεφάλαιο αὐτό, μὰ καὶ μαζὶ τὴν ἐργασία ποὺ ἔχει συντελεσθῆ γιὰ τὴν προστασία τῆς μητέρας, τοῦ βρέφους καὶ τοῦ παιδιοῦ.

Τὸ 4ο καὶ 5ο τὴν Σχολικὴ Ὑγιεινὴ καὶ τὴ Σωματικὴ ἀγωγή.

Τὸ 6ο τὴ φυσιολατρεία, τὴν ἀξία τοῦ ἥλιου, τοῦ ἀέρα, τῆς θάλασσας, τοῦ νεροῦ.

Τὸ 7ο τὶς Ἰαματικὲς πηγὲς καὶ τὶς λουτροπόλεις.

Τὸ 8ο ἀφορᾶ τὸ νερό, τὴν ἀξία τοῦ ὑγιεινοῦ νεροῦ καὶ τὶς καλὲς καὶ κακὲς ὑδρεύσεις.

Τὸ 9ο τὴν ἀποχέτευσι καὶ τὰ ἀπορρίμματα.

Τὸ 10ο τὸ μεγάλο ὑγειονομικὸ ἔργο τοῦ Ὑπουργείου Πρωτευούσης.

Τὸ 11ο τὸ ὑγειονομικὸ ἔργο τῶν τριῶν Πολεμικῶν Ὑπουργείων.

Τὸ 12ο τὴν ἀντιμικροβιακὴ πολιτικὴ καὶ τὴν προληπτικὴ Ἰατρική.

Τὸ 13ο καὶ 14ο τὴν ἐνδυμασία, τὴν ὑπόδησι καὶ τὴν κατοικία.

Τὸ 15ο τὸ σύγχρονο ὑγιεινὸ σπίτι.

Τὸ 16ο καὶ 17ο τὴν ὑγιεινὴ καὶ προφυλακτικὴ τῆς ἐργασίας καὶ τὰς κοινωνικὰς ἀσφαλίσεις.

Τὸ 18ο τὸ περίπτερο τῶν πρώτων βοηθειῶν.

Τὸ 19ο τὰ τρόφιμα καὶ τὰ ποτά.

Τὸ 20ὸ τὸ γάλα, τὸ βούτυρο καὶ τὰ τυριά.

Τὸ 21ο τὰ δόντια καὶ τὸ στόμα.

Τὸ 22ο τὸν ἀντιαφροδισιακὸν ἀγῶνα.

Τὸ 23ο τὸν ἀνθελονοσιακὸν ἀγῶνα.

Τὸ 24ο τὴν κινίνη τοῦ Κράτους.

Τὸ 25ο τὸν ἀντικαρκινικὸν ἀγῶνα.

Τὸ 26ο τὸν ἀντιτραχωματικὸν ἀγῶνα.

Τὸ 27ο τὸν ἀντιναρκωτικὸ καὶ ἀντιαλκοολικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν προστασία τῶν ψυχοπαθῶν.

Τὸ 28ο τὸν ἀντιφυματικὸν ἀγῶνα.

Τὸ 29ο τὸ μεγάλο ἔργο τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Τὸ 30ὸ τὴν Ἀεράμυνα.

Τὸ 31ο τὰ γενικὰ Νοσοκομεῖα καὶ τὴν Ἰατρικὴ ἐν γένει ἀντίληψι καὶ τὸ 32ο τμῆμα τὴν ἀθροιστικὴ εἰκόνα σὲ στατιστικὲς κ.λ.π. τοῦ ὅλου ὑγειονομικοῦ ἔργου, ποὺ συντελεῖται ἀπὸ τὸ σημερινὸ Κράτος.

Κς

ΤΟ ΠΡΩΪΝΟ ΞΥΠΝΗΜΑ

Ἡ καλύτερη ὥρα τῆς δράσεως ἑνὸς Νέου εἶναι ἡ πρωϊνή. Πρέπει λοιπὸν νὰ συνηθίσετε στὴν πρωϊνὴν ἔγερσιν καὶ ὅταν μιὰ φορὰ αὐτὸ σᾶς γίνη συνήθεια, δὲν θὰ αἰσθάνεσθε ὕστερα καμμιὰ δυσκολία.

Ὁ δοὺξ τοῦ Βέλλιγκτον, ποὺ ἐσυνήθιζε νὰ κοιμᾶται σὲ ἕνα κρεββάτι στρατιωτικό, ἔλεγε: «Ὅταν εἶναι καιρὸς νὰ γυρίσης στὸ ἄλλο πλευρό, εἶναι καὶ ὥρα νὰ ξυπνήσης».

Ὅσοι βγάζουν περισσότερη δουλειὰ τὴν ἡμέρα εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ σηκώνονται μιὰ ἢ δυὸ ὧρες νωρίτερα. Γιατὶ ὅταν σηκώνεσαι πρωΐ, ἔχεις περισσότερες διαθέσιμες ὧρες ἀπὸ τοὺς ἄλλους.

Ἕνας ποὺ ξυπνᾶ μιὰ μονάχα ὥρα τὴν ἡμέρα ἐνωρίτερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους θάχη κέρδος ζωῆς 30 ὧρες τὸν μῆνα καὶ ἐνῷ οἱ ἄλλοι θάχουν 12 μῆνες τὸ ἔτος, αὐτὸς θὰ ἔχη 365 ὧρες περισσότερες, δηλαδὴ τὸ δικό του ἔτος θάχη 13 μῆνες.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΧΑΡΙΖΕΙ 100 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΦΟΡΟ ΣΤΟ ΛΑΟ

ΤΟ ΛΑΔΙ Η ΚΥΡΙΩΤΕΡΗ ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΤΡΟΦΗΣ ΜΕΝΕΙ ΤΟΥ ΛΟΙΠΟΥ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΦΟΡΟΛΟΓΗΤΟ

Οἱ μεγάλες χειρονομίες τοῦ Κυβερνήτου κρίνονται, μελετῶνται καὶ ἐκτιμῶνται, σὲ ὅλο τὸ βάθος τους, μονάχα στὴν ἑλληνικὴ ὕπαιθρο. Ἐκεῖ, στὸ χωριό, στὴν κωμόπολι, στὸν συνοικισμό, στὸ καφενεῖο, στὸ ἀγροτόσπιτο, στὴ στάνη, στὸ χωράφι, μὲ τὴν καθάρια σκέψι, συζητοῦνται ὅλα τὰ εὐεργετικὰ μέτρα ποὺ τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κυβερνήτη του, ποὺ σφαλίζει μέσα του ὅλο τὸν πόνο τοῦ Λαοῦ του δὲν παύει νὰ σκορπᾷ, ἀνακουφίζοντας τὴ μεγάλη ἑλληνικὴ μᾶζα, ποὺ ἕνα ὁλόκληρο κακὸ παρελθὸν τὴν ἀφῆκε στὴν τύχη της, συντηρῶντας την μονάχα μὲ ἐνέσεις ὑποσχέσεων ποὺ δὲν ἐξεπληροῦντο ποτέ. Δὲν θὰ ἀσχοληθοῦμε σήμερα μὲ ὅλη τὴ σειρὰ τῶν ἀνακουφιστικῶν καὶ εὐεργετικῶν μέτρων, ποὺ ὁ Ἀρχηγὸς μὲ τόση προθυμία καὶ μὲ τόση δραστηριότητα, μέσα στὸ μικρὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ ἄρχισε νὰ σφυρηλατῆται ἡ Νέα Ζωντανὴ Ἑλλάδα τῆς 4ης Αὐγούστου, ἐχάρισε σὲ ὅλες τὶς τάξεις τὶς κοινωνικές, ἀνακουφίζοντάς τις, καὶ προάγοντας σὲ ὅλους τοὺς κύκλους τὴν πρόοδο τοῦ τόπου αὐτοῦ. Μεταφέρουμε μονάχα σήμερα ἀπὸ τὸ ἁπλὸ ἐκεῖνο περιβάλλον τῆς ὑπαίθρου τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἀνακούφισι ποὺ ἐν συνεχείᾳ μὲ τὰ ἄλλα εὐεργετικὰ μέτρα ἔνοιωσε ἀπὸ τὴν δημοσίευσι τοῦ τελευταίου Νόμου γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τοῦ λαδιοῦ ἀπὸ κάθε φορολογίαν ὁ λαός... Τὸ λάδι... Ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ πόλους ποὺ γύρα στρέφεται ἡ διατροφὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὁ ἄλλος εἶναι τὸ ψωμί. Χρόνια τώρα, τὸ πολύτιμο αὐτὸ γιὰ τὴν τροφὴ τοῦ Λαοῦ προϊόν, βαρυνόμενο ἀπὸ μιὰ ἄστοργη, μὰ καὶ ἀντιοικονομικὴ φορολογία, εἶχε καταντήσει εἶδος ἐξαιρέτου πολυτελείας γιὰ τὸν κοσμάκη τῆς πόλεως καὶ τοῦ ἀγροῦ, μὰ καὶ γιὰ τὸν ἴδιο τὸν παραγωγό του, ὁ ὁποῖος ἀπηλπισμένος ἄρχιζε νὰ ξερριζώνῃ τὶς ἐληές.

Τὰ χόρτα καὶ τὰ ὄσπρια, ποὺ ἀποτελοῦν κατὰ τὰ ¾ τὸ διαιτολόγιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, δὲν ἦτο δυνατὸν πιὰ νὰ μαγειρευθοῦν χωρὶς λάδι, ἀφοῦ ἡ τιμή του καὶ στὸ χωριὸ ἀκόμη συνηγωνίζετο καὶ πολλὲς φορὲς ὑπερέβαινε τὶς τιμὲς τοῦ βουτύρου...

Καὶ ἦτο φυσικὸν πῶς δὲν μποροῦσε ἡ μεγάλη αὐτὴ ὑπόθεσι νὰ μὴν ὑποπέσῃ στὸ μάτι τοῦ Κυβερνήτου.

Ἔρχεται, λοιπόν, μὲ τὸ Νόμο αὐτό, καὶ σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ὁ προϋπολογισμός, βαρυμένος μὲ ὅλες τὶς δαπανηρὲς ἀνάγκες τῆς Ἀναδημιουργίας καὶ πρὸ πάντων μὲ τὸν ἀνεφοδιασμὸ τῶν ἐνόπλων δυνάμεων, χαρίζει 100.000.000 δρχ. φόρους στὸ λαὸ καὶ στερεῖ τὸ Δημόσιο Ταμεῖο ἀπὸ τὸ σοβαρὸ αὐτὸ ἔσοδο σὲ μιὰ τέτοια κρίσιμη ὥρα ἀνάγκης.

Μὰ ὁ Κυβερνήτης ξέρει ὅτι ἡ στέρησι ἀπὸ τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ τεράστιου αὐτοῦ ποσοῦ χρησιμεύει γιὰ νὰ πληρώσῃ μιὰ ἄλλη ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, ποὺ δὲν εἶναι γραμμένη στὰ οἰκονομολογικὰ χαρτιά, ἀλλὰ μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ στοργικοῦ Ἀρχηγοῦ: Εἶναι ἡ ἀνάγκη νὰ τραφῇ εὔκολα καὶ πλούσια ὁ Λαός. Νὰ στηρίξῃ τὴν καλὴ ὑγεία τῶν ἐργαζομένων μὲ τὴν καλὴ τροφή, γιατὶ ἔτσι τὸ χρῆμα αὐτὸ πολλαπλάσια θὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἐθνικὴ Οἰκονομία ὁ ἴδιος ὁ ὑγιὴς καὶ καλῶς διατρεφόμενος Λαός.

Μὰ καὶ ἕνα ἄλλο ἀκόμη ἐπιτυγχάνεται ἀπὸ τὸν εὐεργετικὸ αὐτὸ Νόμο: Ὅτι θὰ ἀναπτυχθῇ ἡ ἀγάπη τοῦ γεωργοῦ πρὸς τὸ πολύτιμο δένδρο τῆς ἐληᾶς, ποὺ τὸ εἰσόδημά της εἶναι ἀπὸ τὰ ὀλίγα ποὺ ἀποτελοῦν, ὅπως εἴπαμε, τὸν ἀκρογωνιαῖο λίθο τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου, γιατὶ καὶ θὰ τὸ πολλαπλασιάσῃ, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος Νόμος προνοεῖ γιὰ τὴν προστασία του ἀπὸ τὶς ἀρρώστειες κλπ. Ὁ Ἕλλην γεωργὸς ξέρει πολὺ καλὰ ποία σημασία ἔχει ἡ καλλιέργεια καὶ ἡ ἐξάπλωσι τοῦ δένδρου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μᾶς ἔρχεται μὲ ὅλας τὰς τιμὰς ὡς «ἱερὸν» καὶ τὸ ὁποῖον τὸ κλῖμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἀπὸ τὰ ὀλίγα τῆς ὑδρογείου ποὺ εὐνοεῖ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εἰς τὴν καρποφορίαν του. Αὐτά, μὲ τὰ δικά του λόγια καὶ μὲ τὴν ἁπλὴ νοοτροπία του, ὁ χωρικὸς συζητεῖ σήμερα σὲ ὅλη τὴν ὕπαιθρο, καὶ ἐμεῖς, μεταδίδοντας φωνογραφικὰ ὅ,τι ἀκούσαμε, τὸν ἀφήνομεν νὰ κάμῃ μόνος του τὸν ἐπίλογον: «—Ἂν Αὐτὸς ὁ Ἄνθρωπος μᾶς κάνῃ αὐτὸ τὸ Μεγάλο Καλὸ σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ τὸ Κράτος ἔχει τόσα ἔξοδα, φαντάζεται κανεὶς τί θὰ κάμῃ ἀκόμη γιὰ τὸ Καλὸ τοῦ Κόσμου σὰν θὰ τελειώσουν οἱ σημερινὲς ἀνάγκες γιὰ νὰ φτιάξουμε τὸ Στρατὸ καὶ τὸ Στόλο καὶ ὅλα τὰ ἄλλα ποὺ βιάζουν σήμερα...».

Σ' αὐτὰ ἐμεῖς δὲν ἔχομε νὰ προσθέσωμε τίποτε περισσότερο.

Κς.

«Πρέπει νὰ ἔχετε πίστιν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου, τῶν ὁποίων ἐσεῖς ἀγόρια καὶ κορίτσια θὰ ἐπωφεληθῆτε μίαν ἡμέραν, ὅταν θὰ λείψωμεν ἐμεῖς. Ἐσεῖς θὰ πάρετε τὴν σημαίαν των καὶ θὰ τὴν φέρετε πάρα πέρα, ἕως ὅτου ἀρκέσῃ ὁ βίος σας, διὰ νὰ τὴν παραδώσετε εἰς τοὺς ἐπερχομένους νέους, οἱ ὁποῖοι καὶ αὐτοὶ θὰ τὴν πᾶνε πάρα πέρα εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

S. BONSELS

Τοῦ Δάσους ἡ Νεράϊδα

7ον

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ἄντε νὰ χαθῇς, σκιάχτρο, καὶ μοῦκοψες τὸ αἷμα, φώναξε. Ὁρίστε νὰ δῇς πῶς χτυπᾶ ἡ καρδιά μου ἀκόμα... ἢ καλύτερα κάτσε ἐκεῖ ποὺ σὲ κάθισαν μὴ μ' ἀγκυλώσῃς μὲ τὶς βελόνες ποῦσαι τυλιγμένος.

—Βρὲ παιδί μου, τί ἔπαθες; εἶπε ὁ Ντελῆς δυσαρεστημένος. Ἐγὼ μήτε σκιάχτρο εἶμαι, μὰ οὔτε καὶ βελόνες ἔχει τὸ δέρμα μου. Ἐγώ, φίλη μου, εἶμαι ἁπλούστατα ὁ σκαντζόχοιρος ὁ Ντελῆς.

—Σὰ νὰ λέμε—δὲν εἶν' αὐγό' μονάχα ποὺ τὸ ἔκαμε ἡ ὄρνιθα, εἶπε ἡ βερβερίτσα ποὺ ἀπὸ τὸν τρόμο της εἶχε νευριάσει καὶ δὲν τηροῦσε πιὰ τοὺς εὐγενικούς της τρόπους.

—Συμπάθησέ με, μὰ δὲν ἤθελα νὰ σὲ τρομάξω, τῆς εἶπε τότε ὁ Ντελῆς.

Ἤτανε τόσο νόστιμη καὶ χαριτωμένη ἡ βερβερίτσα μὲ τὸ λευκὸ κεφάλι καὶ τὰ μυτερὰ αὐτάκια της, μὲ τὰ μικρὰ μάτια καὶ τὴ φουντωτὴ οὐρά της καθὼς ἔκανε μιὰ χαριτωμένη καμπύλη ἐπάνω στὸ σῶμα της μὲ τὸ πυρόξανθο χρῶμα της καθὼς εἶναι τὰ φύλλα τῆς ὀξυᾶς τὸ φθινόπωρο. Καὶ ἦταν ἀπαρηγόρητος ὁ Ντελῆς γι' αὐτὸ ποὺ ἄθελά του τῆς ἔκαμε.

—Καὶ τώρα, καλή μου, σοῦ πέρασε ὁ φόβος;

—Πές μου, σὲ παρακαλῶ, γιατὶ νὰ σὲ σεβαστῶ; Μπορεῖς ἐσὺ νὰ σκαρφαλώνῃς στὰ δένδρα; Βέβαια, ὄχι! Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖς εἶναι νὰ τσιμπᾷς καὶ δὲν φτάνουν τὰ ἄλλα παρὰ δὲν ἔχεις καὶ οὐρά! Γιὰ κύττα τὴ δική μου!

Καὶ ἡ Λῆ ἐγύρισε τὴν οὐρά της καμαρωτὰ νὰ τὴν δῇ ὁ Ντελῆς. Ἦταν ἀλήθεια περίφημη.

—Ἔ! καθένας καὶ μὲ τὶς χάρες του, εἶπε ξεροκαταπίνοντας!

—Βέβαια, ἀγαπητὲ κύριε, καὶ οἱ δικές μου εἶναι περισσότερες.

Ὁ Ντελῆς εἶδε πὼς ἦταν ἀδύνατο νὰ συνεννοηθῇ μαζί της. Κι' ἂν πρόκειται κάθε μέρα νὰ τὸν συγχίζῃ ἔτσι αὐτή, ἡ ξιππασμένη, νὰ πάῃ στὴν ὀργὴ καὶ τὸ ὡραῖο μέρος καὶ τὸ καλό του. Ὡρισμένως θἄφευγε.

Καθὼς ἔκανε αὐτὲς τὶς σκέψεις, ἄκουσε τότε ἕνα ἐλαφρὸ θόρυβο καὶ ἕνα διαπεραστικὸ σφύριγμα. Ἡ Λῆ τότε γύρισε ἀπότομα σἂν νἄρχιζε κανένα χορὸ καὶ ξεκίνησε γιὰ νὰ φύγῃ, ἀλλὰ ἔμεινε καρφωμένη στὴ θέσι της τρέμοντας κι' ἔβγαλε ἕνα ἀναστεναγμὸ γεμᾶτο ἀγωνία.

—Ἀλλοίμονό μας, ἐμουρμούρισε' εἶναι ἡ ὀχιὰ ἡ Ἀλά.

Καὶ πραγματικὰ ἤτανε αὐτὴ ποὺ σήκωνε τώρα πάνω ἀπὸ τὸ χόρτο τὸ μισό της σῶμα καὶ κύτταζε μὲ μιὰ ματιὰ διαπεραστική. Τὰ μάτια της γυάλιζαν σἂν τὰ διαμάντια καὶ καθὼς ἐσάλευε στὸν ἥλιο, ἦταν φοβερή. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἦταν φοβερώτερο, ἤτανε τὸ σφύριγμά της, ποὺ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ στόμα της μαζὶ μὲ τὴν διχαλωτὴ γλῶσσα της, καὶ καθὼς τὴν ἄκουγαν τὰ ζῶα, ἐπάγωνε τὸ αἷμα τους σἂν νἆταν ἡ φωνὴ τοῦ θανάτου.

Ὅλα τὰ ζῶα ξέρουν πὼς τὸ δάγκωμα τῆς ὀχιᾶς εἶναι θανατηφόρο καὶ ἀγιάτρευτο.

Ἡ καϋμένη ἡ βερβερίτσα ἦταν ἀξιολύπητη. Ἂν τὴν ἔβλεπες, θὰ σοῦ ράγιζε ἡ καρδιά. Ἤθελε βέβαια νὰ φύγῃ, μὰ τὸ σφύριγμα τοῦ φειδιοῦ καὶ τὸ σάλεμά του τὴν ἐμαγνήτιζε καὶ τῆς παρέλυε κάθε θέλησι καὶ κάθε σκέψι.

—Ὤ... τί θὰ γίνω τώρα... ψιθύριζε. Καὶ θυμόταν τὰ κλαδιά, ποὺ σιγοκουνοῦσαν στὴν κορφὴ τοῦ δέντρου. Μὲ τί χαρὰ θὰ σκαρφάλωνε ὥς κεῖ πάνω καὶ πῶς θὰ πηδοῦσε, ἂν τήνε γλύτωνε!

Σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ἡ ματιὰ τῆς Λῆς ἔπεσε στὸ Χασὰν κι' ὅσο κι' ἂν ἡ τρομάρα της ἦταν ἀπερίγραφτη ξαφνιάστηκε. Ὁ Ντελῆς στεκόταν ἥσυχος καὶ κοιτοῦσε χαμογελῶντας τὴν Ἀλά. Μήπως δὲν ἤξερε τί πρᾶμα ἦταν ἡ ὀχιά; Διαφορετικὰ θἄταν ἀδύνατο νὰ μένῃ ἔτσι ἀτάραχος. Μὰ πρὶν προφτάσῃ νὰ τὰ καλοσκεφτῇ ὅλα τοῦτα, εἶδε τὸ Χασὰν νὰ ὁρμάῃ γραμμὴ ἀπάνω στὸ φεῖδι μὲ μιὰ γρηγοράδα ἀπίστευτη γιὰ σκαντζόχοιρο.

—Χασάν, τοῦ φώναξε, εἶσαι χαμένος!

Τότες ὅμως συνέβηκε κάτι ἀπίστευτο. Ἡ ὀχιὰ μὲ μιᾶς κουλουριάστηκε ἕνα κουβάρι, καὶ τὸ κεφάλι της μόλις ὑψωνότανε πάνω ἀπὸ τὸ σῶμα της. Ἄνοιγε τὸ στόμα της μπαινοβγάζοντας τὴ γλῶσσα της σὰν ἀστραπὴ γρήγορα, ἐνῷ τὰ μάτια της πετούσανε σπίθες ἀπὸ τὴ λύσσα της. Καὶ σφύριζε μὲ τόση δύναμι καὶ μανία, ποὺ τὸ σφύριγμά της ἀκουόταν ὥς τὴν ἄλλη μεριὰ τοῦ δάσους. Τόσο φριχτὸ ἤτανε τὸ σφύριγμα τοῦτο, ποὺ ὅλα τὰ ζῶα, ποὺ τὸ ἄκουαν, ἔφευγαν καταφοβισμένα. Καὶ μόνο ὁ Ντελῆς, ὁ τόσος δὰ σκαντζόχοιρος, ἀδιαφοροῦσε θαρρεῖς μπρὸς στὶς φοβέρες της, σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ τὸ τραγοῦδι κανενὸς κότσυφα. Μονάχα ποὺ δὲ χαμογελοῦσε πιά. Στὰ μάτια του διάβαζε κανεὶς τὴν ἀποφασιστικότητα καὶ τὴ σοβαρότητα, ποὺ δίνει ἡ πεποίθησι.

—Ἄ! σὲ κρατῶ ἐπὶ τέλους, Ἀλά, εἶπε ἀργὰ μὲ φωνὴ σιγανὴ καὶ βαθειά. Δὲν πίστευες νὰ μὲ βρῇς μπροστά σου, ἔ; Τώρα δὲν ἔχει. Θὰ παλαίψουμε, γιατί, ἂν κάνῃς πὼς φεύγεις, ὁ θάνατός σου εἶναι σίγουρος!

Τὸ σφύριγμα ξανακούστηκε, καθαρὸ καὶ ἄγριο. Ὄχι, ἡ Ἀλὰ δὲ στοχαζότανε νὰ φύγῃ. Ἤθελε μόνο νὰ ξεγελάσῃ τὸ Χασάν, πὼς τάχα τόνε φοβήθηκε. Γι' αὐτὸ μαζεύτηκε πιὸ πολύ. Ὁ Ντελῆς ὅμως δὲ γελιόταν ἔτσι εὔκολα. Κι' ἀλήθεια μόλις ἔκαμε ἡ ὀχιὰ τὸ κίνημα τοῦτο τῆς δειλίας, μ' ἕνα ξαφνικὸ τίναγμα καὶ μὲ τὸ στόμα ὀρθάνοιχτο ἔφερνε τὰ τρομερά της φαρμακωμένα δόντια ἴσια στὸ μεσόφρυδο τοῦ Ντελῆ.

(Τὸ τέλος στὸ προσεχὲς)

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΡΥΛΟΥΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΑΣ ΜΑΣ

Ὁ θάνατος τοῦ Γίγαντα

ΘΑΝΟΥ ΔΟΓΑΝΗ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ὁ Μήτρο - Μπούκας ἐκείνη τὴ στιγμὴ εἶχε ἀναστήσει τὴν «Ἰλιάδα» μπροστά μας. Ὅπως ἐλύγιζε πρὸς τὰ πίσω τὸ κορμί, βαστώντας τὴ χειροβομβίδα, γιὰ νὰ παίρνῃ φόρα καὶ νὰ τὴν τινάζῃ ὅσο μποροῦσε πιὸ μακρυά, ἔμοιαζε τοὺς Ὁμηρικοὺς ἡμίθεους, ὅταν κι' ἐκεῖνοι γιὰ νὰ ρίχνουν τὸ ἀκόντιο λύγιζαν πρὸς τὰ πίσω τὸ κρουστοδεμένο κορμί τους. Τὸ πρῶτο κασσόνι τῶν χειροβομβίδων του ἐτελείωσε.

— Ἀρκεῖ, τοῦ εἶπε ὁ λοχαγός. Ἄφησε τὶς ἄλλες, γιατὶ θὰ σοῦ ξαναχρειαστοῦν.

Ὁ Μπούκας τότε ἔρριξε καὶ τὴν ἄδειανὴ κάσσα κι' ἀμέσως, κατὰ τὸ συνήθειό του, ἄρχισε νὰ ρίχνῃ πέτρες, ἢ νὰ ξερριζώνῃ ἄλλες τεράστιες ἀπ' ὀλόγυρα καὶ νὰ τὶς κατρακυλᾷ πρὸς τὴν κατηφοριὰ καὶ κατὰ τὸ μέρος ἀπ' ὅπου ἀνέβαιναν πρὶν οἱ πιὸ δυνατοὶ ἀλαλαγμοί. Ἡ πρώτη φόρα τῶν Τούρκων κόπηκε. Σταμάτησε κι' ὁ βομβαρδισμὸς κι' οἱ ἀλαλαγμοὶ πιὰ δὲν ἀκούονται. Μόνο τὰ βογγητὰ καὶ τὰ μουγκρίσματα κάποιων βαρειὰ πληγομένων, περνώντας τὴν καταχνιά, στομώνουνται καὶ θαρρεῖς ἀγωνιοῦν νὰ φτάσουν ὣς ἐμᾶς. Μετὰ μισὴ ὥρα ὅμως ἔκαναν δεύτερη ἐπίθεσι στὸ μεσαῖο φυλάκιο, ποὺ τὴν βοηθοῦσαν διπλᾶ κανόνια ἀπὸ πρίν, μὰ κι' αὐτὴ τὴν ἐσταμάτησαν οἱ λίγοι γενναῖοι τοῦ λόφου.

Πέντε φορές, πάντα καὶ πιὸ λυσσασμένοι, χύθηκαν πρὸς τὸ μεσιανὸ φυλάκιο ὣς τὸ βράδυ, μὰ καὶ τὶς πέντε τσακίστηκαν.

Μὲ τὰ νυχτώματα ἡ καταχνιὰ σηκώθη σιγὰ - σιγά. Οἱ Τοῦρκοι τώρα ἀποτραβιοῦνται ἀπὸ τὸ μεσιανὸ φυλάκιο πρὸς τὸ ἄκρο ἀριστερὸ φυλάκιο τοῦ λόχου, μέσα ἀπὸ μιὰ βαθειὰ ρεματιά, ὅπως μᾶς πληροφόρησε μιὰ μικρὴ περίπολος ποὺ εἴχαμε βγάλει. Τὸ ἄκρο ἀριστερὸ φυλάκιο δὲν εἶχε χτυπηθῆ ὣς αὐτὴ τὴν ὥρα. Μὰ τώρα χτυπήθηκε κι' αὐτό. Καὶ χτυπήθηκε πολὺ ἄγρια. Ἐκεῖ ἦταν ὁ ἐπιλοχίας μὲ ἐφτὰ - ὀχτὼ στρατιῶτες. Ἂν οἱ Τοῦρκοι, τριανταπλάσιοι ἀπ' ὅλους ἐμᾶς, κατώρθωναν μὲ μιὰ ἔφοδο νὰ τοὺς ἁρπάξουν, ἤμαστε χαμένοι. Τὸ μεσιανὸ φυλάκιο θὰ βρίσκονταν κυκλωμένο. Καὶ ὄχι μόνο αὐτό. Ἀπὸ κεῖ θὰ μποροῦσαν νὰ χτυπήσουν τὴν ἕδρα τοῦ συντάγματος καὶ τὴ λίγη ἐφεδρεία ποὺ ἦταν ἐκεῖ συγκεντρωμένη γιὰ ν' ἀντεπιτεθῆ στὴν πιὸ κρίσιμη στιγμή. Ξαφνικά, πρὸς τὸ φυλάκιο αὐτὸ ἀκούστηκαν θριαμβικοὶ ἀλαλαγμοὶ τῶν Τούρκων. Ὁ λοχαγὸς ἔτρεξε κατὰ κεῖθε ἀλλόφρενος. Τὸν ἀκολούθησαν καὶ τρεῖς - τέσσερες στρατιῶτες. Μαζὶ ἦταν κι' ὁ Μήτρο - Μπούκας. Ὅταν ἔφτασαν, μονάχα ὁ ὁπλοπολυβολητὴς κι' ὁ προμηθευτής του βαστοῦσαν. Οἱ ἄλλοι εἶχαν σαλατιασθῆ ὁλόγυρα, σκοτωμένοι ἢ πληγωμένοι. Μπροστά, σὲ ἀπόστασι 30 - 40 μέτρα, πλῆθος οἱ Τοῦρκοι οὔρλιαζαν, ρίχνοντας κατὰ πάνου τους χειροβομβίδες καὶ θερίζοντας μ' ἕνα πολυβόλο ποὺ εἶχαν φέρει ὣς ἐκεῖ. Μὲ τὴ διαταγὴ τοῦ λοχαγοῦ, ὁ Μήτρο - Μπούκας ἄρχισε νὰ τινάζῃ σὰν ἀφηνιασμένος βροχὴ τὶς χειροβομβίδες. Παίρνοντας θάρρος καὶ οἱ ἄλλοι τὸν μιμήθηκαν. Ἕνα λυσσασμένο πάλαιμα ἀκολούθησε, ποὺ κράτησε δέκα λεπτά. Οἱ Τοῦρκοι ἄρχισαν ν' ἀποτραβιοῦνται κι' ἀμέσως ὁ λοχαγὸς μὲ τοὺς τρεῖς - τέσσερες καὶ τὸν Μπούκα, ποὺ τὸν εἶχαν ἀκολουθήσει, τοὺς πῆραν κατὰ πόδι. Ὁ Μπούκας, τρέχοντας μπροστὰ μ' ἄγριους ἀλαλαγμούς, ἔφτασε στὸ χεῖλος τῆς χαράδρας, ὅπου συμμαζεύονταν οἱ Τοῦρκοι γιὰ νὰ ὁρμοῦν κατόπι πρὸς τὸ φυλάκιο. Εἶχε μαζί του τὸ τρομπλὸν καὶ χειροβομβίδες κι' ἔρριχνε πιὰ στὸ σωρὸ μέσα στὴ χαράδρα. Σὰν ἔδιωξαν πιὰ κάθε κίνδυνο ἀπὸ τὸ ἀριστερὸ φυλάκιο, ὁ λοχαγός, ἀφήνοντας ἐκεῖ τὸν Μπούκα μὲ τοὺς τρεῖς - τέσσερες, ξαναγύρισε στὸ μεσιανὸ φυλάκιο. Ἡσυχία ἔχει ἁπλωθῆ πιὰ παντοῦ. Σιγή.

Τὰ μίση ἀπὸ τὸ ἕνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος βράζουν βουβά. Ὁ ὕπνος ἔρχεται προδότης νὰ σύρῃ ἁπαλὰ τὰ δάχτυλά του στὰ βαρειὰ ματόφυλλα, μὰ ὅλοι τὸν διώχνουν. Ξαφνικά, κατὰ τὶς δυόμιση μετὰ τὰ μεσάνυχτα, ἄλλο ἐχθρικὸ κῦμα, πιὸ μανιασμένο, ξεσπᾷ στὸ ἀριστερὸ φυλάκιο. Οἱ Τοῦρκοι, πεισματωμένοι, ντροπιασμένοι ποὺ δὲν κατώρθωσαν τόσο πλῆθος αὐτοὶ ν' ἁρπάξουν μιὰ χούφτα ἀνθρώπους ποὺ ὑπεράσπιζε τοῦτα τὰ βουνά, δὲν ἡσυχάζουν. Ἀκούονται οἱ βλαστήμιες καὶ οἱ φοβέρες τῶν ἀξιωματικῶν τους, πὼς ὅποιος γυρίσῃ κατὰ πίσω θὰ πιστολίζεται ἀμέσως. Ὁ γίγαντας τῶν παρθένων δρυμῶν τῆς Ρούμελης μὲ τοὺς λίγους συντρόφους του σκορποῦσε τὸ θάνατο καὶ βαστοῦσε γερὰ τὸ φυλάκιο. Σὲ λίγο θὰ φτάσῃ κι' ὁ συνταγματάρχης ἐκεῖ μὲ τὸν ἐφεδρικὸ λόχο, νὰ κάνῃ τὴν ἀντεπίθεσι. Νοιώθουν τὴ δυνατὴ πνοή του παραπίσω κι' αὐτὸ διπλᾶ τοὺς ἀτσαλώνει τὶς καρδιές. Ὁ φοβερὸς ἀλαλαγμὸς τοῦ Μήτρο - Μπούκα ἀντιβουΐζει κυρίαρχος στὰ τραχειὰ φαράγγια καὶ στὰ βράχια ὁλόγυρα. Μὰ εἶναι πολλοί, πάρα πολλοὶ οἱ ἐχθροί, καὶ σὲ λίγο ὅλοι οἱ σύντροφοί του εἶχαν σκοτωθῆ καὶ λαβωθῆ. Ὣς εἴκοσι Τοῦρκοι ἔχουν κατορθώσει νὰ πλησιάσουν, ἕρποντας σ' ἀπόστασι ποὺ μὲ τέσσερες - πέντε σάλτους θἄχουν καβαλλικέψει πιὰ τὸ φυλάκιο. Ὁ Μπούκας βαστᾷ τώρα τὸ ὁπλοπολυβόλο τοῦ σκοτωμένου ὁπλοπολυβολητῆ. Ὁ ἐπιλοχίας, βαρειὰ πληγωμένος, εἶναι βοηθός του. Παίρνει μιὰ σκόπευσι — ἦταν ἀστροφεγγιὰ καὶ φώταγε κάπως — στὸ σημεῖο ποὺ ἔχουν οἱ εἴκοσι Τοῦρκοι σταματήσει μπρούμυτα, ἕτοιμοι νὰ τιναχθοῦν. Ἔχει βάλει ἕναν ὁλόκληρο γεμιστῆρα, νὰ τὸν ἀδειάσῃ κατὰ πάνου τους μόλις ὁρμήσουν. Πίσω ἀκούονται ἀλαλαγμοὶ πλῆθος, ποὺ ὅλο καὶ πλησιάζουν. Μὰ ὁ Μπούκας περιμένει ἀτράνταχτος. Μιὰ σφαῖρα τὸν βρῆκε στὸ κούτελο κι' ἀπόμεινε νεκρός, σὰν νὰ τὸν χτύπησε κεραυνός. Μὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἔγινε κάτι σὰν θαῦμα, ὅπως μᾶς ἔλεγε, τὴν ἄλλη μέρα ὁ ἐπιλοχίας: Μὲ τὴν ξαφνικὴ σύσπασι τοῦ θανάτου, τὸ δάχτυλό του πίεσε τὴ σκαντάλη, κι' ὁ γεμιστῆρας τοῦ ὁπλοπολυβόλου ἄδειασε ὅλος ἀπάνου στοὺς πρώτους ποὔχαν πλησιάσει καὶ τινάχτηκαν τώρα ν' ἁρπάξουν τὸ φυλάκιο.

Ὁ Μήτρο - Μπούκας καὶ νεκρὸς ἀκόμα σκορποῦσε τὸ θάνατο.

Ἡ κατάστασι σώθηκε, γιατὶ ἀμέσως ἔφτασε ὁ συνταγματάρχης μὲ τὸν ἐφεδρικὸ λόχο κι' ἔκανε τὴν ἀντεπίθεσι...

Η ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ

Κατὰ τὸν δόκτορα Στόους, γεωλόγον εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Οὐάσιγκτων, ἡ περίοδος τοῦ σχηματισμοῦ τῶν ὀρέων δὲν ὑπερβαίνει τὰ 100 ἑκατομμύρια ἔτη, ἤρχισε δὲ ἡ περίοδος αὐτὴ πρὸ 90 ἑκατομμυρίων ἐτῶν.

Ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι πολλὰ τῶν σημερινῶν ζώων ὑπῆρχον πρὸ 200 τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίων ἐτῶν — ὅπως τὰ ἔντομα καὶ τὰ κήτη — ἐξάγεται τὸ συμπέρασμα ὅτι οἱ κατακλυσμοὶ καὶ αἱ μεταβολαὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς, αἱ προκαλέσασαι τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀρέων εἶναι νεώτεραι τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῶν ἀνωτέρων ἀκόμη ζώων ἐπὶ τῆς Γῆς.

ΝΑΥΠΗΓΗΣΙΣ ΝΕΟΥ ΚΟΛΟΣΣΟΥ

Εἰς τὰ ναυπηγεῖα τοῦ Κλάϋντμπανκ καθειλκύσθη τὸ ἀγγλικὸν ὑπερωκεάνειον «Βασίλισσα Ἐλισσάβετ».

Εἰς τὰ φύλλα δημοσιεύεται ὅτι ἔχει ἐκτόπισμα 85.000 τόννων ἔναντι 81.235 τῆς «Βασιλίσσης Μαίρης» καὶ μῆκος 1030 ποδῶν, δηλαδὴ 20 πόδας μεγαλύτερον τῆς «Βασιλίσσης Μαίρης».

Θὰ δύναται νὰ χωρέσῃ 2.000 ἐπιβάτας, τὸ δὲ πλήρωμα της θὰ ἀποτελῆται ἀπὸ 1.000 ἄνδρας.

Κάθε ἕλιξ τοῦ κολοσσιαίου σκάφους θὰ ἔχῃ βάρος 32 τόννων, τὸ δὲ πηδάλιον 120 τόννων.

Ὁ θαλάσσιος αὐτὸς κολοσσός, ὁ ὁποῖος — σημειωτέον — θὰ ἔχῃ 32 σωσιβίους λέμβους, θὰ εἶναι καθ' ὅλα ἕτοιμος τὸ 1940.

ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΗΣ «ΝΕΟΛΑΙΑΣ»

Τὸ Χρυσάφι τοῦ Ἥλιου

ΟΙ ΑΤΤΙΚΕΣ ΑΚΤΕΣ. ΤΑ ΦΑΛΗΡΑ ΚΑΙ ΤΑ ΘΕΛΓΗΤΡΑ ΤΟΥΣ

«Χρυσάφι στὸν οὐρανό, χρυσάφι στὴν καρδιά», λένε οἱ ἀγρότες Γερμανοί. Ὅταν ὁ ἥλιος σηκώνεται κίτρινος καὶ χρυσὸς ἀπὸ τὸ βουνό, κόκκινος ἀκόμα σὰν μάγουλο ντροπαλῆς παρθένας, δὲν ξεχύνει τὴν ὀμορφιὰ καὶ γλύκα του μόνο στὴ φύσι, παρὰ στὴν ἀνθρώπινη καρδιά.

Κι οἱ Γερμανοὶ ἔχουν διπλᾶ δίκηο νὰ εἶναι ἡλιολάτρες καὶ ν' ἀνοίγουν τὴν καρδιά τους σὲ κάθε ἀχτῖνα του. Πόσες φορὲς τὸ χρόνο ξεπροβάλλει μέσα ἀπ' τὰ βουνά τους τὸ ζωογόνο αὐτὸ ἀστέρι μὲ καθαρὸ πρόσωπο; Πόσες φορὲς στέλνει τὶς χρυσές του σαΐτες στὴ φύσι καὶ στὴν καρδιά; Στὰ δάχτυλα μπορεῖ κανεὶς νὰ μετρήσῃ τὶς μέρες ποὺ χύνεται τὸ πρωϊνὸ πάνω ἀπὸ τὰ μεγαλόπρεπα βουνὰ καὶ τὰ ταπεινὰ σπιτάκια τῶν κοιλάδων. Ἡ ὀμίχλη! Ἡ ὀμίχλη! Αὐτὸς ὁ γκρίζος πέπλος, ποὺ σφίγγει μὲ χίλια δυὸ τυλίγματα τὸν βασιλιᾶ τῆς μέρας γιὰ νὰ τὸν κρατῇ αἰχμάλωτο ἀπὸ κάθε μάτι, σάν του μόνο στὴ φύσι, παρὰ καὶ στὴν ἀνθρώπινη καρδιά.

Δὲν εἶναι οὐτοπία ὅταν πῇ κανεὶς πὼς ὁ ἥλιος παίζει μεγάλο ρόλο στὸν πολιτισμὸ τῶν λαῶν. Θὰ μποροῦσε ἄρά γε νὰ ξεπηδήσῃ ἕνας πολιτισμὸς τῆς Μάγια τῶν Κινέζων καὶ τῶν Γιαπωνέζων, θὰ ἀνάβλυζε ἕνας αἰγυπτιακὸς τῶν Φαραὼ μὲ τὶς φωτόλουστες πυραμίδες, ἕνας τῆς βασίλισσας τοῦ Σαβᾶ, θὰ βλάσταινε τὸ θαῦμα τῶν θαυμάτων καὶ τῶν αἰώνων, ὁ Παρθενών, ποὺ καὶ σήμερα ἀκόμα κάθε ἐρειπωμένη του στήλη ἀνεβαίνει σὰν ἐξωτικὸ λουλοῦδι πρὸς τὸ φῶς, ἂν δὲν εἶχανε πάνωθέ τους τὸν ἥλιο τὸν μαλαματένιο; Συγκρίνοντας τὸν βόρειο μὲ τὸν πολιτισμὸ τῆς Ἀνατολῆς, θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ κάνῃ τὴν ἀντιδιαστολή. Τὸν πρῶτο μποροῦσε νὰ τὸν ὀνομάσῃ πολιτισμὸ τῆς ὀμίχλης — θαμπό, μυστικόπαθο, βαρύ, στερεό. Τὸν δεύτερο, πολιτισμὸ τοῦ ἥλιου — γεμᾶτο διαφάνεια, φανερό, παιχνιδιάρικο, λιγερό.

Ὅταν ὁ ἥρωας τοῦ Ἴψεν στοὺς «Βρυκόλακάς» του φωνάζῃ «Ὁ ἥλιος! Ὁ ἥλιος!» ἀντικρύζοντας τὸ χρυσὸ ἀστέρι, ποὺ ἀνατέλλει, δίνει τὴ λύσι ὅλων τῶν ψυχικῶν προβλημάτων, ὅλων τῶν κόμβων, ποὺ ἔχουν δέσει τὸ ἔργο. Συμβολισμός: Τὸ χρυσὸ φῶς τοῦ ἥλιου διαλύει τοὺς βρυκόλακες τοῦ ψυχικοῦ κόσμου, φέρνει τὴ χαλάρωσι, τὴν ἡσυχία.

* * *

Περπατῶ σὰ μαγεμένη στὴν ἀκρογιαλιὰ τοῦ Νέου Φαλήρου. Ὁ Σαρωνικὸς ἁπλώνεται σὰν ἀτλάζι γαλανὸ φρεσκοσιδερωμένο ἀπ' τὰ πελώρια ἀσημένια σίδερα κάποιας Νεράϊδας — κι ὄχι μιᾶς παρὰ ἑνὸς χοροῦ ἀπὸ Νεράϊδες. Ἡ πλατειὰ θάλασσα μὲ τὰ γαλανά της μεταξωτὰ σεντόνια περιμένει τὸ βασιλιᾶ νὰ ξαπλωθῇ. Ὁ Ὑμηττὸς ροδίζει, γίνεται ὑπέροχος σὲ γραμμὴ καὶ χρῶμα, κουνιέται, ἀναδεύεται, ζωντανεύει. Ὁ ἥλιος περνᾶ πάνω ἀπὸ τὴν πλάτη του, ποὺ τὴ χαμηλώνει τρυφερὰ καὶ τὴ λυγίζει γιὰ νὰ περάσῃ ὁ βασιλιᾶς, προχωρῶντας πρὸς τὴν ἁπλωσιὰ τοῦ Σαρωνικοῦ. Ἡ πορφύρα του ἢ χρυσοκόκκινη σέρνεται πέρα ὡς πέρα.

Τὸ χρυσάφι γεμίζει τὰ γύρω καὶ φτάνει ὡς τὴν ἀνθρώπινη καρδιά. Ἡ Καστέλλα κομψοτέχνημα, φωτισμένο ἀπὸ ἕναν πελώριο, ἐξωτικὸ προβολέα. Ἡ φθινοπωρινὴ ἄχνα, ποὺ σὰν ἀραχνοΰφαντη μεταξωτὴ γάζα τὴν καλύπτει, σέρνεται σιγά. Ὁ ἥλιος ἁπλώνει τὸ χέρι του καὶ κάνει τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ καλλιτεχνικοῦ ταμπλώ.

Σὰν θαύματα ζωγραφίζονται πέρα οἱ ἀμφίβολες κοντοῦρες τοῦ νησιοῦ τῆς Ἀφαίας καὶ τοῦ Πόρου. Ποιὸ πινέλλο μποροῦσε νὰ πετάξῃ αὐτὲς τὶς πινελλιὲς στὸ ὑπέροχο ταμπλώ, ποία σπάτουλα ζωγράφου εἶναι δυνατὸ ν' ἀναμίξῃ τὰ χρώματα αὐτὰ τὰ ἀσύλληπτα;

Καὶ μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀφάνταστη πρωϊνὴ ἁρμονία, μέσα στὴν λεπτοσύνθετη καὶ φίνα αὐτὴ ἀκουαρέλλα, ἕνα πελώριο πουλί, ποὺ ὠνειροπόλησε πρὶν ἀπὸ αἰῶνες καὶ χιλιετηρίδες ὁ συμπατριώτης μας Ἴκαρος, κάνει τοὺς γύρους του πάνω ἀπὸ τὴ γαλήνια θάλασσα τοῦ Σαρωνικοῦ, γυαλίζει σὰν ἀπὸ φρέσκο πλυμένο ἀσῆμι σὲ κάθε του στροφὴ καὶ μ' ἕνα ἐλαφρὸ βούϊσμα ποὺ κάνουν τὰ μεταλλικὰ του φτερὰ καὶ οἱ προπέλες — τρεῖς δυνατὲς ἀπὸ τὴν τελευταία λέξι τῆς ἀεροναυτικῆς τεχνικῆς — προσθαλασσώνεται ξεσχίζοντας γιὰ ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας τὸ ἀτλάζι τοῦ Σαρωνικοῦ. Τὰ φτερά του ἰσοζυγιάζουν, οἱ προπέλες ἡσυχάζουν καὶ στὸ τέλος ἀκινητῶντας ἀφήνουν τὸ πελώριο πουλὶ νὰ λικνίζεται πάνω στὸ ὑγρὸ στοιχεῖο. Τρίβουν τὰ μάτια τους οἱ διεθνεῖς ξένοι, ποὺ ξεκινᾶνε ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου μὲ ἀφετηρία τους κάποιο βορεινὸ ἀεροδρόμιο. Ἀφήνουν πίσω τους τὸ κρύο καὶ τὰ χιόνια καὶ σὲ δέκα ὧρες βρίσκονται πάνω στὴ χλιαρὴ θάλασσα τοῦ Σαρωνικοῦ λουσμένοι μέσα στὸ χρυσάφι τοῦ ἥλιου τοῦ ἑλληνικοῦ. Σὲ μισὴ ὥρα τὸ σιδερένιο χελιδόνι ἁπλώνει τὰ φτερά του, σπαθίζει τὸν χινοπωριάτικο ἀγέρα τοῦ Φαλήρου, κάνει ναζιάρικους κύκλους πάνω ἀπὸ τὴν Καστέλλα καὶ τραβάει γιὰ τὴν Μπομπάη τῶν Ἰνδιῶν. Καλό του ταξίδι!

* * *

Δὲν εἶναι ὅμως μονάχα αὐτό. Παραπέρα ἕνα πελώριο καράβι, σὰν νὰ βγῆκε αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ τεχνίτη, μανουβράρει σοβαρὰ καὶ περήφανα. Οἱ δυνατές του ἄγκυρες τὸ προσηλώνουν στὴ φαληρικὴ θάλασσα καὶ σὲ λίγο ὁ διεθνὴς κόσμος τῶν ταξιδιωτῶν ξεχύνεται στὴν παραλία. Τὸ Νέο Φάληρο μὲ τὸ νόστιμο καὶ περιποιημένο του πάρκο δίνει πολὺ καλὰ τὴν πρώτη σύστασι τάξης καὶ νοικοκυροσύνης τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ τοῦ 1938. Μιὰ χαρά. Ἕνα πανηγύρι ξεχύνεται στὴν ἀχτὴ!

Τὰ ταξί, καθαρά, ἀραδιασμένα, περιποιημένα, οἱ σωφὲρ μὲ τὸ ἀλαφρό, ἀνοιχτὸ ἐπανωφόρι, στὴ θέσι τους.

Ὁ Γερμανός, ποὺ περίμενα, μοῦ λέγει τρίβοντας τὰ μάτια του:

«Σὰν ἰδιωτικὲς λιμουζίνες μοιάζουν τὰ ταξὶ καὶ σὰν σωφὲρ γενικῶν διευθυντῶν οἱ ὁδηγοί των.»

Ἤτανε ἡ πρώτη ἔκπληξι. Ἡ δεύτερη ἤτανε τὸ πάρκο, ποὺ ζωντανό, χλωρό, καταπράσινο, φροντισμένο, χαρίζει μιὰ πολιτισμένη ὄψι στὴν ἀποβάθρα αὐτὴ γιὰ τοὺς ξένους. Πολὺ σοφὴ ἡ σκέψι νὰ μὴν ἀποβιβάζωνται οἱ τουρίστες στὸν Πειραιᾶ παρὰ ἐδῶ στὴν καθαριότητα καὶ τὴν ὀμορφιά.

Καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς τῆς γερμανικῆς παρέας ἤτανε ἀληθινός, σὰν βαστοῦσε στὰ χέρια κάτω ἀπὸ τὸ χινοπωριάτικο χρυσὸ φῶς τοὺς τσολιάδες καὶ τὶς βλάχες, τὰ βάζα κατ' ἀπομίμησι ἀρχαίων καὶ τὰ διάφορα ἀναμνηστικά. Γοῦστα καὶ γοῦστα! Ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς τῆς ἱστορίας ἀγοράζει μιὰ μικροσκοπικὴ βλαχοποῦλα, σωστὸ καλλιτέχνημα, λαϊκὴ γνήσια τέχνη, ἐνῷ ὁ Ἀμερικανὸς ἔμπορος ἕνα πρόπλασμα τῆς Ἀκροπόλεως ἄτεχνο, μὲ διαστάσεις σφαλερές, κακὸ καὶ ψυχρό, ποὺ ρεζιλεύει κάθε γοῦστο. Αὐτὸς ὅμως ὁ παιδικὸς Ἀμερικανὸς φαντάζεται πὼς ἔκανε μιὰ κατάκτησι μὲ ἕνα τέταρτο τοῦ δολλαρίου.

Κάποιος Ὁλλανδὸς πλησιάζει τὸν στραγαλᾶ μὲ τὸ γαλάζιο του κινητὸ γυαλένιο μαγαζάκι. Γαλήνιος γεροντάκος σὰν τὸν γαλήνιο Σαρωνικό. Ἀσπροντυμένος, καθαρός. Θεέ μου, πῶς ἀλλάζουν ὅλα τὰ πράγματα κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὅταν ὑπάρχῃ ἕνα χέρι δυνατὸ καὶ μιὰ πειθαρχημένη θέλησι. Ποῦ καὶ πῶς χάθηκαν ἀπὸ τὰ μάτια τῶν περιηγητῶν τὰ κουρέλια καὶ ἡ βρωμιὰ καὶ πῶς ἐξαφανίστηκαν ἀπὸ τ' αὐτιά τους οἱ βωμόλοχες κραυγές; Τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου τὰ σάρωσε ὅλα σὰν ζωογόνο ἀγέρι τὰ μολύσματα!

Ὁ Ὁλλανδός, μαθημένος κι' αὐτὸς ἀπὸ τὴν πατρίδα του μὲ τοὺς σπόρους τοῦ ἡλιοτροπίου, ξεφλουδίζει σὰν μαϊμουδάκι τοὺς πασατέμπους, γελῶντας γιὰ τὄνομά τους καὶ φτύνοντας σὲ τόξα τὰ φλούδια τους στὸν ἀγέρα. Φαντάζομαι πὼς στὰ νιᾶτα του ἔκανε μοῦτσος στὰ μουράγια τοῦ Ρόττερνταμ.

Τὰ αὐτοκίνητα, σειρὰ καὶ σὰν παράταξι, φέρνουν τοὺς ἐνθουσιασμένους ξένους πρὸς τὸ ἰοστεφὲς ἄστυ. Τὸ

ζήσιμο τῆς λιολουσμένης, τῆς χρυσῆς αὐτῆς μέρας τῆς φαληριώτικης, θὰ τοὺς χαραχτῆ στὴν ψυχὴ ἀλησμόνητο καὶ θὰ τὸ διηγοῦνται στὰ παιδιὰ τῶν παιδιῶν τους σὰν παραμῦθι σ' ἕνα χειμωνιάτικο χιονισμένο κι' ὁμιχλῶδικο ἀπόγεμα.

* * *

Προχωρῶ. Κοντὰ σ' αὐτὰ τὰ μεγαλόπρεπα καὶ τρανά, ποὺ μᾶς φέρνουν τὸν πολιτισμὸ ξένων λαῶν καὶ τὴν πνοὴ μακρυνῶν χωρῶν, παίρνοντας μαζί τους τὸν δικόν μας μιὰ εἰκόνα τοῦ «τραγουδιοῦ τοῦ Βόλγα». Ἔγια μόλα, ἔγια λέσα βρὲ παιδιά. Ἂν δὲν ἤτανε τὸ χρυσάφι τοῦ ἥλιου καὶ ἡ γαλανὴ διαύγεια τῆς μέρας ποὺ προχωρεῖ βιαστική, θὰ νόμιζα πὼς σὲ λίγο θἄκουγα τὴ μονότονη φωνὴ τῆς βαρειᾶς δουλειᾶς στὶς σαλοῦπες τοῦ Βόλγα. Μὰ ἐδῶ εἶναι ἡ τράτα τοῦ Φαλήρου, ἡ γραφική, ἡ πρωτόγονη, ἡ ειδυλλιακή. Ὤ, ἂν τὴ στερούμαστε σ' αὐτὸ τὸ χινοπωριάτικο πρωϊνὸ τοῦ Φαλήρου, θὰ ἤτανε ἀσυμπλήρωτη ἡ εἰκόνα ποὺ ἀποτελεῖ τὸν μιχτὸ πολιτισμὸ τοῦ Φαλήρου, τὸν πρωτόγονο καὶ τὸν ἐξελιγμένο. Φάληρο χωρὶς τράτα εἶναι κάτι, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ σκεφτῆ ὁ ἀθηναϊκὸς νοῦς. Τὰ γκρὶ-γκρὶ δὲν θὰ μπορέσουν ποτὲ νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν. Ἡ βάρκα μὲ τὰ πλήθια κουπιά της ἡσυχάζει, οἱ τραταραῖοι μὲ τὰ παντελόνια ἀνεβασμένα τραβᾶνε. Ὁ πρῶτος γίνεται τελευταῖος καὶ ὁ τελευταῖος πρῶτος. Μιὰ ἐπαναληπτικὴ ἁρμονία στὸ τραγοῦδι τῆς δουλειᾶς. Κλίνουν πρὸς τὰ πίσω, σέρνουν τὸ σκοινί. Τραβοῦνε γιὰ τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν τους μέσα στὸ ἡλιόφωτο μὲ τὴν ἔγνοια στὸ μυαλὸ καὶ τὴν ἐλπίδα στὴν καρδιὰ γιὰ μιὰ πλούσια ψαριά. Δὲν μποροῦν νὰ ξέρουν, πὼς αὐτοὶ οἱ μπαλωμένοι, οἱ θαλασσοδαρμένοι, ποὺ στάζουν ἁλυσσάχνη καὶ ἁρμύρα, ἀποτελοῦν τὰ μοντέλα σ' ἕνα θαυμάσιο θαλασσινὸ εἰδύλλιο τοῦ Ρόττμαν ἢ τοῦ Ἀϊβαζόφσκι.

Τραβοῦν καὶ μουρμουρίζουν ἕνα σκοπό, μὰ δὲν εἶναι ὁ βαρὺς σκοπὸς τοῦ «τραγουδιοῦ τοῦ Βόλγα», εἶναι οἱ ἐλαφρὲς καὶ πεταχτὲς νότες μιᾶς καρδιᾶς ἡλιολουσμένης ποὺ ξεχύνονται στὴν καθαρὴ ἀτμόσφαιρα.

«Τὸ γελεκάκι, ποὺ φορεῖς...» Καὶ τραβοῦνε, ὅλο τραβοῦνε. Ὅπως τὴν τράτα, ἔτσι τραβοῦνε καὶ τὴ δύσκολη ζωὴ ἀπὸ τὰ μαλλιά. Τὴ ζοῦνε χειμῶνα καλοκαίρι, κάνοντας τὰ σπαρταριστὰ ψαράκια, τὶς ἀσημένιες φρύσες καὶ τὰ ρουμπινιὰ μπαρμπουνάκια ψωμὶ τῶν παιδιῶν τους. Πρωτόγονη ἐργασία, πρωτόγονη συνεταιρική — ὁ καθένας δουλεύει μὲ μερτικὸ — πρωτόγονος, μὰ βαθὺς πολιτισμός. Φαντάζομαι πὼς καὶ οἱ πρῶτοι κάτοικοι τῆς θείας Ἑλλάδος ἤτανε ψαράδες. Δὲν μποροῦσε νὰ γίνη ἀλλιῶς. Τ' ἀκρογιάλια της τοὺς καλοῦσαν. Ψαράδες, ἔπειτα κουρσάροι καὶ κυνηγοί. Δαρδανοὶ καὶ Πελασγοὶ κι' ἀκόμα πρίν...πολὺ πρίν. Ψαράδες! Μ' ἀρέσει τὸ ἰσνάφι αὐτό. Ἔστω κι' ἂν κάποτε κάποιοι ψαράδες τοῦ Φαλήρου μοῦ πώλησαν ἕνα μπαγιάτικο κέφαλο γιὰ θεόφρεσκο. Ἕνας μάγκας μὲ τὸ σακκίδιο στὸν ὦμο καὶ τὸν πεζόβολο στὰ χέρια. Οἱ γραφικές του κινήσεις μὲ τραβοῦν. Στὴν πινακοθήκη τοῦ Μονάχου εἶδα ἕνα ἔργο: «Ὁ πεζόβολος», Ἕλληνος ζωγράφου. Τότε τὸ νοστάλγησα. Τώρα τὸ ζῶ καὶ τὸ νοιώθω.

Ὁ ψαρᾶς μοῦ πουλᾶ ἕνα κέφαλο, ποὺ τὸν φέρνω μὲ χαρὰ σπίτι. Σαράντα δραχμές. Φρέσκο, λέγω, ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἂς τοῦ γίνουν χαλάλι! Μὰ στὸ σπίτι ἀπεδείχθη πὼς δὲν ἤτανε τῆς θάλασσας τοῦ Φαλήρου, παρὰ βαστοῦσε ἴσως ἀπὸ τὴ Χαλκίδα καὶ παρέμενε γιὰ μέρες μὲ παγωμένες κομπρέσσες, γιὰ νὰ ἀποφύγη τὴν ἀποσύνθεσι. Τὸν ἀγόρασε ὁ ἴδιος στὸν Πειραιᾶ γιὰ νὰ τὸν ψαρέψη καὶ...νὰ τὸν πουλήση στὴ φαληρικὴ ἀχτή. Ποιὸν ἄλλον κουτὸν ἀγοραστὴ θἄβρισκε σὰν καὶ μένα; Τοῦ χαίρομαι ὡς τὰ σήμερα τὴν ἐξυπνάδα. Εἶναι γνήσιος ἀπόγονος τῶν φιλοσόφων καὶ τῶν σοφιστῶν. Ἡ ζωὴ ἀπαιτεῖ τὰ δικαιώματά της. Ὁ σκοπὸς ἁγιάζει τὰ μέσα, πρὸ πάντων ὅταν τὰ μέσα αὐτὰ εἶναι σχεδὸν ἄβλαβα καὶ τόσον ἔξυπνα.

* * *

Γιατὶ νὰ κατηγορήσω αὐτὸν τὸν φτωχὸ ψαρᾶ καὶ ν' ἀρχίσω τὶς ἠθικολογίες σὰν ἐγγλέζα γκουβερνάντα, ὅταν προχωρῶ τ' ἀπόγεμμα πρὸς τὸ Ἱπποδρόμιο ποὺ δὲν ἔχει κανένα ἄλλο σκοπό, παρὰ τὸν αἰσχροκερδῆ πλουτισμὸ μερικῶν πονηρῶν καὶ δὲν μπορεῖ ν' ἁγιάζη κανένα μέσο ἀφοῦ ἐπιδιώκει τὴν ἀθλιότητα τοῦ φτωχοῦ κοσμάκη, ποὺ δὲν ἔχει τὴ δύναμι ν' ἀποσπασθῆ ἀπὸ τὸ δίχτυ τῆς ἀράχνης πλάνας ἐλπίδας γιὰ κέρδη, ὅπως δὲν μπορεῖ νὰ ἀποσπαστῆ καὶ ὁ μορφινομανὴς ἀπὸ τὸ δηλητήριό του;

Πόσοι φτωχοὶ ἐργάτες δὲν ἔδωσαν μὲ τὰ χέρια τους τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν τους στὸν ἀχόρταγο αὐτὸν καταποτῆρα, ποὺ μοιάζει μὲ τὸ καζίνο καὶ τὴ ρουλέτα τοῦ Μονακό, πόσοι ὑπάλληλοι δὲν ξεχάστηκαν καὶ τὸ πρωῒ βρέθηκαν στὸ δρόμο ἀτιμασμένοι! Γεροντάκια, γυναικοῦλες, κορίτσια, παιδιὰ πυρέσσουν, βουΐζουν, φωνάζουν καὶ ἐξάπτονται, δαιμονίζονται καὶ καταλαμβάνονται ἀπὸ τὸν ἀμὸκ τῆς δίψας τοῦ εὔκολου κέρδους! Σ' ἄλλες εὐρωπαϊκὲς πόλεις τὰ ἱπποδρόμια καταστρέφουν κυρίως τοὺς ἑκατομμυριούχους, ἐδῶ σπρώχνουν στὴν ἀθλιότητα μιὰ μερίδα τοῦ ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Γιατί ἆρά γε μπορεῖ ὁ νόμος κι' ἐπεμβαίνει ἐναντίον τοῦ ἐμπορίου τῶν ναρκωτικῶν καὶ γιατὶ εἶναι ἀδύνατος ἐναντίον τοῦ ἐμπορίου τῆς θελήσης καὶ τῆς συνήθειας αὐτῆς τῆς καταστρεπτικῆς; Τὸ Ἱπποδρόμιο, ὅπως λειτουργεῖ σήμερα στὸ Φάληρο, ἀποτελεῖ μιὰ πληγὴ τοῦ Φαραὼ ποὺ τρώγει ἕνα μέλος τοῦ λαϊκοῦ μας σώματος.

Ὁ χρυσὸς ἥλιος κρύφτηκε πίσω ἀπὸ τὴν Καστέλλα καὶ οἱ ἀπελπισμένοι παῖχτες — σχεδὸν στὸ τέλος ὅλοι εἶναι ἀπελπισμένοι — μὲ τὴ σκοτεινιὰ στὴν καρδιὰ τραβοῦνε μὲ τὰ πόδια γιὰ τὸ σπίτι τους. Τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ὠνειρεύτηκαν ἀπὸ τὰ κέρδη τους, ἔχει μείνει ἕνα πλάνο ὄνειρο, μιὰ «φάτα μοργκάνα».

Εὐτυχῶς εἶναι λίγοι αὐτοί. Ὁ ἑλληνικὸς Λαὸς στὸ σύνολό του σήμερα χαίρεται τὸν ἥλιο του τὸν χινοπωριάτικο, ξεχυμένος στὶς ἀττικὲς ἀκτὲς τῶν Φαλήρων καὶ ξεφωνίζει λευτερωμένος ἀπὸ πολλοὺς βρυκόλακες τῶν περασμένων: «Ὁ ἥλιος...ὁ ἥλιος!» σὰν τὸν Ὄσβαλντ, τὸν ἥρωα τοῦ Ἴψεν.

Σ. ΚΑΡ.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ

ΤΟ ΕΛΑΤΤΩΜΑ ΤΗΣ ΜΕΘΗΣ

Συχνὴ ἀφορμὴ τῆς δυστυχίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ σπατάλη τοῦ χρήματος στὰ ποτά. Πλεῖστα ἐγκλήματα καὶ ἀσθένειες ἀκόμη καὶ φρενοβλάβειες ὀφείλονται εἰς τὸ ἐλάττωμα τῆς μέθης. Ἡ μπύρα καὶ τὸ οἰνόπνευμα ἐν γένει δὲν συντελοῦν στὸ νὰ κάμουν κανένα δυνατὸ καὶ ὑγιῆ. Ἕνα παλαιὸ ρητὸν λέει «δυνατὸ πιοτὸ κάνει ἀδύνατους ἀνθρώπους» καὶ αὐτὸ εἶναι ἀληθέστατο. Κάθε Νέος εἶναι εὔκολο νὰ ἀποφύγη τὴ μέθη καὶ τὰ ποτά — εἶναι ζήτημα συνηθείας.

Πολλὲς φορὲς εἶναι δύσκολο ν' ἀρνηθῆς νὰ σὲ τρατάρη κάποιος φίλος σου. Καὶ ὅμως θὰ ηὐχαριστεῖτο περισσότερον ἂν ἤθελες ἀρνηθῆ, διότι, ποιὸς ξέρει, ἴσως δὲν θἄχε καὶ νὰ πληρώση. Ἂν ὅμως ἐπιμένη, τότε ἀντὶ νὰ πάρης ἕνα οἰνοπνευματῶδες ποτόν, ζήτησε ἕνα παγωτὸ ἢ ἕνα γλυκὸ ἢ ἕνα ἀναψυκτικό. Εἶναι ἀνόητη ἡ συνήθεια, ποὺ γιὰ νὰ δείξωμε τὴν φιλίαν μας πρέπει νὰ πίνη ὁ ἕνας στὴν ὑγείαν τοῦ ἄλλου καὶ καθένας ὕστερα νὰ κερνάη κατὰ σειράν.

Μήπως ὅμως δὲν εἶναι καταστρεπτικὴ ἡ συνήθεια τοῦ νὰ παραμένη κανεὶς ὁλόκληρες ὧρες πίνοντας στὰ καφενεῖα καὶ στὰ ταβερνεῖα; Αὐτὸ γίνεται ἕξις καὶ ἀφορμὴ κρυολογημάτων καὶ χάσιμο πολυτίμου χρόνου, διότι γνωστὸν εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγον οἱ Ἀρχαῖοι «Ἀργία μήτηρ πάσης κακίας».

ΤΟ ΓΕΛΙΟ

Ἔλλειψι ἀπὸ γέλιο σημαίνει καὶ ἔλλειψι ἀπὸ ὑγεία. Γέλα ὅσο μπορεῖς περισσότερο — σοῦ κάνει καλὸ καὶ κάνε καὶ τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν, γιατὶ τοὺς ὠφελεῖς καὶ αὐτούς. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἔχης στενοχώριες ἢ λύπες, προσπάθησε καὶ τότε νὰ εἶσαι εὔθυμος.

Οἱ Νέοι συνήθως, ὅταν κάνουν καμμιὰ βαρειὰ ἢ ἐπίπονη ἐργασία, εἶναι κατσουφιασμένοι. Ἐσεῖς ὅμως πρέπει πάντοτε νὰ μειδιᾶτε.

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ὁ Νιόνιος ὁ Κοκοβιὸς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΦΑΛΑΓΓΩΝ ΜΑΣ

Ἡ μανία του νὰ κυνηγᾷ τοὺς κοκοβιούς, τὸν ἔκαμε εἰδικὸ στὸ ψάρεμμά τους, καὶ κάθε φορὰ ποὺ πήγαινε σὲ ἀκρογιάλι γύριζε πάντα μὲ πλούσιο τὸ καλάθι του. Σ' ὅλο τὸ χωριὸ λοιπὸν ἦταν γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα ὁ ΝΙΟΝΙΟΣ Ο ΚΟΚΟΒΙΟΣ. Τὸ ἀληθινό του ὄνομα ἦτανε Διονύσιος Μπαρμπούνης. Μὰ μὲ τὸ ἐπίθετο αὐτὸ δὲν τὸν γνώριζε κανένας· ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, τὸν φωνάζανε Κοκοβιό. Καὶ νὰ σᾶς πῶ δὲν τοῦ κακοφαινότανε. Πρῶτα-πρῶτα μὲ τὸ ὄνομα αὐτὸ τοῦ ἀνεγνώριζαν τὴν ἱκανότητα στὸ ψάρεμμα, ὕστερα τὸ ἀληθινό του ἐπίθετο ποὺ ἦταν Μπαρμπούνης ἐσήμαινε πάλι ψάρι.—Τί Μπαρμπούνης τί Κοκοβιός; Ψάρι τὸ ἕνα, ψάρι καὶ τὸ ἄλλο, καὶ τὸ πῆρε ἀπόφασι. Κοκοβιός, βρὲ ἀδελφέ! Τί ἔχει; Ὄνομα εἶναι καὶ αὐτό. Κι' ἂν τὸ καλοεξετάσης, εἶναι καὶ πιὸ ὄμορφο ἀπὸ πολλὰ ἄλλα. Καὶ καθὼς θυμότανε τὰ ὀνόματα ἄλλων παιδιῶν, τὸν ἔπαιρναν τὰ γέλια: Πέστε μου στὸ θεό σας, ἐσκεπτότανε, εἶναι χειρότερο τὄνομά μου ἀπὸ τοῦ Χρήστου τοῦ Κουτσομύτη ἢ ἀπὸ τοῦ Μήτρου τοῦ Σκυλομούτρη; Ἀμ τί σοῦ λέει τὸ ὄνομα τοῦ Τάσου τοῦ Κολοκυθόπητα; Αἴ! λοιπὸν εὕρισκε ὅτι τὸ δικό του ὄνομα ἦταν περίφημο! Ὁ Κοκοβιὸς εἶχεν ἕνα κιτρινιάρικο καὶ ζαρωμένο πρόσωπο καὶ μιὰ τεράστια καμπούρα, ποὺ τὸν ἔκανε νὰ φαίνεται, καθὼς ἦταν καὶ κοντός, σὰν ἕνα μικρὸ παιδί, ἐνῷ ἀληθινὰ ἦτανε κοντὰ 17 χρονῶν. Ἀπὸ μικρὸς εἶχε μείνει ὀρφανὸς ἀπὸ τοὺς γονεῖς του, καὶ τότε τὸν μάζεψε ἀπὸ τοὺς δρόμους μιὰ καλὴ καὶ θεοφοβούμενη γυναῖκα πτωχὴ καὶ τὸν ἀνάθρεψε μοιράζοντας μαζί του τὸ λίγο ψωμί της. Ὁ Κοκοβιὸς τὴν ὠνόμαζε θειὰ Κρουστάλλω, μὰ στ' ἀλήθεια δὲν εἴχανε καμμιὰ συγγένεια. Μὲ ὅλη τὴν σωματική του κακομοιριά, δὲν ἔπαυε νὰ βοηθᾷ τὴν θειὰ Κρουστάλλω στὶς δουλειὲς τοῦ νοικοκυριοῦ, καὶ ἡ συμπεριφορά του στὸ σπίτι ἦταν ἑνὸς καλοῦ καὶ ἥσυχου παιδιοῦ. Ἐκουβαλοῦσε δεματάκια ξύλα ἀπὸ τὸ κοντινὸ δάσος ἢ χορτάρια γιὰ τὴν κατσίκα καὶ τὶς κόττες. Κατὰ τὸ δειλινὸ ἐπήγαινε στὰ ἀλώνια, ὅπου μαζευόντουσαν τὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ καὶ ἔπαιζαν. Ἐκεῖ ὅμως εὕρισκε τὸν μπελᾶ του, γιατὶ τὸν πείραζαν καὶ τὸν κορόϊδευαν ὅλα, χτυπώντας τὴν καμπούρα του. Γι' αὐτὸ ὅταν μεγάλωσε λίγο ἔπαψε νὰ πηγαίνη στ' ἀλώνια καὶ ἄρχισε τὸ ψάρεμμα. Ἀπὸ ὅλα τὰ ψαράκια αὐτὸς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἐξεχώρισε στὴν συμπάθειά του τοὺς κοκοβιούς. Ἔμαθε τὶς ἀκρογιαλιές, ὅπου τοὺς συναντοῦσε περισσότερους καὶ καθὼς καθότανε ὧρες καὶ τοὺς ἐκαμάρωνε νὰ τριγυρίζουν τὸ ἀγκίστρι του, εὕρισκε πὼς τοῦ ἔμοιαζαν λίγο... Νὰ ἔτσι σὰν νἄχαν κι' αὐτοὶ λίγη καμπουρίτσα καὶ ἕνα χρῶμα σὰν τὸ δικό του...

Σιγὰ σιγὰ τὸ ψάρεμμά του ἔφτανε νὰ τρῶνε στὸ σπίτι καὶ πολλὲς φορὲς περίσσευε τόσο, ὥστε νὰ πουλᾷ κοκοβιοὺς καὶ στὸν Κύριο Πρόεδρο τοῦ χωριοῦ, ποὺ πάντα τὸν καλοπλήρωνε. Ὁ Νιόνιος ὁ Κοκοβιὸς ὅμως εἶχε ἕνα καϋμό, ποὺ τὸν ἔκανε πάντα μελαγχολικό:

Δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρη τὴν περιφρόνησι καὶ τὴν κακὴ συμπεριφορὰ ποὺ τοῦ δείχναν τἆλλα παιδιὰ καί, κρατώντας τὸ καλάμι στὴν ἀκρογιαλιά, συλλογιζότανε: Τί ἔχουν τάχα μαζί μου; Τί φταίω ἐγώ, ἂν γεννήθηκα καμπούρης; Κι' ὕστερα ἅμα βγάλης αὐτό, σὲ τί ἄλλο μὲ περνᾶνε ὅλοι τους; Στὸ τρέξιμο τάχα; Ἂς ἔλθουν νὰ παραβγοῦμε... Στὸ πάλαιμα; Γιατὶ δὲν ἔρχουνται νὰ παλαίψουμε; Κι' ὕστερα ποιὸς ἀπ' αὐτοὺς βγάζει λεφτὰ μὲ τὴν δουλειά του; Ἐγὼ ὅμως μὲ τὸ ψάρεμμα ζῶ τὸν ἑαυτόν μου καὶ τὴν θεία μου τὴν Κρουστάλλω. Μάλιστα, κύριοι! ἐγὼ ὁ Κοκοβιός.... Αὐτὰ σκεπτότανε καθὼς ψάρευε....

Ἕνα μεσημέρι τοῦ περασμένου Μάρτη ὁ Κοκοβιὸς ἐγύριζε εὐχαριστημένος ἀπὸ τὸ ψάρεμμά του μὲ τὸ καλάθι γεμάτο κοκοβιούς. Εἶχε φτάσει πιὰ κοντὰ στὸ χωριό, ὅταν ἄκουσε ἀσυνήθιστους ἤχους — σάλπιγγες ἠχοῦσαν, τύμπανα, τραγούδια ἀκουόντανε. Ὁ θόρυβος ἐρχότανε ἀπὸ τὴν πλατεῖα τῆς ἐκκλησίας, δὲν ἔβλεπε ὅμως τίποτε, γιατὶ ἦσαν μπροστὰ τὰ σπίτια καὶ βιαστικὸς πῆρε τὸ δρόμο κατὰ κεῖθε. Ὅταν ἔφτασε, εἶδε τέτοια πράγματα, ποὺ τὸν ἔκαμαν νὰ μαρμαρώση... Παιδιὰ ντυμένα μὲ ὡραῖες στολές, μὲ ἄσπρες γραβάτες, μὲ χρυσᾶ στέμματα στὸ καπέλλο τους...ἕν! δυό! ὅλα μαζὶ σὲ μιὰ μακρυὰ σειρά. Μπροστὰ τὴν σημαία καὶ τοὺς σαλπιγκτὲς καὶ τυμπανιστές, ἔμπαιναν τώρα στὴν πλατεῖα μὲ δίπλα τοὺς βαθμοφόρους καὶ τὸν Ἀρχηγό τους. Ὅλοι οἱ χωρικοὶ ἦσαν ἐκεῖ καὶ μπροστὰ ὁ κύριος Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ τοὺς ἐπερίμεναν νὰ πλησιάσουν καὶ ὕστερα, ὅταν παρατάχτηκαν καὶ ὁ κύριος Πρόεδρος τοὺς εὐχήθηκε τὸ καλῶς ὥρισαν, τότε ὁ Ἀρχηγός τους μὲ μιὰ φωνὴ ζωηρὴ καὶ ὕφος περήφανο καὶ καταδεχτικὸ ἄρχισε νὰ μιλάη στοὺς χωρικούς. Ὁ Κοκοβιὸς ἀφῆκε τὰ σύνεργα καὶ τὸ καλάθι καὶ σίμωσε ὅσο μποροῦσε πιὸ πολὺ γιὰ νὰ ἀκούη καλλίτερα. Καὶ ἄκουγε ποὺ μιλοῦσε γιὰ τὴν Νεολαία, γιὰ τοὺς φαλαγγίτας, γιὰ τὸν Ἀρχηγό, γιὰ τὸν Βασιλέα, γιὰ τὸν Κυβερνήτη, ἄκουσε ἀκόμη νὰ λέη πὼς ὅλα τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ γραφτοῦν εἰς τὸ Σῶμα καὶ νὰ γίνουν φαλαγγῖτες, γιατὶ μέσα στὶς φάλαγγες τὰ παιδιὰ γίνονται καλοὶ πατριῶτες, καλοὶ Ἕλληνες, φτιάχνουν γερὰ σώματα καὶ ἀποχτοῦν γενναῖα καὶ ὑψηλὰ αἰσθήματα....

Ὅλα τ' ἄκουσε ὁ Κοκοβιὸς καὶ ὅταν οἱ φαλαγγῖτες ἔφυγαν νὰ πᾶνε στὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος, ὅπου θὰ τοὺς φιλοξενοῦσε τὸ χωριό, ὁ Κοκοβιὸς στηριγμένος στὴν ρίζα ἑνὸς δένδρου ἔβλεπε σὰν ἀφηρημένος καὶ δὲν μποροῦσε ἀκόμη νὰ φύγη, ἀπὸ τὰ μάτια του καὶ ἀπὸ τὸ νοῦ του, τὸ θέαμα ποὺ ἔβλεπε πρὸ ὀλίγου. Καὶ ὕστερα ἀπὸ πολλὴ ὥρα ἐγύρισε στὸ σπίτι τῆς θειᾶς Κρουστάλλως ἀμίλητος καὶ σκεπτικός. Μέσα του ἔνοιωθε μιὰ ἄγνωστη ἀνησυχία καὶ εὕρισκε πὼς ἕνα καινούργιο φῶς ἐφώτιζε τὸ μυαλό του. Ἐθυμότανε τὰ λόγια τοῦ Ἀρχηγοῦ πὼς ἡ ὀργάνωσι φτιάνει γερὰ σώματα, καὶ ἐφαντάστηκε πὼς ἐκεῖ μέσα θὰ ἔφτιανε καὶ τὸ δικό του. Καὶ τὸ βράδυ ὅταν ἔπεσε νὰ κοιμηθῆ στριφογύριζε στὸ κρεββάτι του καὶ συλλογιζότανε πὼς μποροῦσε καὶ αὐτὸς νὰ γίνη φαλαγγίτης καὶ σιγὰ-σιγὰ ποιὸς ξέρει; ἕνας βαθμοφόρος. Καὶ ὅταν ἀργὰ τὸν πῆρε ὁ ὕπνος ἔβλεπε πὼς ἦταν κι' αὐτὸς ντυμένος μὲ τὴν στολὴ καὶ πὼς ἐβάδιζε μαζὶ μὲ πολλὰ ἄλλα παιδιὰ σὲ μιὰ μακρυνὴ φάλαγγα καὶ πρόσεχε νὰ περπατῇ ζωηρὰ καὶ νὰ κινῇ τὰ χέρια του καθὼς καὶ οἱ ἄλλοι καὶ καθὼς ἀγωνιζότανε νὰ παρακολουθῇ τοὺς ἄλλους μιὰ στιγμὴ γκρεμίστηκε ἀπὸ τὸ κρεββάτι του καὶ ξύπνησε. Ἐγέλασε τότε μὰ ἔνοιωθε μέσα του μιὰ γαλήνη καὶ μιὰ εὐχαρίστησι τέτοια σὰν νἄταν ἄλλος ἄνθρωπος. Εὕρισκε πὼς τὸ ψάρεμμα καὶ οἱ κοκοβιοὶ βρισκότανε πολὺ μακρυὰ καὶ ἕνα πρᾶγμα ἐκυριαρχοῦσε στὸ μυαλό του: νὰ γίνη φαλαγγίτης. Καὶ χωρὶς ὁ ἴδιος νὰ καταλάβη πὼς εἶχε κιόλα παρμένη τὴν ἀπόφασι νὰ πάη στὴν πόλι καὶ νὰ καταταχθῇ.

Ἄχ! καὶ νὰ γυρίση πίσω ντυμένος τὴν στολή! Νὰ δοῦν τί ἀξίζει ὁ περιφρονημένος Κοκοβιός.

Ἡ θειὰ Κρουστάλλω ἦτανε τώρα ἀπησχολημένη, ὕστερα ἀπὸ πολλὲς ἀντιρρήσεις, νὰ κόβη ἕνα παληὸ φουστάνι της καὶ νὰ ἑτοιμάζη σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες του μιὰ πρόχειρη στολὴ φαλαγγίτου. Καὶ ἕνα πρωῒ ὁ Κοκοβιὸς ντυμένος μὲ περίεργη ἐμφάνισι ἐξεκινοῦσε ἀπὸ τὸ χωριό του ἀφοῦ ἀποχαιρέτησε τὴ θειὰ Κρουστάλλω ποὺ ἦτανε ὅλο γκρίνια γιατὶ δὲν μποροῦσε νὰ νοιώση τί ἤθελε νὰ κάμη ὁ Νιόνιος μὲ αὐτὲς τὶς ἀποφάσεις του. Ἐτράβηξε γιὰ τὴν πόλι νὰ καταταγῇ φαλαγγίτης.

Εἶχε φτάσει κατὰ τὸ μεσημέρι στὴν πολιτεία καὶ ρωτώντας βρῆκε τὰ γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Ἡ εἰκόνα ποὺ παρουσίαζε ἔκανε τὸ σκοπὸ τῶν γραφείων νὰ σκάση στὰ γέλια. Ξυπόλητος μὲ ἕνα φαρδὺ καὶ κοντὸ πανταλόνι (γιατὶ δὲν ἔφτασε γιὰ μακρύτερο τὸ φουστάνι τῆς θειᾶς Κρουστάλλως), ἕνα σακκάκι μὲ φαρδομάνικα, ἕνα κομμάτι ἄσπρο πανὶ σφιχτοδεμένο πάνω ἀπὸ τὸ γιακᾶ τοῦ σακκακιοῦ ποὺ φαινότανε πὼς

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΖΩΗ

Ποιὲς ἐργασίες πρέπει νὰ κάνῃ ὁ γεωργὸς κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον

Α΄. ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1) Ὁ γεωργὸς ἐξακολουθεῖ τὴ σπορὰ τῶν δημητριακῶν (σιτάρι, κριθάρι, βρώμη).
2) Τελειώνει τὸ μάζεμμα τῶν φύλλων τοῦ καπνοῦ.
3) Κάνει τὰ ὀργώματα γιὰ τὰ καπνοχώραφα τοῦ ἄλλου ἔτους.
4) Μαζεύει τοὺς ὄψιμους καρπούς.
5) Στὰ θερμὰ μέρη φυτεύει ἀκόμη πατάτες. Ἐπίσης φυτεύει μπιζέλι.
6) Σπέρνει βῖκο ἢ σίκαλι.
7) » κριθὴ γιὰ σανό.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1) Ἐπιταχύνει τὴ σπορὰ τῶν πρωΐμων σιταριῶν κλπ.
2) Σπέρνει κουκιά, βῖκο, λούπινα, ἂν καὶ αὐτὰ μποροῦν νὰ σπαρθοῦν καὶ στὸ τέλος τοῦ χειμῶνα.
3) Νὰ μὴ σπέρνῃ μὲ βροχὴ καὶ μὲ βρεγμένο χῶμα καὶ νὰ φροντίζῃ οἱ σπόροι νὰ μὴ σκεπάζωνται περισσότερο ἀπὸ 4 δάκτυλα.
4) Σπέρνει στὰ πεταχτὰ τὰ χημικὰ λιπάσματα τὴν προηγουμένη ἡμέρα τῆς σπορᾶς.
5) Χαράσσει, μετὰ τὴ σπορά, πολλὰ ἀνοιχτὰ αὐλάκια σύμφωνα μὲ τὴν κλίσι τοῦ ἐδάφους, σὲ χωράφια μάλιστα ποὺ λιμνάζουν νερά.

Β΄. ΣΤΗ ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1) Ἀνοίγει τοὺς λάκκους ποὺ θὰ φυτέψῃ τὰ δένδρα τὴν ἄνοιξι καὶ τὸν χειμῶνα.
2) Ἀρχίζει νὰ φυτεύῃ ἀειθαλῆ δένδρα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ βγαίνουν μὲ μπάλλα ἀπὸ τὸ φυτώριο.
3) Σκαλίζει τὰ ὀπωροφόρα δένδρα καὶ τὰ λιπαίνει μὲ τὰ κατάλληλα λιπάσματα.
4) Ἐνστρωματώνει τοὺς σπόρους τῶν ὀπωροφόρων δένδρων (κεράσια, βερύκοκκα, μῆλα, ἀχλάδια).
5) Συνεχίζει τὸ μάζεμμα τῶν ἐληῶν, ἀλλὰ ὄχι μὲ βροχερὸ καιρὸ καὶ ἂν δὲν προφτάνῃ νὰ τὶς ἀλέσῃ αὐθημερόν, τότε νὰ τὶς ἁλατίσῃ στὴν ἀποθήκη νὰ μὴ σαπίσουν.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1) Ἐξακολουθεῖ τὸ ξελάκκωμα τῶν δένδρων καὶ τὰ λιπαίνει μὲ κοπριὰ καὶ λιπάσματα.
2) Καθαρίζει τὰ ὀπωροφόρα δένδρα βγάζοντας τὰ περιττὰ κλαδιὰ καὶ τὶς παληὲς φλοῦδες.
3) Σπέρνει στὶς ἁλῆες τοὺς σπόρους ποὺ ἐνστρωμάτωσε τὸν περασμένο μῆνα.
4) Φυτεύει τὰ φυλλοβόλα δένδρα εὐθὺς ὡς πέσουν τὰ φύλλα τους (κερασιές, ροδακινιές κ.λ.π.).
5) Καλλιεργεῖ τὶς ἐληὲς καὶ τὰ καρποφόρα δένδρα καὶ ἀνοίγει λάκκους γύρω στοὺς κορμούς.

ΣΤΗ ΛΑΧΑΝΟΚΗΠΙΑ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

1) Σπέρνει κουκιά, σπανάκι, κάρδαμο, ρόκα, ἄνιθο, ραπανάκια, παντζάρια, μπιζέλια.
2) Σκάβει καὶ λιπαίνει τὶς ἀγκινάρες.
3) Φυτεύει φράουλες καὶ σπαράγγι.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

1) Ἐξακολουθεῖ τὶς ἐργασίες τοῦ περασμένου μῆνα.
2) Προετοιμάζει χῶρο γιὰ νὰ φυτέψῃ πρώϊμα σκόρδα, κρομμύδια, ραδίκια, πράσσα.
3) Μεταφυτεύει σέλινα καὶ ἀντίδια.
4) Παραχώνει σέλινα, ἀντίδια καὶ ἀγκινάρες.
5) Συνεχίζει τὰ σκαλίσματα καὶ τὰ λιπάσματα.

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ

ΠΩΣ ΔΙΟΡΘΩΝΕΤΑΙ Ο ΜΟΥΣΤΟΣ

Ἅμα φουσκώσῃ ἡ σταφίδα, τὴν πιέζεις, τὴν στύβεις καὶ τὸν μοῦστον της προσθέτεις εἰς τὸν ἄλλον μοῦστον. Ἀπὸ τοὺς τρεῖς αὐτοὺς τρόπους ὁ καλλίτερος εἶναι μὲ τὴν ζάχαριν.

Ἡ διόρθωσις τοῦ μούστου πρέπει νὰ γίνεται γενικῶς εἰς ὅλα τὰ ξηρὰ κρασιά, ρετσινᾶτα ἢ ἀρετσίνωτα, μαῦρα ἢ ἄσπρα.

Μὲ τὰς διορθώσεις αὐτάς, ἂν πρόκειται νὰ κάμῃς ρετσινᾶτα κρασιὰ βάζεις τὸ ρετσίνι εἰς ἀναλογίαν τῶν 3—4 ὀκάδων ἐπὶ 100 ὀκ. μούστου, ὄχι περισσότερον, διότι δὲν ἔχει κανένα πρακτικὸν σκοπόν. Τὸ ρετσίνι ἠμπορεῖς νὰ τὸ βάλῃς εἰς τὸ βαρέλι καὶ πρὶν ἀπὸ τὸν μοῦστον.

τὸν ἔπνιγε καὶ ἕνα σκοῦφο ποὺ θύμιζε τὸ δίκωχο, στὸ ὁποῖον μπροστὰ ἦτανε ραμμένο ἕνα κομμάτι κίτρινο χαρτὶ γιὰ στέμμα καὶ ἕνα ταγάρι στὸν ὦμο.

— Τί εἶσαι σύ; τὸν ρώτησε ὁ σκοπὸς ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὴν κατάπληξι κι' ἀπὸ τὰ γέλια.

— Εἶμαι..... ὁ Κοκοβιὸς ὁ φαλαγγίτης. Καὶ θέλω νὰ μιλήσω στὸ Διοικητή. Ὁ σκοπὸς γελῶντας μπῆκε μιὰ στιγμὴ στὸ γραφεῖον καὶ ὅταν βγῆκε τοῦ εἶπε νὰ περάσῃ μέσα.... Ὁ Διοικητὴς τὸν ὑπεδέχθη ὅλος χαρά:

— Μοῦ εἶπαν πὼς θέλεις νὰ μοῦ μιλήσῃς. Πῶς σὲ λένε;

Ὁ Κοκοβιὸς ἐσήκωσε τὸ χέρι κάνοντας ἕνα εἶδος χαιρετισμοῦ καὶ πλησιάζοντας τὸ γραφεῖον τοῦ εἶπεν ἀφελέστατα:

— Εἶμαι ὁ Νιόνιος ὁ Κοκοβιὸς καὶ ἦλθα κατὰ δῶθε νὰ γραφτῶ καὶ ἐγὼ φαλαγγίτης γιατὶ ζήλεψα ποὺ τοὺς εἶδα στὸ χωριό.

— Καὶ ποῦ βρῆκες αὐτὰ τὰ ροῦχα; τὸν ρώτησε ὁ Διοικητής.

— Μοῦ τἄρραψε ἡ θειὰ Κρουστάλλω, ἀλλὰ τὸ σχέδιο εἶναι δικό μου.

Ἀπὸ τὶς ἐρωτήσεις ὁ Διοικητὴς ποὺ, παράλληλα μὲ τὴν ὑπηρεσιακὴ ἱκανότητα, ἦταν ἕνας καλόβολος καὶ εὐγενικὸς ἄνθρωπος, ἔμαθε τὴν ζωήν του, πὼς ἦταν ἕνα ὀρφανό, πτωχὸ καὶ περιφρονημένο παιδί. Στὴν ἀπόφασί του αὐτὴ ἔβλεπε ἕνα τόσο ἁγνὸ ἐνθουσιασμὸ ποὺ τὸν συγκίνησε γι' αὐτὸ καὶ τοῦ εἶπε:

— Θὰ σὲ γράψωμε βέβαια εἰς τὸ σῶμα ἀφοῦ τόσο θέλεις, μὰ σὲ θέλω νὰ μένῃς ἐδῶ εἰς τὸ γραφεῖον, θὰ σοῦ ἀναθέσω κάποια ἐργασία καὶ φαντάζομαι νὰ τὴν καταφέρῃς.

Ἐκτύπησε τὸ κουδοῦνι καὶ εἶπεν εἰς τὸν κλητῆρα:

— Νὰ δώσετε μιὰ καλὴ καὶ καινούργια στολὴ στὸν Κοκοβιό, νὰ τοῦ μάθουν νὰ χαιρετᾷ καὶ νὰ φροντίσουν γιὰ τὸ φαγητὸ καὶ γιὰ τὸν ὕπνο του. Αὔριο τὸ πρωῒ νὰ τὸν φέρῃς ξανά. Τώρα πήγαινε Κοκοβιὲ καὶ αὔριο θὰ σοῦ ἀναθέσω ἐργασία.

— Μὰ θέλω νὰ γυρίσω στὸ χωριό, εἶπε ὁ Κοκοβιός. Ἡ θειὰ Κρουστάλλω θὰ μὲ ἀναζητήσῃ.

— Ἄ! Τώρα θὰ μείνῃς ἐδῶ, θὰ συνεννοηθῶ ἐγὼ μὲ τὴν θειὰ Κρουστάλλω.

Τὸ ἄλλο πρωῒ ὁ Κοκοβιὸς ντυμένος κανονικώτατα ἐμπῆκε καμαρώνοντας εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διοικητοῦ.

— Καὶ τώρα τί νέα Κοκοβιέ;

— Ὅλα καλά, τοῦ εἶπε, κύριε Διοικητά, μὰ θέλω μιὰ χάρι ἀκόμη! Πρέπει νὰ πάω εἰς τὸ χωριό. Ἄχ νὰ δοῦν αὐτοὶ ποὺ μὲ πείραζαν καὶ μὲ περιέπαιζαν. Νὰ ἰδοῦν τί ἀξίζει ὁ Κοκοβιός....

— Ναί, θὰ πᾷς εἶπε γελῶντας ὁ Διοικητής, ὅταν κάμωμεν καμμιὰ ἐκδρομὴ κατὰ κεῖθε. Καὶ τώρα ἡ δουλειὰ ποὺ θἄχῃς ἐδῶ πέρα εἶναι νὰ κάθεσαι στὸ θυρωρεῖον κοντὰ στὸ θυρωρὸ καὶ νὰ διαβάζῃς τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα θὰ σοῦ δίδω μαζί. Θὰ βοηθᾷς καὶ στὶς ἐργασίες τὸν θυρωρὸ καὶ θὰ εἶσαι ἕνα καλὸ καὶ πειθαρχικὸ παιδί. Καὶ τὰ βραδάκια νὰ πηγαίνῃς καὶ λίγο στὸ ψάρεμμα. Ἔτσι θὰ μᾶς φέρνῃς καὶ κανένα κοκοβιό, πρόσθεσε γελῶντας ὁ Διοικητής.

— Ἕνα μονάχα; ἄμ θὰ τὸ γεμίζω τὸ καλάθι.

Ἔτσι ὁ Κοκοβιὸς βρίσκεται τώρα εἰς τὸ θυρωρεῖον καὶ ἐκεῖ τὸν βρῆκε καὶ....

Ο ΚΥΡΙΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΠΡΕΛΛΑ

Πράξεις καὶ ὄχι λόγια

Νέο κορίτσι !

Μπῆκες στὴ σειρὰ μιᾶς ὀργάνωσης, ποὺ ἡ φωνὴ τοῦ Ἀρχηγοῦ σὲ κάλεσε στὶς τάξεις της. Ἦρτες σὰν σ' ἕνα προσκύνημα, γιατὶ δὲν θέλεις νὰ μείνῃς παραμερισμένη, δὲν θέλεις νὰ μὴ βρεθῇς κάτω ἀπὸ τὴ σημαία ποὺ ξεδιπλώνεται πάνω ἀπὸ τὴ Νεολαία σὰν σκεπὴ καὶ σὰν στοργή. Ἦρτες γιατὶ ἡ συντροφικότητα καὶ ἡ νέα αὐτὴ ἀποστολὴ σοῦ φάνηκε πιὸ πολύτιμη ἀπὸ τὰ παιγνίδια σου καὶ τὶς φλυαρίες. Ἦρτες γιατὶ ἔνοιωσες πὼς καὶ ἡ δική σου ζωὴ τώρα θὰ γεμίσῃ μ' ἕνα μεγάλο καθῆκον, μὲ μιὰν ἱερὴ ὑποχρέωσι!

Νέο κορίτσι !

Πρέπει ὀργανικὰ νὰ βλαστήσῃς μὲ τὴν ὁμάδα σου, φέρεις τὸ ἴδιο φόρεμα, τραβᾷς τὸν ἴδιο δρόμο, ἀκοῦς τὸ ἴδιο μάθημα, προετοιμάζεσαι μὲ πολλὰ ἄλλα κορίτσια γιὰ ὅ,τι ἀπὸ σένα θὰ ζητήσῃ ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Κοινωνία ἀργότερα.

Ξέρεις πὼς ὅλα τὰ μεγάλα ἔγιναν τὰ τελευταῖα χρόνια ἀπὸ τὸν Μεγάλον Ἀρχηγὸ ποὺ σὲ ἐκάλεσε.

Αὐτὸς ἐργάστηκε κι' ἀγωνίστηκε, φρόντισε καὶ πολέμησε γιὰ νὰ μποροῦμε ἐμεῖς νὰ κυττᾶμε τὸ Μέλλον μας μὲ πιὸ μεγάλη ἐλπίδα. Αὐτὸς τράβηξε τὸ λαό μας ἀπὸ τὴν ταπείνωσι καὶ τοῦ ἔδωσε πάλι Τιμή, Συνείδησι καὶ Ἐλευθερία! Τὄνομά του ἀντηχεῖ μέσα στὸ βῆμα τοῦ πειθαρχημένου λόχου ποὺ περνᾷ, γράφεται στὰ ἐξυγιαντικὰ καὶ οἰκοδομητικὰ ἔργα, προφέρεται μὲ ἀγαλλίασι ἀπ' τὸ στόμα τοῦ ἐργάτη, ἀναφέρεται ἀπ' τὸν καιροδαρμένο ἀγρότη, στέκει σὰν πρόχωμα στὰ σύνορα καὶ μᾶς φυλάγει τὴν εἰρήνη.

Νέο κορίτσι !

Ὁ Ἀρχηγὸς βρίσκεται παντοῦ καὶ ἡ θέλησι του μᾶς ἔφκιασε μιὰν Ἑλλάδα μὲ νέο πρόσωπο!

Ἡ ζωή του εἶναι ἐνέργεια καὶ πρᾶξι καὶ τὸ «εὐχαριστῶ» μας δὲν τοῦ ἀξίζει μόνο μὲ λόγια.

Ἡ ἀγάπη μας στὸν Ἀρχηγὸ δὲν πρέπει νὰ ἐξανεμίζεται σὲ λόγια μόνο φουσκωμένα καὶ σ' αἰσθήματα κενά. Σὰν μάθουμε τὴ ζωή του, σὰν γνωρίσουμε τὴ δρᾶσι του, σὰν δοῦμε τὸ δρόμο του, τότε θὰ καταλάβουμε πὼς εἶναι ὁ Ἄνθρωπος τῆς πράξης κι' ὄχι τῶν λόγων. Πρέπει ἐμεῖς οἱ νέοι νὰ ἔχουμε πάντα τὴν εὐτυχισμένη συνείδησι, πὼς στεκόμαστε πολὺ κοντὰ στὸν Ἀρχηγό μας καὶ πὼς ἡ ψυχή του γεμίζει ἐνθουσιασμὸ καὶ τὸ μάτι του γυαλίζει ἀπὸ χαρὰ σὰν μᾶς βλέπει.

Νέο κορίτσι !

Ἡ ἀπόδειξι ὅμως τῆς εὐχαριστίας μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρᾶξίς μας!

Αὐτὴ ἡ συνείδησι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ μᾶς βαραίνῃ ὡς φορτίο ἢ ὡς ἀνάγκη. Πρέπει τοὐναντίον νὰ αἰσθανώμαστε πὼς κάθε μας χαρὰ σήμερα παίρνει νέα ἔννοια καὶ πὼς ἀπὸ τὴν συντροφικότητα, τὴν ἀλληλεγγύη ἀπορρέει ἡ Δύναμι γιὰ τὴ ζωή μας.

Κι' ὅμως πάνω ἀπὸ τὴ χαρὰ καὶ τὴ σοβαρότητα, ἀπὸ τὴ δουλειὰ καὶ τὸ παιχνίδι στέκει ἡ βεβαιότητα ὅτι μιὰ φορὰ ὡς τολμηροὶ ἄνθρωποι θὰ κάνουμε τὸ καθῆκον μας καὶ θὰ φέρουμε σὰν κληρονομία ἱερή, σὰν θεία προσφορὰ τὸ ἔργο τοῦ Ἀρχηγοῦ στὰ χέρια μας μὲ σεβασμὸ γιὰ νὰ τὸ καταθέσουμε μέσα στὴ ζωὴ τῶν κατοπινῶν μας γενεῶν!

Νέο κορίτσι !

Οἱ μέρες σου εἶναι μέρες μοναδικές, ἱστορικές! Οὔτε ἡ μάμμη σου, οὔτε ἡ μητέρα σου εἶδε νέο κορίτσι τέτοιες μέρες. Ἦταν κλεισμένη στὸ σπίτι χωρὶς νὰ βρεθῇ κανεὶς νὰ τῆς ἀναλύσῃ καὶ νὰ τῆς κάνῃ γνωστὴ τὴ μεγάλη της ἀποστολή.

Ἡ χαρά της ἤτανε μικρή, ἡ ἀγαλλίασί της δὲν ἔφτανε ὡς τὸν οὐρανό. Κανεὶς δὲν τῆς εἶχε δώσει τὴ μεγάλη τιμή, ποὺ σὲ σένα δίνει σήμερα ὁ Ἀρχηγός. Κανεὶς δὲν τὴν τίναξε ἀπὸ τὴ μοῦχλα τῶν συλλογισμῶν της, κανεὶς δὲν τῆς εἶπε:

«Νέο κορίτσι, θὰ ἐργαστῇς καὶ σὺ γιὰ τὴν ἀναδημιουργία ἑνὸς Ἔθνους!»

Ἀπὸ τὸν καιρὸ τῆς σπαρτιατικῆς ἐποχῆς — πᾶνε τώρα 3.000 χρόνια — μόνο τώρα ξετινάχτηκε ἡ ψυχὴ τῆς κόρης γιὰ τέτοια πετάγματα.

Δὲν μπορεῖς νὰ γίνῃς τόξο, ποὺ φέρει τὸ μεγάλο γεφύρι, δὲν μπορεῖς νὰ ἔχῃς ὡς τέκνα τοὺς Γράκχους, ὅταν δὲν ἀτσαλώσῃς τὸ κορμί σου, ὅταν δὲν ἀνοίξῃς τὴν ψυχή σου στὶς μεγάλες ἀξίες τὶς ἐθνικὲς καὶ κοινωνικές, ὅταν τέλος δὲν καταλάβῃς τὸν προορισμό σου ὡς νέα κόρη, ὡς γυναῖκα, ὡς μητέρα.

Τώρα σὲ κάλεσε ὁ Ἀρχηγός σου καὶ σοῦ ἀναθέτει ἕνα μεγάλο καθῆκον καὶ σοῦ κάνει μιὰ μεγάλη τιμή.

Νέο κορίτσι, δεῖξε πὼς μπορεῖς νὰ ἔχῃς εὐθύνη γιὰ καθήκοντα, δεῖξε πὼς χάρηκες γιὰ τὴν Τιμή. Δεῖξε το μὲ τὰ ἔργα, μὲ τὴν πρᾶξί σου! Σ' αὐτὰ ἂς φανῇ ἡ μεγάλη σου ἀγάπη πρὸς τὸν μεγάλο Ἀρχηγό!

Σ. ΚΑΡ.

Φαλαγγίτισσαι Τρικκάλων.

Τμῆμα Ε. Ο. Ν. θηλέων Κομοτινῆς.

Τμήματα φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Κορίνθου ἐν παρελάσει

Παρέλασις φαλαγγιτῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Μυτιλήνης κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Λέσβου

Τμῆμα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἁγίου Γεωργίου — Βόλου

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Ἀπὸ τὶς πρόσφατες περιοδεῖες τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὸ «Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ»

Ὁ Ἀρχηγὸς ἐπιθεωρῶν τὸν τομέα Παγκρατίου τῆς Ε. Ο. Ν.

ΤΗΣ "ΝΕΟΛΑΙΑΣ„

Μία χαρακτηριστικὴ σκηνὴ ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ Κυβ. Ἐπιτρόπου εἰς τὸ «Στρατόπεδον Ι. Μεταξᾶ»

Ἡ Διοικήτρια θηλέων Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐπιθεωροῦσα ὁμάδα φαλαγγιτισσῶν

Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ε. Ο. Ν. προσφέρουσα εἰς τὸν Αὐλάρχην τῆς Α. Β. Υ. τοῦ Διαδόχου κ. Καλλιγᾶν τὸ πρὸς τὴν νεογέννητον Πριγκήπισσαν δῶρον τῆς Ε. Ο. Ν., μικρὰν στολὴν σκαπανίσσης

Φαλαγγῖται τῆς πόλεως Σουφλίου

Αἱ φαλαγγίτισσαι τῆς Ε. Ο. Ν. Κιλκὶς εἰς τὴν Ἀκρόπολιν κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς 4ης Αὐγούστου

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΤΑ ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΥΜΕ ΓΕΡΑ

Όχι μόνο στὴν Ἑλλάδα, παρὰ σ' ὁλόκληρο τὸν πολιτισμένο κόσμο ἐξακριβώνονται μεγάλες βλάβες τῶν δοντιῶν. Ἰδιαιτέρως κατὰ τὶς τελευταῖες δεκαετηρίδες, ἀπεδείχθη μὲ στατιστικὲς ὅτι ἡ ὑγεία τοῦ ἀνθρωπίνου στόματος καὶ τῶν ὀδόντων δὲν καλλιτερεύει, παρὰ ὅτι τὰ δόντια βαδίζουν σιγὰ - σιγὰ πρὸς τὴν καταστροφή των.

Ἐνῷ οἱ γονιοί μας καὶ οἱ πρόγονοί μας συχνὰ χαίρονταν τὰ γερά τους δόντια καὶ ὄχι σπάνια κατέβαιναν στὸν τάφο μὲ ὅλα τους τὰ δόντια γερά, ἀρχίζουν σήμερα οἱ παιδικὲς κιόλας σιαγόνες νὰ δείχνουν βλάβες. Ὄχι μόνο τὰ ἀργότερα δόντια ἀρρωσταίνουν, ἀλλὰ καὶ τὰ λεγόμενα «δόντια τοῦ γάλακτος» τῶν μικρῶν παιδιῶν στατιστικῶς ὅλο καὶ καταρρέουν.

ΕΙΔΗ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Τὰ δόντια τοῦ ἀνθρώπου μποροῦν νὰ πάθουν πολλὲς καὶ διάφορες ἀρρώστειες. Πρὸ πάντων ἀπὸ τὸ σάπισμα. Ὅπως φανερώνει τὄνομα, πρόκειται ἐδῶ γιὰ μιὰ καταστροφὴ τῶν ἱστῶν τῶν ὀδόντων ἀπὸ σαπίλα. Ἡ ἀρρώστεια ἀρχίζει μὲ τὸν σχηματισμὸ μιᾶς τρύπας στοὺς πιὸ σκληροὺς ἱστούς, στὸ σμάλτο καὶ ξαπλώνεται ἀπὸ δῶ σ' ὁλόκληρο τὸ δόντι. Ἡ τρύπα μεγαλώνει, βαθαίνει ἀπὸ μέρα σὲ μέρα καὶ μιὰ μέρα φτάνει μάλιστα στὸ μεδοῦλι ἢ στὸ νεῦρο τοῦ δοντιοῦ. Φλογώνει τὸ νεῦρο καὶ ἡ συνέπεια εἶναι ὁ γνωστὸς τρομερὸς δοντόπονος.

Ὡς δεύτερη, συχνὴ ἀρρώστεια, εἶναι τὸ πρόωρο ξεκούνημα ποὺ λέγεται ἐπιστημονικὰ παροδοντῖτις. Ἐδῶ δὲν εἶναι τόσο αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ τὸ δόντι ἄρρωστο, παρὰ συχνὰ τελείως γερὰ δόντια χάνουν τὴν στερεότητά των πάνω στὶς σιαγόνες καὶ πέφτουν. Τὰ οὖλα εἶναι πολλὲς φορὲς φλογισμένα, ματώνουν εὔκολα καὶ ἀρχίζουν νὰ ἐμπυώνουν. Ἐδῶ ἔχει κανεὶς τὴν ἐντύπωσιν πὼς τὰ δόντια μακραίνουν. Ἐνῷ πρὶν τὸ ξεκούνημα τῶν δοντιῶν παρουσιάζοταν ὡς ἔνδειξις γήρατος, σήμερα παρουσιάζεται σὲ ἄνδρες καὶ γυναῖκες στὰ καλύτερά τους χρόνια. Μάλιστα καὶ ἡ νεότητά μας ἀρχίζει σήμερα νὰ πάσχη ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια αὐτή.

Ἡ τρίτη μεγάλη ὁμάδα τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀδόντων εἶναι ἡ μετατόπισι τῶν δοντιῶν ἢ ὁ ἀκρωτηριασμὸς τῶν σιαγόνων. Τὰ δόντια δὲν στέκουν ὅπως πρέπει στὴ σειρά, δὲν προσαρμόζουν στὸ δάγκωμα καλὰ τὄνα πάνω στἄλλο, παρὰ εἶναι ἀκανόνιστα ριχμένα στὸ κοῖλο τοῦ στόματος.

Συμβαίνει συχνὰ μερικὰ δόντια νὰ βγαίνουν πλευρικὰ ἀπὸ τὴ σιαγόνα, ποὺ κατὰ τὸ δάγκωμα σχηματίζεται μεταξὺ τῶν κοπτήρων μιὰ τρύπα καὶ νἆναι ὁλόκληρη ἡ ἀπάνω ἢ κάτω σιαγόνα πολὺ μικρή, πολὺ μεγάλη ἢ ἀλλιῶς παραμορφωμένη.

ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΗΛΙΚΙΑ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ

Τὸ σάπισμα ἀρχίζει πάνω κάτω μὲ τὸ δεύτερο ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἐνῷ στὸ τρίτο ἔτος ἀποτελεῖ 23%, στὸ ἕκτο ἔτος φτάνει 77 τοῖς ἑκατόν.

Μόλις τὰ δόντια τοῦ γάλακτος ἀντικατασταθοῦν μὲ τὰ διαρκῆ, ἀρχίζει τὸ ἔργο τῆς καταστροφῆς. Μάλιστα, τὰ δόντια εἶναι κάποτε σάπια πρὶν ἀρχίση τὸ παιδὶ νὰ μασᾶ.

Κάποτε νέοι τῶν 13 — 18 ἐτῶν ἔχουν ἤδη τόσο καταστραμμένα δόντια, ποὺ μόνο τεχνητὲς μάσκες θὰ μποροῦσαν νὰ τοὺς βοηθήσουν, ἀκόμα τὸ ξεκούνημα καὶ ἡ παροδοντῖτις ἀρχίζουν τὸ καταστρεπτικό τους ἔργο στὸ νεανικὸ στόμα.

ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Πόσο κακὸ κάνουν οἱ ἀρρώστειες αὐτὲς καὶ στὸ στρατὸ εἶναι γνωστὸ ἀπὸ στατιστικὲς ἄλλων χωρῶν. Στὴ Γερμανία π. χ. δύο σώματα στρατοῦ ἀναγνωρίζονται ὡς ἀνίκανα ἀπὸ ἀρρώστειες δοντιῶν. Κατὰ τὸ ἔτος 1914 ἔλειπαν δυὸ σώματα στρατοῦ ἀπὸ τὸ Μάρνη, παρ' ὅλη τὴ φωνὴ κινδύνου ποὺ ἐξέδωσε τότε ὁ Λούντεντορφ! Δὲν

μποροῦσε νὰ γίνη τίποτε. Τὰ ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα ξοδεύουν γιὰ δόντια τὸ χρόνο 100 ἑκατομμύρια μάρκα, δηλ. 4 δισεκατομμύρια δραχμῶν.

Οἱ συνέπειες τῶν ἀσθενειῶν τῶν ὀδόντων εἶναι πολλές. Ἰδιαιτέρως στὸ πεπτικὸ σύστημα (στομαχικὰ καὶ ἐντερικά), μὲ τὰς βαθείας των συνεπείας.

Είναι ἐξηκριβωμένο ὅτι μιὰ μόλυνσι ριζῶν μπορεῖ νὰ δηλητηριάση ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο σῶμα. Καρδιακὰ νοσήματα, ἀσθένειες ἀρτηριῶν, νεφρῶν, δέρματος, ὀφθαλμῶν, κλειδώσεων καὶ ὀξὺς ρευματισμὸς εἶναι οἱ συνέπειες.

Ἀκριβῶς ὁ ρευματισμὸς παρουσιάζεται στὶς πιὸ πολλὲς περιπτώσεις ἀπὸ φλογισμένες ρίζες. Εἶναι, μπορεῖ νὰ πῆ κανείς, «ἡ λαϊκὴ ἀρρώστεια πρώτης τάξεως».

Τὶ βλάβες καὶ τὶ ἔξοδα μποροῦν νὰ προέλθουν ἀπὸ τὶς μικρὲς αἰτίες αὐτὲς τῶν ὀδόντων στὸ λαϊκὸ σῶμα καὶ στὴ λαϊκὴ περιουσία, εἶναι ἀλογάριαστα.

ΑΙΤΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΟΔΟΝΤΩΝ

Ἡ ὀδοντιατρικὴ ἐπιστήμη προσπαθεῖ πρὸ πολλοῦ νὰ ἀπαντήση στὸ ἐρώτημα: ποιὰ εἶναι ἡ αἰτία τῆς ἀσθενείας; Μὲ τὴν βοήθεια δυσκόλων καὶ μακρῶν ἐρευνῶν πλησιάζει πρὸς τὴν λύσι τοῦ προβλήματος. Ξέρει τώρα ὅτι γιὰ τὴν καταστροφὴ τῶν ὀδόντων τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου πολλὲς αἰτίες ὑπάρχουν, ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴ σημερινή, συχνὰ ἀφύσικη, στάσι ζωῆς. Ἐξακριβώθηκε, πὼς πρὶν ἀπὸ 4.000 χρόνια ἡ ἀνθρωπότητα εἶχε γερὰ δόντια ὡς τὸ θάνατο.

Στὶς ἀνασκαφὲς ἀπεδείχθη πάνω σὲ κρανία τῶν τότε ἀνθρώπων ὅτι οὔτε τὸ ξεκούνημα, οὔτε τὸ σάπισμα τῶν ὀδόντων εἶχε παρουσιασθῆ. Ἐκτὸς τούτου τὰ δόντια ἔστεκαν ἴσια καὶ ὡραῖα στὶς σιαγόνες.

Κι᾿ ὅμως τὰ δόντια ἔδειχναν πὼς εἶχανε πολὺ γερὰ μασήσει. Ἔτσι ἔφτασε ἡ ἐπιστήμη σὲ μιὰ αἰτία, γιὰ τὴν ὁποία οἱ ἀρχαῖοι ἐκεῖνοι εἶχαν γερὰ δόντια. Οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μεταχειρίζονταν τότε τὰ δόντια τους γιὰ ὅ,τι τοὺς τἄδωσεν ἡ φύσι, δηλ. γιὰ τὸ μάσημα, γιὰ τὸ καλό, δυνατὸ μάσημα! Γι᾿ αὐτὸ φαίνονται καὶ τὰ ἴχνη τοῦ μασήματος αὐτοῦ.

Σήμερα ἀποδείχθηκε ἐπιστημονικά, ὅτι δόντια ποὺ μασοῦν δυνατὰ ποτὲ δὲν σαπίζουν, τοὐναντίον δόντια ποὺ δὲν μασοῦν δυνατά, σαπίζουν πολὺ γρήγορα!

Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος τοῦ πολιτισμοῦ δὲν χρειάζεται πιὰ τὰ δόντια του γιὰ δυνατὸ μάσημα. Σχεδὸν ὅλα στὴν τροφή του εἶναι μαλακά. Τὸ ψωμί, τὰ λαχανικά, οἱ πατάτες, τὰ ζυμαρικά, τὸ κρέας... εἶναι ἔτσι παρασκευασμένα, ποὺ δὲν χρειαζόμαστε πιὰ τὴν ἐργασία τοῦ μασήματος. Ἔπειτα προστίθεται καὶ ἡ κακὴ συνήθεια τοῦ νὰ πίνουμε κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ φαγητοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου προστατεύεται καὶ ἀναπτύσσεται τὸ καταβρόχθισμα.

Ἕνας μεγάλος γιατρὸς συνέστησε στὶς μητέρες: «Τὰ παιδιά μας δὲν πρέπει νἄχουν νὰ τρῶνε, παρὰ νἄχουν νὰ δαγκώνουν, νὰ μασοῦν». Ἡ ἀπαίτησι γιὰ γερὸ μάσημα καὶ σκληρὴ τροφὴ πρέπει νὰ γίνη σύμβολο πρὸ πάντων γιὰ τὰ παιδιά.

Ἡ φύσι ἐκδικεῖται πάντα, ὅταν ὁ ἄνθρωπος παραμελῆ τοὺς νόμους της. Ὅ,τι ἔχει κῦρος ἐδῶ εἶναι τὸ ἑξῆς: «Μόνο δυνατὴ κίνησι δημιουργεῖ γερὰ ὄργανα!» Ὅπως ἕνα σπασμένο χέρι ποὺ μένει ἀκίνητο μέσα στὸ γύψο ἀδυνατίζει τόσο, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κινηθῆ, ὅπως ἕνα ἀμεταχείριστο ἀλέτρι σκουριάζει, ἐνῷ κεῖνο ποὺ ἀροτριᾷ εἶναι γυαλιστερὸ σὰν καθρέφτης, ἔτσι γίνεται καὶ μὲ τὰ δόντια μας.

Σ᾿ ἕνα τελευταῖο ὀδοντιατρικὸ παγκόσμιο συνέδριο, ποὺ ἔγινε στὸ Ντύσσελντορφ, ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ σκληρὸ μαῦρο κριθαρένιο ψωμὶ ἐπιδρᾷ πολὺ πάνω στὴν ὑγεία τῶν ὀδόντων. Σὲ μερικὰ «σπίτια τοῦ παιδιοῦ» ἔδωσαν ἐπὶ τρία ἔτη διαρκῶς σ᾿ ἕνα τμῆμα τῶν παιδιῶν τὸ σκληρὸ αὐτὸ ψωμί, ἐνῷ τὰ ἄλλα ἔτρωγαν ὅπως συνήθως. Στερνὰ ἀπὸ τρία ἔτη ἀπεδείχθη, ὅτι τὰ παιδιὰ ποὺ ἔτρωγαν τὸ σκληρὸ ψωμί, εἴχανε πολὺ πιὸ γερὰ δόντια ἀπὸ τὰ ἄλλα.

Ὁ δεύτερος λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο τὰ δόντια τῶν πρὸ 4000 ἐτῶν ἀνθρώπων ἦσαν τέλεια καὶ γερά, εἶναι τὸ ὅτι οἱ τότε κάτοικοι τῆς γῆς δὲν γνώριζαν τὴ χύτρα. Ἔτρωγαν τὴν τροφή τους, ὅπως τὴν παρεῖχε ἡ μητέρα φύσι.

Μά, θὰ σκεφτῆ κανείς, τὶ ἔχει νὰ κάνη ἡ χύτρα μὲ τὰ γερὰ δόντια;

Ἁπλούστατα!

Στὰ φροῦτα, στοὺς καρπούς, στὰ λαχανικά, στὶς ρίζες βρίσκονται μερικὲς οὐσίες, ποὺ χρειάζεται τὸ ἀνθρώπινο σῶμα καὶ πρὸ παντὸς τὰ δόντια. Πρὸ παντὸς τὰ μεταλλικὰ ἅλατα, ὡς τὸ πολύτιμον ἀσβέστιον καὶ οἱ βιταμῖνες. Ἐπειδὴ ὅμως μὲ τὴν θερμότητα κατὰ τὸ βράσιμο καταστρέφονται μέσα στὸ νερό, δέχεται τὸ σῶμα μας ἀδύνατη τροφή, χωρὶς αὐτὲς τὶς πολύτιμες οὐσίες. Γι᾿ αὐτὸ ἡ μηχανὴ τοῦ σώματος δὲν ἔχει δύναμι. Τὸ νεανικὸ σῶμα καὶ τὰ νεανικὰ δόντια δὲν μποροῦν νὰ ἀναλάβουν ἔτσι — πρᾶγμα, ποὺ φέρνει ἀρρώστειες διάφορες.

ΧΡΥΣΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

1.— Κάθε ἄνθρωπος, πρὸ παντὸς κάθε παιδί, πρέπει νὰ τρώγη κάθε μέρα φρέσκα ἄβραστα λαχανικὰ καὶ φροῦτα ἄβραστα. Ὑπάρχουν τόσο ὡραῖες ἄβραστες σαλάτες! Τὰ γογγύλια τὰ κίτρινα εἶναι φτηνά, ποὺ κάθε μητέρα μπορεῖ νὰ τ᾿ ἀγοράση. Εἶδα πολλὰ παιδιὰ στὴ Γερμανία νὰ βαστοῦν, νὰ γλύφουν καὶ νὰ δαγκάνουν ἕνα τέτοιο καρόττο. Μήπως τὰ ζαχαρωτὰ δὲν κοστίζουν πιότερο; Δὲν εἶναι, φυσικά, ἀνάγκη ὁλόκληρη ἡ τροφὴ νὰ ἀποτελῆται ἀπὸ ἄβραστο ὑλικό.

2.— Ποτὲ ζεστὸ ψωμί, ποτὲ μαλακὸ ψωμί! Μπαγιάτικο ψωμὶ σταρένιο ἢ κριθαρένιο σὲ χοντρὲς φέτες εἶναι τὸ καλύτερο!

3.— Νὰ μασᾶτε συστηματικά, ριζικά! Νὰ μὴν πίνετε σὰν τρῶτε, δηλ. νὰ μὴ ξεπλένετε τὸ φαγητὸ μὲ νερό!

4.— Πρωῒ καὶ βράδυ νὰ καθαρίζετε τὰ δόντια σας καὶ νὰ πλένετε τὸ στόμα σας. Κάθε παιδὶ πρέπει νὰ ἔχη βοῦρτσα.

5.— Σὲ κάθε μισὸ χρόνο πρέπει νὰ ἐξετάζετε στὸ γιατρὸ τὰ δόντια σας. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ μπορεῖ νὰ γιατρευτοῦν διάφορες ὑπάρχουσες βλάβες καὶ ἄλλες μέλλουσες νὰ προληφθοῦν.

Τὸ νέο στοργικὸ Κράτος μὲ τοὺς σχολικοὺς ἰατροὺς γιὰ τὴ μαθητιῶσα νεολαία, μὲ τὶς Κοινωνικὲς Ἀσφαλίσεις γιὰ τὸν ἐργαζόμενον ἄνθρωπο, ἄρχισε νὰ φροντίζη καὶ γιὰ τὶς μικρὲς αὐτὲς αἰτίες κατὰ τὸ φαινόμενο, ποὺ οὐσιαστικὰ ὅμως φέρνουν μεγάλα ἀποτελέσματα.

Σ. Κ.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΤΗ ΝΕΟΛΑΙΑ

Κάτω ἀπ᾿ τὸν ἥλιο, ποὺ γεννήθηκες,
τὸν ἥλιο τὸν ἑλληνικὸ
Τὴ λάμψη τῶν Θεῶν σου ἐντύθηκες
σὲ περιβάλλο μαγικό.

Τὰ ψυχικὰ φτεράκια σου ἅπλωσες
στὸν ἕβδομο τὸν οὐρανὸ
Καὶ τὴν καρδιὰ πορφύρα ξάπλωσες
πάνω ἀπ᾿ τὸ πράσινο βουνό.

Στὴ χώρα πέρα ὥς πέρα χύθηκες
σὰν ρέμα ἀβάσταχτο, τρανὸ
Μὲ τοὺς ἀιτοὺς ψηλὰ μετρήθηκες
στὸ θόλο τὸν ἐαρινό.

Ἀνίκητη εἶναι τώρα μέσ᾿ στὰ στήθια σου
ἡ θεία λαχτάρα σου ἡ γλυκειὰ
Τὰ δῶρα νὰ σκορπᾷς τ᾿ ἅγια καὶ πλήθια σου
γιὰ τοῦ Λαοῦ σου τὴ χαρά.

Καὶ νὰ τὸν πᾷς ἐκεῖ στὰ δοξασμένα του
λημέρια τὰ παλιὰ
Τῶν θείων ναῶν τὰ τόξα τὰ σπασμένα του
νὰ στήσης σὺ ξανά.

Σ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ καΐκι ἑτοιμαζόταν τότε νὰ γυρίση στὸν ὁρμὸ τῆς Σωτηρίας καὶ κεῖ ἐσκόπευαν νὰ φιλοξενήσουν τὸν ὑποπλοίαρχο Λίττλστων, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ζερμάττ. Αὐτὸς ὅμως ἤθελε νὰ τοὺς κρατήση καὶ τὸ βράδυ. Καὶ αὐτοὶ δὲν ἀρνήθηκαν. Ἔστησαν λοιπὸν στ' ἀκρογιάλι τρεῖς σκηνές, μιὰ γιὰ τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ζερμάττ, μιὰ γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ μιὰ γιὰ τὴν Τζέννυ.

Ἐκεῖ τότε ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ βρῆκε τὴν εὐκαιρία νὰ διηγηθῆ τὴν ἱστορία της ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ βγῆκαν στὴν Νέα Ἑλβετία. Ὅλοι τὴν ἄκουσαν βέβαια μὲ ἐνδιαφέρον καὶ ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπισκεφθοῦν ἀ κτίρια τῆς μικρῆς τους ἀποικίας, τὶς φυτεῖες καὶ τὶς ἄλλες ἐγκαταστάσεις καθὼς καὶ τὶς κατοικίες τοῦ Φελτσενχάϊμ καὶ Φαλκενχόρστ.

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα λαμπρὸ γεῦμα ποὺ δόθηκε στὸ κατάστρωμα τοῦ «Ξιφία» ἀποχαιρέτησαν τὸν ὑποπλοίαρχο καὶ πῆγαν νὰ κοιμηθοῦν στὶς σκηνές τους, ποὺ τὶς εἶχαν στήσει στ' ἀκρογιάλι.

Σὰν ἔμειναν μόνοι ὁ κ. Ζερμάττ ἐθεώρησε καθῆκον του νὰ πῆ στὴ γυναῖκα του:

— Νὰ λοιπόν, ἀγαπητὴ Μπέτση, ποὺ μᾶς παρουσιάζεται εὐκαιρία νὰ γυρίσουμε στὴν Εὐρώπη νὰ ξαναϊδοῦμε τοὺς πατριῶτες καὶ τοὺς φίλους μας. Ἡ Νέα Ἑλβετία πιὰ ἔγινε γνωστή. Δὲν θ' ἀργήσουν κι' ἄλλα πλοῖα νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν.

— Τί θέλεις νὰ πῆς; εἶπεν ἡ κ. Ζερμάττ.

— Θέλω νὰ ξέρω ἂν πρέπη νὰ ἀποφασίσουμε νὰ ἐπωφεληθοῦμε τῆς εὐκαιρίας.

— Αὐτὸ συλλογίζουμαι κι' ἐγὼ τώρα καὶ κάμποσες μέρες καὶ ἄκουσε τὶ λέγω. Ἐμεῖς πιὰ ἔχουμε φθάσει σὲ μιὰ ἡλικία, ποὺ ὁ ἄνθρωπος θέλει τὴν ἡσυχία του. Μποροῦμε τώρα ἐμεῖς νὰ ὑποστοῦμε τοὺς κόπους ἑνὸς τόσο μεγάλου ταξειδιοῦ;

— Σὲ συγχαίρω, ἀγαπητὴ Μπέτση, φώναξε ὁ κ. Ζερμάττ. Ἄ! βέβαια μὲ καταλαβαίνεις τέλεια. Θἄτανε ἀχαριστία πρὸς τὴ θεία πρόνοια νὰ ἀφήσουμε τὴν Νέα Ἑλβετία μας. Γιὰ μᾶς βέβαια ἔτσι εἶναι, μὰ τὰ παιδιά μας, τί θὰ ποῦν τὰ παιδιά μας;

Ἡ κ. Ζερμάττ στάθηκε λίγο σκεπτική.

Ἔπειτα εἶπε:

— Τὰ παιδιά μας... βέβαια, ἂν αὐτὰ ἐπιμένουν νὰ γυρίσουν στὴν πατρίδα τους, τὸ ἐννοῶ... Εἶναι παιδιά, ἔχουν μέλλον... Ὅσο μεγάλη λύπη κι' ἂν θὰ μᾶς προξενήση ὁ χωρισμός τους πρέπει νὰ τ' ἀφήσουμε ἐλεύθερα.

— Ἔχεις δίκηο, Μπέτση, συμφωνῶ ἐντελῶς.

— Ἂς ἐπιβιβασθοῦν λοιπὸν οἱ γιοί μας στὸν «Ξιφία». Θὰ φύγουν, μὰ θὰ ξαναγυρίσουν...

— Ἔπειτα, πρέπει νὰ συλλογισθοῦμε καὶ τὴν Τζέννυ, εἶπε ὁ κ. Ζερμάττ. Ἂς μὴν ξεχνοῦμε πὼς ὁ πατέρας της, ὁ συνταγματάρχης Μόντροζ, ἐγύρισε πιὰ στὴν Ἀγγλία καὶ δυὸ χρόνια, δυὸ ὁλάκαιρα τώρα χρόνια, τὴν κλαίει γιὰ πεθαμένη... Εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ θέλη νὰ ξαναϊδῆ τὸν πατέρα της...

— Καὶ πάλι μὲ μεγάλη μας λύπη θὰ ἰδοῦμε νὰ φεύγη ἐκείνη ποὺ τὴν κάναμε κόρη μας, ἀποκρίθηκε ἡ Μπέτση. Κι' ὁ καϋμένος ὁ Φρίτς, ποὺ τὴν ἀγαπᾶ τόσο πολύ... Ἂν κι' ἐκείνη δὲν τὸν ἀγαπᾶ λιγώτερο... Ἀλλά, δὲν εἶναι στὴν ἐξουσία μας ἡ Τζέννυ καὶ δὲν μποροῦμε νὰ τὴν κάμουμε ὅπως θέλουμε, τὴ στιγμὴ ποὺ ἔχει πατέρα... Ἂς πάη νὰ τὸν ἰδῆ, κι' ἀργότερα... ἂς γίνη ὅ,τι εἶναι γραπτό.

Ὁ κύριος κι' ἡ κυρία Ζερμάττ μίλησαν ἔτσι γιὰ ὅλ' αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἐννοοῦσαν πολὺ καλὰ τὶς συνέπειες ποὺ θὰ εἶχε ἡ ἀλλαγὴ ποὺ ἔγινε στὴν κατάστασί τους μὲ τὸν ἐρχομὸ τοῦ «Ξιφία». Κι' ὁ ὕπνος ἄργησε πολὺ νὰ τοὺς κλείση, ἐκείνη τὴ νύκτα, τὰ μάτια.

Τ' ἄλλο πρωΐ, ἀφοῦ βγῆκε ἀπὸ τὸν ὅρμο καὶ πέρασε τὸ Ἀνατολικὸ ἀκρωτήρι, τὸ καΐκι μπῆκε στὸν ὅρμο τῆς Σωτηρίας κι' ἔβγαλε στὸ στόμιο τοῦ ρέματος τῶν Τσακαλιῶν τὸν ὑποπλοίαρχο Λίττλστων, δυὸ ἀξιωματικούς του, τὴν οἰκογένεια Οὐόλστων.

Οἱ Ἄγγλοι ἐδοκίμασαν τὴν ἴδια ἔκπληξι καὶ τὸν ἴδιο θαυμασμὸ ποὺ εἶχε δοκιμάσει κι' ἡ Τζέννυ Μόντροζ, ὅταν ἔφθασε πρώτη φορὰ στὸ Φελτσενχάϊμ. Ὁ κ. Ζερμάττ ὑποδέχθηκε τοὺς ξένους του στὴ χειμωνιάτικη κατοικία, κι' ἐσκόπευε νὰ τοὺς πάη κατόπι νὰ ἰδοῦν τὸν πύργο τοῦ Φαλκενχόρστ, τὴν βίλλα Πρόσπεκτ Χὶλλ, τὰ κτήματα τοῦ Βάλντεγκ καὶ τοῦ Τσούκερτοπ, καθὼς καὶ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἔμπερφουρτ. Ὁ ὑποπλοίαρχος Λίττλστων κι' οἱ ἀξιωματικοί του δὲν μποροῦσαν παρὰ νὰ θαυμάσουν τὴν εὐημερία τῆς μικρῆς ἐκείνης ἀποικίας, ποὺ τὴν εἶχε δημιουργήσει τὸ θάρρος, ἡ εὐφυΐα, ἡ ὁμόνοια κι' ἡ ἀφοσίωσι μιᾶς οἰκογενείας ναυαγῶν, στὸ διάστημα τῶν ἕντεκα χρόνων ποὺ ζοῦσε μονάχη σ' ἐκεῖνο τὸ νησί. Καὶ στὸ τέλος τοῦ γεύματος, ποὺ τοὺς δόθηκε στὴ μεγάλη σάλα τοῦ Φελτσενχάϊμ, σήκωσαν τὰ ποτήρια γιὰ τιμὴ τῶν ἀποίκων τῆς Νέας Ἑλβετίας.

Τὴν ἡμέρα ἐκείνη, ὁ κ. Οὐόλστων, ἡ γυναῖκα του κι' οἱ δυό του κόρες ἔλαβον τὴν εὐκαιρία νὰ συνδεθοῦν στενώτερα μὲ τὸν κύριο καὶ τὴν κυρία Ζερμάττ. Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει ν' ἀπορήση κανεὶς ἂν τὸ ἴδιο βράδυ, πρὶν χωρισθοῦν, ὁ κύριος Οὐόλστων, ποὺ ἡ κατάστασι τῆς ὑγείας του ἀπαιτοῦσε νὰ μείνη στὴν ξηρὰ λίγες ἑβδομάδες, ἔλαβε τὸ λόγο καὶ εἶπε:

— Κύριε Ζερμάττ, μπορῶ νὰ σᾶς μιλήσω μὲ ὅλη τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ τὴν εἰλικρίνεια;

— Βεβαιότατα!

— Ἡ ζωὴ ποὺ ζῆτε σ' αὐτὸ τὸ νησί, δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ μοῦ ἀρέση. Μοῦ φαίνεται πὼς αἰσθάνομαι κιόλα τὸν ἑαυτό μου καλύτερα στὴν ὡραία αὐτὴ φύσι καὶ θὰ ἤμουν πολὺ εὐτυχὴς ἂν μποροῦσα νὰ ζήσω σὲ καμμιὰ γωνιὰ τοῦ παραδείσου σας... Ναί, ναί, θὰ τὸ ἐπιθυμοῦσα πολύ, φθάνει νὰ δίνατε τὴ συγκατάθεσί σας.

— Καὶ ἀμφιβάλλετε γι' αὐτό; ἀποκρίθηκε μὲ προθυμία ὁ κ. Ζερμάττ. Ἡ γυναῖκα μου κι' ἐγὼ θὰ ἤμαστε κατενθουσιασμένοι νὰ σᾶς δεχθοῦμε στὴ μικρή μας ἀποικία, ἀφοῦ νομίζετε πὼς θὰ ζούσατε ἐδῶ καλά. Ἄλλως τε, ὅσο γιὰ μᾶς τοὺς δυό, ἐκάμαμε πιὰ τὴν ἀπόφασί μας: Θὰ τελειώσουμε τὶς ἡμέρες μας στὴ Νέα Ἑλβετία, ποὺ ἔγινε πιὰ ἡ δεύτερη πατρίδα μας. Δὲν ἔχουμε σκοπὸ νὰ τὴν ἐγκαταλείψουμε ποτέ.

— Ζήτω ἡ Νέα Ἑλβετία! φώναξαν ἐνθουσιασμένοι οἱ Ἄγγλοι. Στὴν ὑγειὰ τῶν ἀποίκων της!

Κι' ἄδειασαν ἄλλη μιὰ φορὰ τὰ ποτήρια τους, γεμᾶτα ἀπὸ τὸ κρασὶ ἐκεῖνο τῶν Καναρίων, ποὺ σ' ἔκτακτες μόνο περιστάσεις ἀντικαθιστοῦσε τὸ κοινὸ ντόπιο.

— Καὶ στὴν ὑγειὰ ἐκείνων ποὺ ἐπιμένουν μὲ κάθε θυσία νὰ ζήσουν σ' αὐτή! ἐπρόσθεσαν ὁ Ἐρνέστος κι' ὁ Τζάκ.

Ὁ Φρίτς δὲν εἶχε προφέρει οὔτε μιὰ λέξι κι' ἡ Τζέννυ σιωποῦσε μὲ τὸ κεφάλι σκυμμένο...

Ἔπειτα, ἅμα οἱ ξένοι ἔφυγαν γιὰ νὰ γυρίσουν στὸν «Ξιφία», ὅταν ὁ Φρίτς βρέθηκε μόνος μὲ τὴ μητέρα του, τὴν ἀγκάλιασε καὶ τὴ φίλησε χωρὶς νὰ μιλήση καθόλου. Ἀλλὰ ὅταν τὴν εἶδε τόσο λυπημένη, μὲ τὴν ἰδέα βέβαια ὅτι ὁ πρωτότοκός της ἑτοιμαζόταν νὰ φύγη:

— Ὄχι, μητέρα!... φώναξε γονατίζοντας προστά της, ὄχι!... Δὲν θὰ φύγω!

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη γύριζε ἀπ' ἔξω ἡ Τζέννυ. Εἶδε τὸ κίνημα τοῦ Φρίτς, ἄκουσε τὰ λόγια του καὶ πέφτοντας στὴν ἀγκαλιὰ τῆς κυρίας Ζερμάττ, εἶπε κι' αὐτή:

— Συγγνώμη!... συγγνώμη γιὰ τὴ λύπη ποὺ σᾶς προξενῶ... ἐγὼ ποὺ σᾶς ἀγαπῶ σὰ μητέρα μου!... Ἀλλά... ὁ πατέρας μου ἐκεῖ πέρα... μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ διστάσω στιγμή;

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΗΘΟΓΡΑΦΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Ο ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΣ

Ἐκάθητο εἰς τὸ τελευταῖον θρανίον τῆς τάξεως μεταξὺ δύο ἄλλων, ὑπερβάντων, ὡς αὐτός, τὸ εἰκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, μυστακοφόρων καὶ σοβαρῶν.

Οἱ τρεῖς οὗτοι εἶχον ἐπονομασθῆ ὑπὸ τῆς τάξεως «patres conscripti», ἀλλ' οὐδεὶς ἐτόλμα νὰ τοὺς ὀνομάσῃ οὕτω κατὰ πρόσωπον, διότι ἐπεβάλλοντο διὰ τῆς διαφορᾶς τῆς ἡλικίας καὶ τῆς σοβαρότητός των.

Καὶ οἱ τρεῖς ἦσαν ὀλιγόλογοι καὶ ἐλάχιστα διαχυτικοί, ἰδίως δὲ ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος, ὅστις σπανιώτατα ἐξήρχετο εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Βαρβακείου κατὰ τὰ διαλείμματα, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐξήρχετο τὸ πρόσωπόν του ἦτο ἀπομονωμένον καὶ ἀπροσπέλαστον ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ἰσχνοῦ του σώματος.

Πάντοτε σκυμμένος εἰς τὸ βιβλίον του εἰς οὐδένα ὡμίλει καὶ ἐπειδὴ ὁ κλῆρος τὸν ηὐνόει, ὡς λέγουν εἰς τὰ γυμνάσια, ἦτο σχεδὸν ἄγνωστος ἡ φωνή του.

Ἀλλὰ μίαν ἡμέραν, κατὰ τὸ μάθημα τῆς λογικῆς, ἐπειδὴ οἱ ἐξεταζόμενοι ἦσαν ἀμελέτητοι, κατὰ τὸ σύνηθες, ὁ καθηγητὴς ἀπευθυνθεὶς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἄλλους, ἠρώτησε:

— Ποῖος ἠμπορεῖ νὰ μοῦ φέρῃ ἕνα παράδειγμα βάθους ἐννοίας; Ἐσύ;... Ἐσύ;...

Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἔδιδε τὸ ζητούμενον παράδειγμα. Ἐπὶ τέλους, ἀπὸ τὸ βάθος τῆς τάξεως ὑψώθη βραχίων μέγας, ὡς τοῦ Βριάρεω.

— Λέγε, Νήφων, εἶπεν ὁ καθηγητής.

Τότε ἠκούσθη μία φωνὴ ἔρρινος, χαλαρὰ καὶ ἐπίσυρτος, ἔχουσα κάτι τὸ κλαυθμηρόν, μιὰ φωνὴ παιδικὴ καὶ γεροντικὴ συνάμα, ἡ ὁποία ἤρθρωσε τὴν ἑξῆς λέξιν:

— Ὁ σιδερόδρομος!

Δὲν περιγράφονται οἱ γέλωτες οἱ ὁποῖοι ἐπηκολούθησαν τὴν στιγμιαίαν κατάπληξιν, γέλωτες οἱ ὁποῖοι παρέσυραν καὶ τοῦ καθηγητοῦ τὴν σοβαρότητα. Καὶ πῶς νὰ παύσῃ ἔπειτα ἡ θύελλα ἐκείνη τῆς παιδικῆς εὐθυμίας; Μάτην ὁ καθηγητὴς ἐπροσπάθησε νὰ δικαιολογήσῃ τὰ ἀδικαιολόγητα λέγων ὅτι ὁ Νήφων Ἀηδονίδης ἐλθὼν ἐκ Κύπρου ὅπου δὲν ὑπάρχει σιδηρόδρομος, τόσον ἠσθάνθη θαυμασμὸν ὅταν εἶδε τὸν σιδηρόδρομον Πειραιῶς—Ἀθηνῶν, ὥστε ἔκτοτε αὐτὴ ἡ ἔννοια παρέμεινεν εἰς τὴν διάνοιάν του, ὡς ἡ βαθυτέρα καὶ θαυμασιωτέρα. Οἱ ἀρεσκόμενοι εἰς τὴν ἀταξίαν, καὶ τοιοῦτοι εἶναι πάντοτε οἱ περισσότεροι, ὑπεδαύλιζαν τὸν γέλωτα ὑποψιθυρίζοντες: «Ὁ σιδερόδρομος! ὁ σιδερόδρομος!». Ὁ καθηγητὴς ἐπὶ τέλους ἤρχισε νὰ ἀπειλῇ, ἀλλὰ τότε οἱ ψιθυρισμοὶ μετετράπησαν εἰς ὠρυγὰς ἐπὶ παντοίων τόνων, καὶ ἡ τάξις μετεβλήθη εἰς πανδαιμόνιον, εἰς τὸ ὁποῖον μόνον ὁ Νήφων ἔμεινε σοβαρός, σκυμμένος εἰς τὸ βιβλίον του. Ὁ δὲ καθηγητὴς ἀπελπισθεὶς ἐκτύπησε μὲ ὀργὴν τὸ βιβλίον ἐπὶ τῆς ἕδρας καὶ ἀπῆλθεν.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁ ὑψικάρηνος Νήφων ἔχασε τὸ γόητρον, τὸ ὁποῖον κυρίως ὤφειλεν εἰς τὴν σιωπήν του. Τοῦ λοιποῦ ὅλοι οἱ μαθηταὶ τὸν ὠνόμαζον Σιδερόδρομον καὶ μαθητάρια δεκαπενταετῆ τὸν ἐλοιδόρουν ἀδεῶς, τοῦ ἐσφύριζαν καὶ τοῦ ἔψαλλαν καὶ τοῦ ἐκραύγαζαν ὑπὸ τὴν μύτην. Καὶ ὅταν ἀνεχώρει ἀπὸ τὸ γυμνάσιον, σμῆνος παιδαρίων τὸν παρηκολούθει μὲ ἀλαλαγμοὺς καὶ ἐμιμοῦντο ἑκατέρωθεν αὐτοῦ τὸν πάταγον τῆς ἀτμομηχανῆς καὶ ἐφώναζαν:

— Τόπο, τόπο!... περνᾷ ὁ σιδηρόδρομος.

Τὴν αὐθάδειαν δὲ τῶν παιδαρίων ἀπεθάρσυνεν ἡ μεγάλη τοῦ Νήφωνος πραότης καὶ δειλία. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους μήπως ἠδύνατο καὶ ν' ἀντιταχθῇ κατὰ τοσούτου πλήθους διαβόλων; Ὡς μόνην σωτηρίαν εὗρε νὰ ἔρχεται τελευταῖος καὶ νὰ φεύγῃ τελευταῖος καὶ οὕτω μόνον κατώρθωνε νὰ ἀποφεύγῃ τὰς ἐμπαικτικὰς διαδηλώσεις.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς γαλλικῆς, γεροντίου μύωπος καὶ ὀλίγον ξεκουτιασμένου, ὁ Νήφων ἔδιδεν ἀφορμὴν εἰς παντοῖα παιγνίδια ματαιοῦντα πολλάκις τὸ μάθημα. Μίαν ἡμέραν κάποιος ἐκ τῶν ἀστείων τῆς τάξεως, καθήμενος πλησίον τοῦ Νήφωνος, ἤρχισε νὰ ῥέγχῃ.

— Τί εἶναι αὐτὸς ὁ θόρυβος; ἠρώτησεν ὁ καθηγητής.

— Ὁ Νήφων ρουχαλίζει, κύριε καθηγητά, ἔσπευσαν καὶ ἀπήντησαν τινὲς τῶν παρακαθημένων, καὶ ὁ ταλαίπωρος νέος ἐπεπλήχθη χωρὶς νὰ τολμᾷ νὰ διαμαρτυρηθῇ, διότι μόνον τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς του ἤρκει νὰ κινήσῃ γενικοὺς καγχασμούς.

Ἄλλοτε δὲ μιμούμενοι τὸ πὰφ-πὰφ τοῦ σιδηροδρόμου ἔλεγαν πρὸς τὸν ἐρωτῶντα καθηγητήν:

— Εἶναι ὁ σεμέν-ντὲ-φέρ, κύριε καθηγητά.

— Μὰ πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀκούεται εἰς τόσην ἀπόστασιν ὁ σιδηρόδρομος; Σὲ ν'ἔ πᾶ ποσίμπλ, μὲζ ἀμί, σὲ ν'ἔ πᾶ ποσίμπλ. Σουαγὲ ραιζονάμπλ βοαγιόν.

Μετοικήσας κατὰ τὰ τέλη Νοεμβρίου εἰς μίαν μεγάλην οἰκίαν τῆς Νεαπόλεως, κατοικουμένην σχεδὸν ἀποκλειστικῶς ὑπὸ φοιτητῶν καὶ μαθητῶν, ἀνεκάλυψα ἀπροσδοκήτως ὅτι εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν ἐκατοίκει καὶ ὁ Νήφων. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἐδυσπίστει πρὸς ἐμέ, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐξ ὅλων τῶν συμμαθητῶν ἐγὼ ὀλιγώτερον τὸν ἐπείραζα, ἀνεθάρρησε βαθμηδὸν καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐφθάσαμεν εἰς ἱκανὴν οἰκειότητα, ὥστε νὰ μοῦ ἐκμυστηρευθῇ καὶ τὰς ὑποθέσεις τῆς καρδίας του. Διότι καὶ καρδίαν εἶχε αὐτὸς ὁ σιδηρόδρομος καὶ ἡ καρδία του δὲν ἦτο κενή.

Ἀπέναντι τοῦ παραθύρου του ἐκατοίκει κάποιος πολιτικὸς συνταξιοῦχος μετὰ τῆς συζύγου του, τῆς θυγατρός του καὶ μιᾶς ὑπηρετρίας. Ὁ Νήφων κατ' ἀρχὰς ἔστρεψε τὰ ἐρωτικά του βέλη πρὸς τὴν θυγατέρα. Ἀλλ' ἐκείνη ὅταν ἐννόησε τὰς προθέσεις του, ἐξεκαρδίσθη καὶ ἀνεφώνησεν, ὥστε νὰ τὴν ἀκούσῃ ὁ Νήφων: «Μπᾶ τὸ σκιάχτρο, ποὺ θέλει καὶ κόρτε». Ὁ δὲ Νήφων καὶ φύσει μετριόφρων ἦτο καὶ οἱ χλευασμοὶ τῶν συμμαθητῶν του εἶχαν συντελέσει νὰ σχηματίσῃ περὶ τοῦ ἑαυτοῦ του ἐλεεινὴν ἰδέαν. Καὶ δὲν ἐδυσκολεύθη νὰ ὑποβιβάσῃ τὰς ἀξιώσεις του εἰς τὴν ὑπηρέτριαν, καὶ συγκατάβασιν μάλιστα ὄχι μικρὰν ἐκ μέρους της ἐθεώρησε τὸ ὅτι αὐτὴ δὲν ἀπέκρουσε μὲ χλεύην τὸν ἔρωτά του.

Εἶχαν παρέλθει μῆνες ἔκτοτε καὶ οἱ δύο ἐρασταὶ ἐφλέγοντο μακρόθεν, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ συνεννοηθοῦν δι' ἐπιστολῶν, διότι ἡ Ἀσημίνα δὲν ἐγνώριζε γράμματα, καὶ χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ὁμιλήσουν, διότι οἱ φιλάργυροι καὶ ἰδιότροποι οἰκοδεσπόται ἐφρόντιζαν πάντοτε νὰ μὴ τὴν ἀφίνωσι μόνην· τὴν νύκτα ἠσφάλιζαν μὲ διπλοῦς μοχλοὺς τὴν θύραν. Τὴν Κυριακὴν δὲ κατὰ τὴν λειτουργίαν ἔμενε πότε ὁ γέρων, πότε ἡ γραῖα εἰς τὴν οἰκίαν καὶ οὕτω ὁ Νήφων ἔπασχε τοῦ Ταντάλου τὰ βάσανα.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς 23 Δεκεμβρίου μοῦ ἀνήγγειλε μὲ χαρὰν ὅτι, ὅπως τοῦ ἐψιθύρισε ἐκ τοῦ παραθύρου ἡ Ἀσημίνα, τὴν νύκτα τῶν Χριστουγέννων θὰ ἐπήγαιναν ὅλοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ θὰ τὴν ἄφιναν μόνην διὰ νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ χριστουγεννιάτικον γεῦμα. Ἐπὶ τέλους παρουσιάζετο ἡ πολυπόθητος εὐκαιρία. Ὁ Νήφων κατείχετο ὅλην τὴν ἡμέραν ὑπὸ πυρετώδους ἀνυπομονησίας, ἡ ὁποία ηὔξανεν ὅσον ἐπλησίαζεν ἡ ὥρα τῆς συναντήσεως. Δὲν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ ἡσυχίαν. Τὸν εἶδα καὶ νὰ χορεύῃ. Τὸ εἶδα καὶ αὐτὸ τὸ θέαμα. Κατὰ τὴν ἑσπέραν ὅμως τὸν εἶδα κατηφῆ καὶ συλλογισμένον.

— Τί λές; μοῦ εἶπε. Δὲν εἶναι ἁμαρτία, τὴν ὥρα ποὺ θὰ εἶναι οἱ ἄλλοι χριστιανοὶ στὶς ἐκκλησίες, ἐγὼ νὰ βρίσκωμαι σὲ μιὰ κουζίνα γιὰ ἐρωτοδουλειές;

Δὲν εὗρηκα τίποτε διὰ νὰ κατασιγάσω τοὺς δισταγμοὺς καὶ τοὺς φόβους του. Ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἔρωτος τοὺς κατεσίγησε μόνος του καὶ ὅταν ἐσήμαναν οἱ κώδωνες, ὁ Νήφων Ἀηδονίδης, τρέμων ἀπὸ τὸ ψῦχος καὶ τὴν συγκίνησιν, ἐστέκετο εἰς τὰ πρόθυρα τῆς οἰκίας μας. Τὸ ὑψηλὸν ὡς στῦλος ὑποκείμενόν του ἔρριπτε μακρὰν μελανιὰν ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου. Ὅταν δὲ ἤκουσε τοὺς γείτονας ἐξερχομένους ἀπεσύρθη καὶ ἐκρύβη εἰς τὴν εἴσοδόν μας.

— Νάχῃς τὸ νοῦ σου, Ἀσήμω, ἔλεγεν ὁ γέρων.

— Νὰ κλείσῃς τὴν πόρτα καλὰ ἀπὸ μέσα, παρήγγειλεν ἡ γραῖα.

— Τὰ μάτια σου τέσσερα, προσέθηκεν ἡ κόρη. Ἤκουσες τί γράφουν οἱ ἐφημερίδες γιὰ τοὺς λωποδύτες.

Καὶ ἀφοῦ ἐξῆλθον, οἱ γέροντες ἐπανέλαβαν τὰς παραγγελίας καὶ δὲν ἀπεμακρύνθησαν παρὰ μόνον ἀφοῦ ἤκουσαν τὸν κρότον τοῦ σύρτου. Καὶ πάλιν ὁ γέρων

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ποῖος ἐφεῦρε τὴν φωτογραφίαν

Μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς πὼς ἡ ἰδέα τῆς φωτογραφίας ἀνάγεται στὸν ΙΣΤ' αἰῶνα κατὰ τὸν ὁποῖο ἔγιναν δύο κεφαλαιώδεις ἀνακαλύψεις· ἡ μία τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου καὶ ἡ ἄλλη τοῦ χλωριούχου ἀργύρου.

Τί εἶναι τὸ φαινόμενο τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου;

Ἂν μέσα σ' ἕνα χῶρο ἑρμητικὰ κλεισμένο ἀφήσουμε νὰ περάσῃ τὸ φῶς μόνο μιὰ ὀπὴ αὐτὸ ἔρχεται νὰ σχηματίσῃ ἐπάνω σὲ μιὰ λευκὴ ὀθόνη τὴν ἀνεστραμμένη εἰκόνα τῶν ἀντικειμένων ποὺ βρίσκονται στὸ ἐξωτερικόν.

Λὲν πὼς ὁ Μπρολὺ ὑπῆρξε ὁ πρῶτος, κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους ποὺ ἐσημείωσε τὶς ἰδιότητες τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου. Ἔπειτα τὶς ἐσημείωσαν, αὐτὸ εἶναι βέβαιο, ὁ Λεονάρδο ντὰ Βίντσι καὶ ὁ Βάκων (περὶ τὰ 1520). Ὁ χλωριοῦχος ἄργυρος ὀφείλεται στὸν ἀλχημιστὴ Φαβρίκιο, ὁ ὁποῖος τὸν ἀνεκάλυψε περὶ τὰ 1556.

Ἡ ἰδιότης του: Νὰ μαυρίζῃ στὸ φῶς.

Κατὰ τὴν αὐτὴ ἐποχὴ ὁ σκοτεινὸς θάλαμος σημαντικὰ τελειοποιήθηκε. Ὁ Πόρτα, ἕνας φυσιοδίφης ἀπὸ τὴν Νεάπολι, εἶχε τὴν ἰδέα νὰ προσαρμόσῃ ἕνα φακὸ στὸ ἄνοιγμα τοῦ θαλάμου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖο ἔκανε τὶς εἰκόνες καθαρώτερες.

Ἔτσι ἡ ἰδέα τῆς φωτογραφίας προχωροῦσε κι' εἶχε ἤδη ἀρχίσει γιὰ καλὰ περὶ τὸ τέλος τοῦ ΙΣΤ' αἰῶνος. Μὰ ἀπότομα σταματᾷ καὶ κανεὶς πιὰ δὲν ἀκούει νὰ γίνεται λόγος γι' αὐτὴν ἐπὶ διακόσια χρόνια. Πράγματι μόνον κατὰ τὸ 1777 ὁ Sheele, ἕνας Σουηδὸς χημικός, τὴν ξαναβγάζει στὴν μέση, μελετῶν μὲ κάθε λεπτομέρεια τὴν ἐπίδρασι τοῦ φωτὸς ἐπάνω στὸν χλωριοῦχο ἄργυρο.

Πρῶτος ὁ Γάλλος φυσιοδίφης Σὰρλ εἶχε τὴν ἰδέα νὰ συνδυάσῃ τὶς δύο ἐφευρέσεις γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἴδιο ἀποτέλεσμα. Τοποθετοῦσε στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ σκοτεινοῦ θαλάμου μιὰ ὀθόνη ἐμποτισμένη μὲ χλωριοῦχο ἄργυρο ἐπάνω στὴν ὁποίαν ἐρχότανε ν' ἀποτυπωθῇ ἡ σκιαγραφία ἑνὸς προσώπου. Ἡ σκιαγραφία αὐτὴ ἀποτυπωνότανε ἄσπρη ἀφοῦ τὸ πρόσωπο ἔπαιζε ρόλο ὀθόνης μπροστὰ στὸ φῶς. Ἀλλὰ γρήγορα ἐξαφανιζότανε καὶ μαύριζε μὲ τὴν σειρά της μόλις ἀποχωροῦσε τὸ πρόσωπο.

Στὰ 1802 ὁ Ἄγγλος Wedgwood ἐπανέλαβε τὰ πειράματα τοῦ Σὰρλ ἀλλὰ ἐπάνω σὲ χάρτη ἐμποτισμένο μὲ νιτρώδη ἄργυρο.

Ὁ Humphry Davy δοκίμασε, ἀλλὰ ματαίως νὰ συγκρατήσῃ τὶς εἰκόνες. Ἦλθε τότε ὁ Γάλλος Νικηφόρος Niepce, στὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἂν ὄχι ἡ ἐφεύρεσι τῆς κατὰ κυριολεξίαν φωτογραφίας, τοὐλάχιστον μιᾶς μεθόδου ποὺ τὴν φήμιζε πολύ.

Ὁ Niepce στὰ 1826 εἶχε ἀνακαλύψει τὴν ἀρχὴ τῆς ἡλιογραφίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ μηχανικὴ μέθοδο χαρακτικῆς ἐπὶ μετάλλου.

Μελετήσας τὴν ἐπίδρασι τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐπὶ διαφόρων οὐσιῶν υἱοθέτησε τέλος τὴν ἄσφαλτο τῆς Ἰουδαίας, τὴν ὁποίαν ἅπλωνε ἐπάνω σὲ μιὰ πλάκα ἀπὸ μέταλλο καὶ ἐξέθετε κατόπι στὴν ἐνέργεια τοῦ φωτὸς μέσα σ' ἕνα «περιωρισμένο» θάλαμο. Οἱ πλάκες αὐτὲς μιὰ φορὰ ποὺ ἀποτύπωναν τὴν εἰκόνα τὴν συγκρατοῦσαν ἐπάνω κάτω καὶ ἀποτελοῦσαν ἔτσι πρωτόγονες φωτογραφίες. Ἀλλὰ ἡ ἄσφαλτος ἀποτύπωνε σιγὰ καὶ κατὰ τὴν μακρὰ στάσι ἐμπρὸς στὸ μηχάνημα (πολλὲς ὧρες), οἱ σκιὲς καὶ τὰ φῶτα ἄλλαζαν θέσι κι' ἔτσι ἔκαναν τὶς εἰκόνες συγκεχυμένες σὲ βαθμὸ ἀξιοθρήνητο. Ἔπρεπε πάσῃ θυσίᾳ νὰ συντομευθῇ ὁ χρόνος τῆς στάσεως καὶ νὰ καλυτερεύσῃ ἡ λῆψις.

Σ' αὐτὸ τὸ ἀναμεταξὺ ὁ Niepce ἔκανε τὴν γνωριμία ἑνὸς νεαροῦ ζωγράφου, τοῦ Νταγκέρ, τὸν ὁποῖον ἀπασχολοῦσαν τὰ ἴδια προβλήματα. Οἱ δύο ἄνθρωποι ἀπεφάσισαν νὰ συνδυάσουν τὶς προσπάθειές τους καὶ συνεταιρίσθησαν (στὰ 1829).

Αὐτὴ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐργασία, στὴν ὁποία εἶχαν ἐπιδοθῇ μὲ πάθος, μόνον 4 χρόνια βάσταξε, διότι ὁ Niepce ἀπέθανε στὰ 1833.

Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀπώλεια δὲν ἀπεθάρρυνε τὸν Νταγκέρ, τοῦ ὁποίου τὸ πεῖσμα ηὗρε τὴν ἀμοιβή του στὰ 1837 μὲ τὴν ἀνακάλυψι μιᾶς μεθόδου, ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ ὄνομά του καὶ ἡ ὁποία πράγματι ἦταν ἡ φωτογραφία ἐκτὸς ἀπὸ τὶς τελειοποιήσεις ποὺ ἐφευρέθηκαν ἀργότερα.

ἔστρεφεν ἐκ διαλειμμάτων τὴν κεφαλὴν καὶ παρετήρει ἀνησύχως.

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐκρότησε πάλιν ὁ σύρτης ἀποσυρόμενος καὶ προέκυψε σιγὰ-σιγὰ ἐκ τῆς σκιᾶς τὸ ψηλόλιγνον σῶμα τοῦ Ἀηδονίδου.

Ἐγὼ ἀκουμπῶν εἰς τὸ ὑπερκείμενον παράθυρον παρηκολούθουν τὰ γινόμενα καὶ ὅταν εἶδα τὸν ἐραστὴν προχωροῦντα μετὰ προφυλάξεων πρὸς τὴν ἀπέναντι θύραν παιδαριώδης ἐπιθυμία μὲ κατέλαβε νὰ τὸν πειράξω.

— Νήφων! τοῦ ἐψιθύρισα.

— Τί;

— Πρόσεξε μὴ σφυρίξῃς καὶ ἀκούσουν οἱ γέροι.

— Γιατί νὰ σφυρίξω;

— Δὲν εἶσαι σιδηρόδρομος;

Δέκα μόλις λεπτὰ εἶχον παρέλθει ἀφ' ὅτου ὁ Νήφων εὑρίσκετο πλησίον τῆς Ἀρετούσας του, ὅτε ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὁδοῦ ἐφάνη ἐρχόμενος ἄνθρωπός τις. Καὶ ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸν πλησίον φανόν, ἀνεγνώρισα μετ' ἐκπλήξεως τὸν γέροντα συνταξιοῦχον. Βρὲ τὸν κακομοίρη τὸν Νήφωνα!

Ὁ γέρων ἔφθασεν εἰς τὴν θύραν, ὅταν δέ, ὠθήσας αὐτὴν τὴν εὗρεν ἀνοικτήν, ὠπισθοδρόμησεν, ἀντὶ νὰ προχωρήσῃ, μὲ ἐπιφώνημα ἐκπλήξεως καὶ φόβου. Μπᾶ! Ἔπειτα ἤνοιξε σιγὰ-σιγὰ τὴν θύραν καὶ εἰσῆλθε· ἤκουσα δὲ τὴν φωνήν του νὰ φωνάζῃ τὴν ὑπηρέτριαν:

— Βρὲ Ἀσήμω! Ἀσημίνα!

Ὁ ταλαίπωρος Νήφων, εὑρισκόμενος εἰς τὸ μαγειρεῖον τὴν στιγμὴν ἐκείνην μετὰ τῆς Ἀσημίνας, ἔσπευσε νὰ κρυβῇ εἰς παρακείμενον δωμάτιον, ἡ δὲ ὑπηρέτρια ἀνέμενε περίτρομος τὸν φοβερὸν γέροντα.

— Πῶς εἶν' ἡ πόρτα ἀνοιχτή; ἠρώτησεν οὗτος. Ποιὸς εἶναι μέσ' στὸ σπίτι;

— Ξέρω κι' ἐγώ; ἀπήντησεν ἡ Ἀσημίνα μὲ ἀμηχανίαν. Ἄκουσα κι' ἐγὼ θόρυβο, ἀλλὰ δὲν ξέρω τί εἶναι. Ἴσως εἶναι καλικάντζαροι!

— Τί καλικάντζαροι, βρέ, καὶ κολοκύθια; εἶπεν ὁ γέρων. Θὰ εἶναι κλέφτες. Νά τους! Κλέφτες! ἐφώναξεν ὁ γέρων.

— Μωρέ, δὲν εἶμαι κλέφτης καὶ μὴ φωνάζῃς, ἦλθε φωνὴ ἔρρινος καὶ παρηλλαγμένη ἐκ τοῦ δωματίου.

— Ἀμὲ τί εἶσαι, κακὸ χρόνο νἄχῃς;

— Μούουου! ἔκαμεν ὁ Νήφων, ὡς τὸ «θηρίο τῆς Ἀμέρικας» εἰς τὸν Καραγκιόζη· Μούουου! μούου!

Καὶ μὲ φωνήν, ὡς ἐκείνην μὲ τὴν ὁποίαν ἀπήντησεν ἄλλοτε εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς λογικῆς, ἀνεφώνησεν:

— Εἶμαι ὁ καλικάντζαρος.

Μυκώμενος δὲ ὡς ταῦρος ἐξώρμησεν ἐκ τῆς κρύπτης του καὶ ἔδραμε πρὸς τὴν ἐξώθυραν, φανταστικῶς ὑψηλόλιγνος, μὲ σκέλη τεραστίου πελαργοῦ.

Ὁ γέρων πρὸ τοῦ μυκωμένου ἐκείνου τέρατος, τὸ ὁποῖον εἰς τὸ σκότος τοῦ ὄρθρου καὶ εἰς τὴν ταραχὴν τῆς φαντασίας τοῦ ἐφάνη ὡς καμηλοπάρδαλις, ἔκλινεν ἐμβρόντητος ἐπὶ τοῦ τοίχου, ἀφήσας ἐλευθέραν τὴν δίοδον εἰς τὸν δολιχοσκελῆ καλικάντζαρον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπλοϊκὴ Ἀσημίνα ἠδύνατο κατὰ τὰς στιγμὰς ἐκείνας νὰ ὁρκισθῇ μὲ εἰλικρίνειαν ὅτι εἶχε γίνει παίγνιον ἀληθινοῦ καλικαντζάρου.

Ἄγνωστον ποῖος ἐγνωστοποίησε τὸ κωμικοτραγικὸν τοῦτο συμβὰν εἰς τὸ γυμνάσιον. Καὶ ὅταν, ἐπαναληφθέντων τῶν μαθημάτων, ἐνεφανίσθη εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Βαρβακείου ὁ Νήφων μία κραυγὴ ἀνεπέμφθη ἐξ ὅλων σχεδὸν τῶν στομάτων:

— Νὰ ὁ Καλικάντζαρος! Νὰ ὁ Καλικάντζαρος!

† Ι. ΚΟΝΔΥΛΑΚΗΣ

Τὰ γεγονότα τῆς ἑβδομάδος

ΚΑΜΑΛ ΑΤΑΤΟΥΡΚ

Τὸ Τουρκικὸν Ἔθνος ἐπένθησε καὶ ἐκήδευσε μεγαλειωδῶς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους καὶ ἀναμορφωτὴν τῆς τουρκικῆς πατρίδος Καμὰλ Ἀτατούρκ. Εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς φίλης καὶ συμμάχου χώρας ἡ Ἑλλὰς συμμετέσχε μὲ ὅλην ἐκείνην τὴν πληρότητα, ποὺ ἐπεβάλλετο τόσον ἀπὸ τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν δεσμῶν ποὺ ἑνώνουν τὰς δύο χώρας, ὅσον καὶ ἀπὸ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἡ προσωπικότης τοῦ ἐκλιπόντος Τούρκου ἡγέτου κατέκτησεν εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων τῶν Ἑλλήνων, μὲ τὴν ἀληθινὰ τιτανικήν του προσπάθειαν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του καὶ τῆς χώρας του καὶ μὲ τὴν ἀποφασιστικὴν συμβολήν του εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν.

Ἀντιπρόσωπος τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἀντιπροσωπεῖαι τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου τῆς Ἑλλάδος μὲ τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶν ἐπὶ κεφαλῆς, παρηκολούθησαν τὰς συγκινητικὰς τελετὰς τῆς τουρκικῆς πρωτευούσης καὶ ἀπέδωσαν τὰς ὑστάτας τιμὰς εἰς τὸν ἄνδρα, τοῦ ὁποίου ἡ προσωπικότης ὡς φωτεινὸν μετέωρον κατηύγασε τὴν τελευταίαν περίοδον τῆς ἱστορίας τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς.

Διὰ νὰ μὴ ἀφήσωμεν εἰς κανένα τὴν ἐντύπωσιν, μὲ ὅσα γράφομεν ἐδῶ, ὅτι αἱ κρίσεις μας διὰ τὸν ὑπέροχον ἄνδρα, τὸν ὁποῖον θρηνεῖ ἡ Τουρκία καὶ ἡ Ἀνατολή, ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὴν εὐτυχῆ διαμόρφωσιν τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν σχέσεων, εἶναι ἀνάγκη αὐτὴν τὴν ἐπίσημον ὥραν νὰ λεχθῇ τὸ ἑξῆς: Ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν κρίσιν του ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς διὰ τὸν ἄνδρα ὁ ὁποῖος δὲν ἐξεπρόσωπησεν ἁπλῶς, ἀλλὰ ὠργάνωσε καὶ κατηύθυνεν ἐναντίον μας τὸν Λαόν του εἰς τὴν Μικρασίαν, θὰ ἦτο πάντοτε ἀντικειμενικὸς καὶ δίκαιος ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ διαμόρφωσις τῶν σχέσεών του μὲ τὴν γείτονα χώραν.

Οἱ Ἕλληνες εἴμεθα λαὸς ἀνθρώπινος, ὅσον κανεὶς ἄλλος, καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι αὐτὴ ἡ ἀρετή μας εἶναι καὶ τῶν Τούρκων ἀρετή. Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι ἐνῷ συνεκρούσθησαν ὀξύτατα οἱ δύο λαοὶ συμβιοῦντες ἐπὶ αἰῶνας, διετηρήσαμεν πάντοτε ὁ εἷς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου ἀμοιβαίως αἰσθήματα εἰλικρινοῦς σεβασμοῦ. Ὁ σεβασμὸς αὐτὸς χωρὶς νὰ μειοῦται ἐξήρχετο ἐνισχυμένος ἀπὸ κάθε νέαν κρίσιν τῶν ἀμοιβαίων μας σχέσεων. Τὸ ἐδιδάχθημεν αὐτὸ καὶ κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 12 καὶ 13, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον. Ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ δὲ ἀκριβῶς οἰκοδομοῦμεν καὶ θὰ οἰκοδομοῦμεν καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν παγίαν Ἑλληνοτουρκικὴν φιλίαν. Ὅσον ἀφορᾷ τὸν Καμὰλ Ἀτατούρκ, τοῦ ὁποίου ὁ βίος εἶναι ὑπόδειγμα φιλοπατρίας, ἀλλὰ καὶ ἀγῶνος ἀκάμπτου καὶ συνεχοῦς μιᾶς τιτανικῆς προσωπικότητος ἀφιερωθείσης εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἑνὸς ἰδανικοῦ, εἰς τὴν Ἑλλάδα, χώραν ποὺ ἐτίμησε πάντοτε τὴν ἀνδρώαν ἀρετήν, θὰ τὸν ἐτιμῶμεν ὁπουδήποτε τοῦ Κόσμου καὶ ἂν εἶχεν ἀναδειχθῇ.

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΥ ΣΥΜΒΙΩΣΕΩΣ

Ἡ «Νεολαία» δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ χαρῇ ἰδιαιτέρως διότι ἡ Ἐθνικὴ Κυβέρνησις ἔστρεψεν ἀποφασιστικὴν τὴν μέριμνάν της ἐναντίον τοῦ φαινομένου τῶν παρανόμων συμβιώσεων. Πληθυνθεῖσαι εἰς μίαν περίοδον τελείας χαλαρώσεως καὶ ἀδρανείας τοῦ ἐνστίκτου τῆς αὐτοσυντηρήσεως τοῦ Ἔθνους, αἱ παράνομοι συμβιώσεις ἀπετέλουν φαινόμενον σήψεως, ποὺ ἂν δὲν εἶχε μεσολαβήσει ἡ ἀντίδρασις τῆς 4ης Αὐγούστου ἀσφαλῶς θὰ εἶχε μολύνει ὁλόκληρον τὸν κοινωνικὸν μας ὀργανισμόν. Αἱ παράνομοι συμβιώσεις ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἀνατινάξουν ἀπὸ τὰ αἰώνια, διὰ τῶν χιλιετηρίδων ἀπαρασάλευτα θεμέλιά της, τὴν ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, αὐτὴν ποὺ διεφύλαξε, διέσωσε καὶ συνετήρησε τὸ Ἔθνος διὰ μέσου τῶν περιπετειῶν τῶν αἰώνων. Σήμερον, μὲ τὴν παρέμβασιν τοῦ Ἐθνικοῦ Κράτους, ἐνεργοῦντος ἐν ἀπολύτῳ συνεπείᾳ πρὸς τὰς ἀρχάς του, ὁ κίνδυνος αὐτὸς προλαμβάνεται καὶ ἐπανακτᾷ πάλιν ἀκεραίαν τὴν ἠθικήν της λάμψιν ἡ ἑλληνικὴ οἰκογένεια, κέντρον εὐλογίας Θεοῦ καὶ πηγὴ τῶν ἱερωτέρων αἰσθημάτων καὶ φυτώριον ἀναδείξεως τοῦ εὐγενεστέρου ἀνθρωπίνου γένους.

«Μεγάλος ὁ προορισμὸς καὶ σᾶς τῶν γυναικῶν. Θὰ μοῦ πῆτε ποιὸς εἶναι αὐτὸς ὁ προορισμός; Βέβαια θὰ γίνετε μιὰ μέρα μητέρες. Καὶ ἡ μητέρα εἶναι ὁ στύλος τοῦ σπιτιοῦ. Ἀπὸ αὐτὴν ἐξαρτᾶται ἡ ὑγεία καὶ ἡ τύχη τοῦ παιδιοῦ, τοῦ μέλλοντος πολίτου, τῆς μελλούσης γενεᾶς. Ἀλλὰ μήπως θὰ γίνουν ὅλαι μητέρες; Ἢ μήπως καὶ μητέρες δὲν θὰ στερηθοῦν τὰ παιδιά τους; Τί θὰ κάνουν αὐτὲς ποὺ ἐστερήθησαν τοῦ θείου δώρου τῆς μητρότητος; Θ' ἀγαπήσουν ὡς μητέρες. Γιατί, νὰ τὸ ξέρετε, σὲ ὁποιαδήποτε ἀσχολία καὶ ἂν σᾶς φέρῃ ἡ τύχη, θ' ἀφοσιωθῆτε σ' αὐτὴν καὶ θὰ τὴν ἀγαπήσετε σὰν μητέρες. Καὶ τοὺς γονεῖς σας τοὺς ἀγαπᾶτε καὶ τοὺς περιποιεῖσθε σὰν νὰ εἶσθε μικρὲς μητέρες των, καὶ τ' ἀδέλφια σας τ' ἀγαπᾶτε σὰν νὰ εἶσθε σχεδὸν μητέρες των, καὶ τοῦ ἀνδρός, τὸν ὁποῖον θὰ ἀγαπήσετε θὰ εἶσθε σχεδὸν μητέρα του. Καὶ εἰς τὰ ἔργα ποὺ θ' ἀφοσιωθῆτε στὴν κοινωνία, σὰν μητέρες θὰ εἶσθε διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ καὶ θὰ τ' ἀγαπήσετε ὅπου καὶ νὰ πᾶτε, ὅ,τι καὶ ἂν γίνετε, ὁποιαδήποτε ἡλικία καὶ ἂν ἔχετε, σὰν μητέρες θὰ αἰσθάνεσθε πάντα. Αὐτὴ εἶναι ἡ καταδίκη τῆς γυναίκας, ἀλλὰ καὶ τὸ αἰώνιον μεγαλεῖον της».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ἡ ἀθλητική ἐξόρμησις τῆς Ε.Ο.Ν.

Ἱδρύεται «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ»

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας», ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ Ἀρχηγοῦ μας κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ ὅπως παράσχῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἀθλητισμὸν καὶ τὸν Ἑλληνόπαιδα ἀθλούμενον κάθε μέσον ἀναπτύξεώς του εἰς τοὺς στίβους τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ ψυχαγωγίας του, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν ειδικοῦ κέντρου διὰ τοὺς ἀθλουμένους, τόσον τῆς Ὀργανώσεώς μας ὅσον καὶ τοὺς ἐκτὸς αὐτῆς: Τὴν ἵδρυσιν «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ» ποὺ θὰ εἶναι τὸ ἐντευκτήριον κάθε ἀθλητοῦ τῆς πρωτευούσης καὶ τῆς γείτονος, εἴτε ἀνήκει οὗτος εἰς τὴν «Ε. Ο. Ν.» εἴτε εἰς ἀθλητικὰ σωματεῖα. Φυσικὰ τὸ ἵδρυμα τοῦτο ἦτο ἀπαραίτητον καὶ ἔλειπεν ὁμολογουμένως ἀπὸ τὴν πρωτεύουσαν ποὺ ἀποτελεῖ σημειωτέον τὸ κέντρον τῆς ἀθλητικῆς κινήσεως τοῦ τόπου, μὲ χιλιάδας ἀθλουμένων εἰς τὰ διάφορα σπόρ. Εἶναι ἐπίσης ἕνα ἵδρυμα πολιτισμοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ χαρίσῃ εἰς τοὺς ἀθλητὰς ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» ἐν τῇ ἐξορμήσει της διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀθλητισμοῦ μας καὶ τὴν διάδοσίν του εἰς τὰς τάξεις της.

ΠΟΥ ΘΑ ΓΙΝΗ

Τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ κτίριον τῆς «Ε. Ο. Ν.» ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους 8, ὅπου μέχρι πρό τινος ἦσαν ἐγκατεστημένα τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν. Ὁλόκληρον τὸ κτίριον θὰ διατεθῇ διὰ τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ ἱδρύματος τούτου. Πρόκειται δὲ περὶ κτιρίου μὲ πολλὰ διαμερίσματα, μὲ εὐρύχωρα δωμάτια, περὶ κτιρίου ἀπὸ τὰ καταλληλότερα δι' ἕνα τοιοῦτον κέντρον. Εἰς τρία πατώματα θὰ ἐγκατασταθοῦν τὰ διάφορα τμήματα τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ», ὅπου οἱ ἀθληταὶ θὰ μποροῦν νὰ περάσουν μερικὲς ὧρες εὐχάριστες καὶ εἰς κύκλον γνώριμόν τους καὶ εὐχάριστον.

ΤΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ «ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ»

Τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ εἶναι ἕνα ἵδρυμα ὅμοιο μὲ τὰ εἰδικὰ κέντρα ποὺ ἔχουν ὅλα τὰ προηγμένα εἰς τὸν ἀθλητισμὸν κράτη εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Ἕνα ἐντευκτήριον κάθε ἀθλητοῦ εἰς τὸ ὁποῖον οἱ νέοι οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς τὸν ἀθλητισμὸν θὰ συγκεντρώνωνται τὶς ὧρες ποὺ θὰ ἔχουν ἐλεύθερες εἴτε ἀπὸ τὸ σχολεῖο των εἴτε ἀπὸ τὴ δουλειά των διὰ νὰ διασκεδάζουν μὲ διάφορα παιγνίδια ποὺ θὰ ἔχουν ἀνεξόδως εἰς τὴν διάθεσίν των, μὲ συζητήσεις, μὲ συγκεντρώσεις ποὺ θὰ διοργανώνῃ κάθε τόσον ἡ διεύθυνσις τοῦ ἱδρύματος, συμμετοχῇ μάλιστα καὶ φιλάθλων καλλιτεχνῶν.

Στὶς λεπτομέρειες τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσιν κάθε ἀθλητοῦ, χωρὶς καμμιὰ διάκρισι ἐὰν εἶναι ἀθλητὴς τῆς «Ε. Ο. Ν.» ἢ ἀθλητὴς ἀθλητικοῦ Συλλόγου: Πὶγκ Πόγκ, μπιλιάρδο, σκάκι, τάβλι, ντόμινο καὶ διάφορα ἄλλα παιγνίδια δωματίου. Θὰ ἔχῃ ραδιόφωνο καὶ γραμμόφωνο. Θὰ ἔχῃ αἴθουσαν συζητήσεων εἰς τὰς ὁποίας θὰ καλοῦνται νὰ μετέχουν οἱ πρωταθληταί μας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους πολλὰ θὰ ἔχουν νὰ διδαχθοῦν οἱ νέοι ἀθληταί, οἱ ἐπίδοξοι διάδοχοί των εἰς τὸν ἐθνικόν μας ἀθλητισμόν. Ἐπίσης θὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν αἴθουσαν διὰ καπνιστήριον, ὅπου ὅμως θὰ ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς τοὺς ἐφήβους ἀθλητάς. Τέλος θὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν αἴθουσαν διὰ τὰς ἀθλητρίας μὲ παιγνίδια ἐπίσης διὰ τὴν ψυχαγωγίαν των. Δι' εἰδικῆς ἐγκαταστάσεως μεγαφώνων ἡ μουσικὴ θὰ μεταδίδεται εἰς ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ», ὅπως θὰ μεταδίδωνται καὶ ὁμιλίαι ὅταν γίνωνται ἀπὸ γνωστοὺς εἰδικοὺς καὶ πρωταθλητάς μας.

Τέλος εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ διατεθῇ εὐρύχωρος αἴθουσα διὰ τὰς ἀθλητικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι δυστυχῶς, λόγῳ οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, δὲν ἔχουν ἴδια γραφεῖα. Ἐκεῖ θὰ ἔχουν τὰ γραφεῖα των καὶ ἐκεῖ θὰ συνέρχωνται τὰ Συμβούλιά των.

ΠΟΤΕ Θ' ΑΝΟΙΞΗ

Εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ», ὅπως λέγομεν καὶ ἀνωτέρω, θὰ μποροῦν νὰ συχνάζουν ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» καὶ ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῶν διαφόρων συλλόγων τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν πέριξ ἀδιαφόρως ἀθλήματος εἰς τὸ ὁποῖον ἐπιδίδονται. Μόνον ὅτι διὰ νὰ γίνεται κανεὶς δεκτὸς εἰς τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ χρειάζεται μία βεβαίωσις τοῦ οἰκείου βαθμοφόρου του ὅτι εἶναι ἀθλητής. Διὰ τοὺς ἀθλητὰς τῶν Συλλόγων, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἀκόμη μέλη τῆς «Ε.Ο.Ν.», θὰ ζητηθοῦν πίνακες ἀπὸ τὰ ἀθλητικὰ σωματεῖα. Σημειωτέον ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ «Σπιτιοῦ τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ τηρῇ εἰδικὸν ἡμερολόγιον, ὅπου θὰ σημειοῦται κάθε τι σχετικὸν μὲ τὴν διαγωγὴν τῶν θαμώνων τοῦ ἱδρύματος.

Τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ ἀνοίξῃ ἐντὸς τοῦ Δεκεμβρίου καὶ πιθανώτατα τὰς παραμονὰς τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων. Θὰ ἀνοίξῃ δὲ μὲ ἐπιβλητικωτάτην τελετὴν ἐγκαινίων, μὲ ἐπίσημον ἑορτασμὸν τοῦ γεγονότος, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ κληθῇ νὰ παραστῇ καὶ ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης κ. Μεταξᾶς, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε ἐνέπνευσε τὸ ἔργον. Εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων θὰ κληθοῦν ἀντιπροσωπεῖαι ἀθλητῶν τῆς «Ε. Ο. Ν.» Ἀθηνῶν καὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἀθλητικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἀθλουμένων τῶν συλλόγων.

Ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῶν ἐπισήμων ἐγκαινίων τὸ «Σπίτι τοῦ Ἀθλητοῦ» θὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ἀθλουμένου κόσμου τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν, τῶν ἀθλητῶν τῆς «Ε. Ο. Ν.» καὶ τῶν ἀθλητῶν τῶν συλλόγων.

ΝΕΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΑΔΙΑ

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΝ ΚΑΙ ΝΑΟΥΣΑ

Ἡ ἐξόρμησις τῆς «Ε. Ο. Ν.» ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ, τῆς προόδου του καὶ τῆς διαδόσεώς του εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν ἔσχεν ἀφάνταστον ἀπήχησιν εἰς τὰς ἐπαρχίας. Παντοῦ ἐγένετο δεκτὸν τὸ μεγάλο ἄγγελμα μὲ ἐνθουσιασμὸ ἀπερίγραπτο. Ἀπόδειξις αἱ ἐνθουσιώδεις κρίσεις τῶν ἀθλητικῶν ἐφημερίδων διὰ τὴν ἐξόρμησιν αὐτήν. Ἐν τῷ μεταξὺ παντοῦ ὅπου ὑπάρχουν τμήματα τῆς «Ε. Ο. Ν.» ἤρχισε ἐντατικὴ ἐργασία εἰς ἐκτέλεσιν τῶν πρώτων διαταγῶν τῆς ἐξορμήσεως.

Ἐκ παραλλήλου πολλαὶ πόλεις ἑτοιμάζονται νὰ δημιουργήσουν χώρους ἐπιβλητικοὺς διὰ τὴν ἀθλητικὴν ἄσκησιν τῶν νέων. Τὸ Μεσολόγγιον δὲ πρῶτον, ἡ ἱερὰ πόλις τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀγῶνος, ἀπαντῶσα εἰς τὸ σάλπισμα τοῦ Ἀρχηγοῦ διὰ τοῦ ὁποίου καλεῖται ἡ Νεολαία εἰς τοὺς στίβους τοῦ ἀθλητισμοῦ, ἀπεφάσισε τὴν ἵδρυσιν εἰδικοῦ Σταδίου, τὸ ὁποῖον θὰ ὀνομασθῇ Στάδιον «Ἀλεξάνδρου Κανελλοπούλου». Πρὸς τοῦτο παρεχωρήθη ὁ παρὰ τὸ Ἡρῷον χῶρος καὶ ποσὸν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς πόλεως τοῦ

ΟΤΑΝ ΤΟ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΗΤΑΙ ΣΥΝΕΙΔΗΤΑ

Σ. «Ν.»—Σὲ προηγούμενο τεῦχος ἐδημοσιεύσαμε τὸ ποίημα «Καλλιπάτειρα» καὶ σήμερα δίδομε τὸ ἱστορικό του.

Νέος βασιλικῆς οἰκογενείας, μὲ σπάνια σωματικὰ καὶ ψυχικὰ χαρίσματα προικισμένος, ἱκανὰ νὰ τὸν ἀναδείξουν ἕνα πρώτης κλάσεως πύκκ, ὁ Διαγόρας, ξεκίνησε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπ' τὴν πατρίδα του τὴ Ρόδο, τὸ 464 π. Χ. κι' ἔρχεται στὴν 'Ολυμπία γιὰ νὰ πάρη μέρος στοὺς ἀγῶνες. 'Από τότες ξανοίγεται μιὰ ἀδιάκοπη δόξα γιὰ τὸν πολυνίκη Διαγόρα, ἕνας μεγάλος θρίαμβος. Νικοῦσε ὁλοένα, ὥσπου γέρος πιά, μὴ μπορῶντας νὰ πάρη μέρος στοὺς ἀγῶνες, τὸν ἀντικατέστησαν ἀντάξια τὰ παιδιά του 'Ακουσίλαος, Δαμάγητος καὶ Δωριέας καὶ τὰ ἐγγόνια του Εὐκλέας καὶ Πεισίρροδος.

* * *

Μάννα τοῦ τελευταίου ἦταν ἡ Καλλιπάτειρα, πρωτοκόρη τοῦ Διαγόρα. Προικισμένη μὲ πολλὲς χάρες κι' ἀρετές, κι' ἔχοντας γιὰ παράδειγμα τὸν μεγάλο πατέρα της καὶ τὰ ξακουστὰ ἀδέρφια της ἡ Καλλιπάτειρα, φρόντισε νὰ δώση στὸν μοναχογυιό της ἀνατροφὴ καὶ μόρφωσι τέτοια, ποὺ ν' ἀνταποκρίνεται στὴν ὑψηλὴ καταγωγή του ἀπ' τοὺς Διαγορίδες. Σὰν ἔγινε ἔφηβος ὁ γυιός της ὁ Πεισίρροδος, κι' ἀσκημένος πιὰ μποροῦσε νὰ πάρη μέρος στοὺς ἀγῶνες, τὸν φέρνει ἡ ἴδια στὴν 'Ολυμπία, γιὰ νὰ παρακολουθήση καὶ νὰ δῆ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀγωγῆς, ποὺ τόσο στοργικὰ εἶχε φροντίσει νὰ τοῦ δώση.

* * *

Φτάνει μὲ τὸν γυιό της στὴν 'Ολυμπία, στὸν ἱερὸ ἐκεῖνο χῶρο, ποὺ ἐπὶ χίλια χρόνια ἡ 'Ελλάδα ὁλόκληρη ζήτησε καὶ βρῆκε τὴν καθιέρωσί της, ἐκεῖ ποὺ ἀπ' τὶς πιὸ μακρυνὲς γωνίες τοῦ 'Ελληνισμοῦ ἐρχόντουσαν κάθε τέσσερα χρόνια στὴν ἱερὴ αὐτὴ μυσταγωγία, τὰ «'Ολύμπια», ἀπ' τὸν μικρότερο νησιώτη ὡς τὸν βαρεμένο ἀπ' τὰ χρόνια Σπαρτιάτη, ἄλλοι γιὰ νὰ πάρουν μέρος στοὺς ἀγῶνες, κι' ἄλλοι σὰν θεατὲς νὰ θαυμάσουν τὴ δύναμι καὶ τὴν ὀμορφιά, τὴ γρηγοράδα καὶ τὴν ἀντοχή, τὸ θάρρος καὶ τὴν ψυχραιμία τῶν ἀγωνιζομένων. Μά, μόλις φτάνει ἡ Καλλιπάτειρα μαθαίνει τὸν ἀπαγορευτικὸ Νόμο, πὼς δὲν ἐπιτρέπεται στὶς γυναῖκες νὰ παρακολουθοῦν τὸ θέαμα καὶ πὼς μονάχα ἡ ἱέρεια τῆς Δήμητρας Χαμόνη, μόνη ἀπ' τὸ φῦλο της, εἶχε τὸ προνόμιο, καθισμένη στὸν μαρμάρινο βωμό της, νὰ παρακολουθῆ.

'Η στιγμὴ εἶναι κρίσιμη γιὰ τὴν στοργικὴ μητέρα. Στὸ νοῦ της χίλιες δυὸ σκέψεις παλαίουν, ἀνακατεμένα συναισθήματα νοιώθει. Πῶς ν' ἀφήση τὸν μοναχογυιό της ν' ἀγωνισθῆ χωρὶς τὴν παρακολούθησί της; Μὰ πάλι, πῶς νὰ περάση ἀπαρατήρητη ἀνάμεσα ἀπ' τὰ πλήθη;

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα ἀδιάκοπο πάλεμα στὴν ψυχή της, βγάζει τὴν τολμηρὴ κι' ἀμετάτρεπτη ἀπόφασί της. Καὶ νά, καμαρωτὴ μὲ προσποιητὴ ἀδιαφορία καὶ σπάνιο θάρρος, περνᾶ ἀνάμεσα ἀπ' τὰ πλήθη ἀπαρατήρητη μὲ στολὴ δασκάλου τῆς γυμναστικῆς, κι' ἔρχεται καὶ κάθεται στὸ «ἔρυμα», τὴν ξεχωριστὴ θέσι γιὰ τοὺς Γυμναστάς.

Κάθεται, εἶν' ἀλήθεια, στὴν ξεχωριστὴ θέσι ἡ Καλλιπάτειρα, μὰ ἕνας καλὸς παρατηρητὴς ἂν ἔρριχνε μιὰ ματιὰ στὸ «ἔρυμα», θἄβλεπε μιὰ μεγάλη ἀγωνία ζωγραφισμένη στὸ λεπτὸ πρόσωπό της. Σύγχρονα ἕνα ἀδιάκοπο καρδιοκτύπι, κι' ἕνας μεγάλος φόβος μὴ τυχὸν κι' ἀνακαλυφθῆ καὶ μιὰ λαχτάρα γιὰ τὸν γυιό της τὴν κατέχει. Τάχα, θὰ βγῆ νικητής; Σὰν ἄξιος Διαγορίδης θὰ ἱκανοποιήση τοὺς πόθους καὶ τὰ ὄνειρα τῆς μάννας του;

* * *

Καμαρωτοὶ καὶ περήφανοι, μὲ ἀθλητικὲς κορμοστασιὲς κι' ἀτσαλένια μπράτσα, προχωροῦν στὴν κονίστρα δυὸ λεβεντονιοὶ μὲ ὕφος παλληκαρίσιο καὶ μὲ τὸν πόθο τῆς νίκης στὴν καρδιά, κι' ἁπλώνουν τὰ τυλιγμένα μὲ ἱμάντες χέρια τους δίνοντας ἔτσι τὸν καθιερωμένο χαιρετισμὸ κι' ἀρχίζει ὁ ἀγῶνας ποὺ στὸ στερνὸ βγῆκε νικητὴς τὸ ἀντάξιο ἐγγόνι τοῦ «εὐθυμάχα» Διαγόρα, Πεισίρροδος.

Μέσα σ' αὐτὴ τὴ ζάλη καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῶν θεατῶν ἀπ' τὴ νίκη, ἡ μάννα τοῦ νικητῆ, ζαλισμένη ἀπ' τὴ χαρά, δρασκέλισε τὸ «ἔρυμα» μὲ συγκίνησι καὶ λαχτάρα, σπρώχνει τὸν κόσμο νὰ διαβῆ ἀψηφῶντας τὸ κάθε τι καὶ φτάνει στὴν κονίστρα. Μὲ μιὰ αἰθέρια κίνησι ἅπλωσε τὰ χέρια κι' ἀγκάλιασε τὸ γυιό, ποὺ τῆς χάρισε τὴν πιὸ εὐτυχισμένη μέρα τῆς ζωῆς της, ξεπληρώνοντας ἔτσι τὸ μοναδικὸ ὄνειρό της.

Μὰ νά, μέσ' στὸ μεθύσι τῆς χαρᾶς, ἕνα μικρὸ συννεφάκι περνοδιαβαίνει, μιὰ μικρὴ σκιοῦλα, κι' αὐτὸ σὰν σφραγῖδα τῆς θεωρίας τῆς σχετικότητος γιὰ τὸ κάθε τι. 'Απάνω στὸ ἀγκάλιασμα τῆς μάννας καὶ τοῦ γυιοῦ, πέφτει ὁ γυμναστικὸς χιτῶνας τῆς Καλλιπάτειρας καὶ φανερώνεται ἡ πραγματική της φύσι. Καὶ βέβαια, σύμφωνα μὲ τὸν Νόμο, ὤφειλε νὰ ὑποστῆ τὴν ποινή, ποὔταν θάνατος.

Πρόχειρο δικαστήριο γίνεται κι' οἱ 'Ελλανοδίκες παίρνουν τὴ θέσι τους.

—'Αρχόντισσα Ροδίτισσα, πῶς μπῆκες; Δὲν ἤξερες πὼς ὁ Νόμος ἀπαγορεύει στὶς γυναῖκες τέτοιο θέαμα;

Μά, ἡ πολυμήχανη Ροδίτισσα μπροστὰ στοὺς 'Ελλανοδίκες δὲν χάνει τὸ θάρρος της καὶ ψύχραιμα, μὲ δίκαια ὑπερηφάνεια, ἀπαντᾶ:

—'Ελλανοδίκες, ξέρω τὸν Νόμο· δὲν ἀρνιέμαι πὼς τὸν παράβηκα. Ἔχω πατέρα τὸν Διαγόρα, τρία ἀδέρφια, ἀνήψι τὸν Εὐκλέα, ὅλους 'Ολυμπιονίκες. Ἦρθα νὰ θαυμάσω ἀνάμεσα στὶς ἀντρίκιες ψυχές, ποὺ γιὰ τ' ἀγρίλι τοῦ 'Ηρακλέα παλαίβουν τὸν μοναχογυιό μου. Μὲ τὶς ἄλλες γυναῖκες δὲν εἶμαι ὅμοια. Μὲ τὴ σημερινή του νίκη ὁ γυιός μου σᾶς ἔδειξε, πὼς τὸ σόϊ μου στὸ πέρασμα τοῦ χρόνου ἀδιάκοπα θὰ φαντάζη.

Οἱ 'Ελλανοδίκες ἄκουσαν μὲ προσοχὴ σοβαροὶ κι' ἀκίνητοι τὰ θαρρετὰ λόγια τῆς κόρης. Ἔφεραν γιὰ μιὰ στιγμὴ στὴ θύμησί τους τὸν δοξασμένο πατέρα Διαγόρα, κι' ἀναπόλησαν τὶς νίκες τῶν γυιῶν. Κύτταξαν τὴν ἄξια κόρη τοῦ γέρο-'Ολυμπιονίκη, τὴν ἀδερφὴ τῶν ξακουστῶν Διαγοριδῶν καὶ μάννα τοῦ τελευταίου νικητῆ, κι' ἀποφάσισαν γιὰ χάρι τους νὰ τῆς χαρίσουν τὴ ζωή.

ΝΕΟΦ. Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ
Γυμναστὴς—Λοχίτης Ε. Ο. Ν. Βελλᾶς

Μεσολογγίου ληφθεῖσαν εἰσηγήσει τοῦ μεγάλου ἐνισχυτοῦ τοῦ ἔργου τῆς «Ε. Ο. Ν.» Δημάρχου κ. Εὐαγγελάτου, ἀνήγγειλεν ὁ Δήμαρχος διὰ τοῦ ἀκολούθου τηλεγραφήματός του πρὸς τὸν κ. Κανελλόπουλον:

«Ἐπεκουρήσαμεν μὲ νέαν ἐκ διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν εἰσφορὰν μας τὴν «Ε. Ο. Ν.» καὶ παρεχωρήσαμεν παράπλευρον τοῦ 'Ηρώου οἰκόπεδον διὰ τὴν ἵδρυσιν Σταδίου. Διοικητηρίου καὶ Στρατοπέδου τῆς «Ε.Ο. Ν.». Προτάσει τοῦ Δημάρχου, τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ὠνόμασε τὸ συγκρότημα τοῦτο «Στρατόπεδον 'Αλέκου Κανελλοπούλου».

Μετ' ἐγκαρδίων χαιρετισμῶν
Χρῆστος Εὐαγγελᾶτος

'Εξ ἄλλου ὁ Δήμαρχος Ναούσης κ. Κόκκινος ἔθεσεν εἰς τὴν πλήρη διάθεσιν τῆς «Ε. Ο. Ν.» τὸ γνωστὸν τέλειον κλειστὸν γυμναστήριον τῆς πόλεώς του. 'Εκεῖ θὰ προπονοῦνται ὅλοι οἱ ἀθληταὶ τῆς «Ε. Ο. Ν.» Ναούσης. Πρόκειται περὶ Σταδίου ὅμοιον τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν 'Ελλάδα. Καὶ τὸν χειμῶνα θὰ μποροῦν νὰ προπονοῦνται τακτικώτατα καὶ συστηματικὰ οἱ ἀθληταὶ τῆς «Ε. Ο. Ν.» Ναούσης.

Πρὸς τοὺς κ. κ. Εὐαγγελᾶτον καὶ Κόκκινον ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του διὰ τὴν μεγάλην ἐνίσχυσιν ποὺ παρέχεται διὰ τῶν δωρεῶν των εἰς τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀθλητισμοῦ ἔργον τοῦ 'Εθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ 'Αρχηγοῦ τῆς «Ε. Ο. Ν.»

Ο ΑΓΩΝ ΒΑΔΗΝ

Ὅλα τὰ τμήματα τῆς «Ε. Ο. Ν.» περιφερείας 'Αθηνῶν, ἅμα τῇ κοινο-

ποιήσει τῆς προκηρύξεως τοῦ πρώτου ἀγῶνος Βάδην τῆς Ὀργανώσεως, ὁ ὁποῖος θὰ τελεσθῇ τὴν 11ην Δεκεμβρίου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Ἀθήνας, ἤρχισαν νὰ προετοιμάζωνται διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν τελειοτέραν ἀντιπροσώπευσίν των εἰς αὐτόν.

Κάθε ὑποτομεύς, διότι ὑποτομεῖς θὰ ἀντιπροσωπεύσουν οἱ ἀγωνισταί, ἑτοιμάζεται προπονῶν τοὺς ἀθλητάς του. Ὅπως φαίνεται δέ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀγωνιστῶν θὰ εἶναι τεράστιος, διότι κάθε ὑποτομεὺς φιλοδοξεῖ νὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς τοὺς ἀγῶνας μὲ πολλοὺς ἀγωνιστάς. Ἐὰν ποῦμε ὅτι χίλιοι περίπου θὰ μετάσχουν τοῦ ἀγῶνος, δὲν πρέπει νὰ θεωρηθοῦμε ὑπερβολικοί.

Διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν ἀγῶνα Βάδην θὰ ποῦμε περισσότερα εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον. Ἕως τότε ἄλλως τε θὰ ἔχουν συγκροτήσει τὰς ὁμάδας τῶν βαδιστῶν οἱ περισσότεροι, ἂν μὴ ὅλοι, οἱ ὑποτομεῖς.

ΑΓΩΝΕΣ ΤΡΟΧΟΠΕΔΙΛΩΝ

Ἡ περιφερειακὴ Διοίκησις Πρωτευούσης προκηρύσσει ἐτήσιον ἀγῶνα τροχοπεδίλων (τροτινέττες) μεταξὺ σκαπανέων. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας, ἤτοι:

α) Α΄ κατηγορία. Σκαπανεῖς ἡλικίας 8—11 ἐτῶν ἐπὶ ἀποστάσεως 500 μέτρων.

β) Β΄ κατηγορία. Σκαπανεῖς ἡλικίας 12—15 ἐτῶν ἐπὶ ἀποστάσεως 2.000 μέτρων.

Συμμετοχῆς εἰς τοὺς ἀγῶνας δικαιοῦνται αἱ Ὑποδιοικήσεις α) Ἀθηνῶν, β) Πειραιῶς, γ) Νότου, δ) Βορρᾶ.

Ἡ διεξαγωγὴ τῶν ἀγώνων καθορίζεται ὡς ἀκολούθως:

α) Ἐσωτερικοὶ κατὰ Ὑποτομέα διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πέντε (5) πρώτων νικητῶν ἑκάστης κατηγορίας, προκρινομένων αὐτοδικαίως διὰ συμμετοχὴν εἰς τὸ πρωτάθλημα Ὑποδιοικήσεώς των.

β) Πρωτάθλημα Ὑποδιοικήσεως διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν δέκα (10) πρώτων νικητῶν ἑκάστης κατηγορίας, προκρινομένων αὐτοδικαίως διὰ συμμετοχὴν εἰς τὸ πρωτάθλημα περιφερείας.

γ) Πρωτάθλημα περιφερείας διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πέντε πρώτων νικητῶν ἑκάστης κατηγορίας περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης.

Ἡμέρα ἐνάρξεως καὶ λήξεως τοῦ πρωταθλήματος ἀμφοτέρων τῶν κατηγοριῶν καθορίζεται ὡς κάτωθι:

Ἐσωτερικοὶ Ὑποτομέων 17—20 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Πρωτάθλημα Ὑποδιοικήσεων 24 καὶ 26 Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Πρωτάθλημα Περιφερείας 6 Ἰανουαρίου 1939.

Ὅλαι αἱ λεπτομέρειαι τῆς προκηρύξεως τῶν ὡς ἄνω ἀγώνων θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΝΙΚΗ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΩΝ ΜΑΣ

Τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθούσης Τρίτης συνηντήθησαν εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα αἱ ὁμάδες Ε. Ο. Ν. Χίου καὶ τοῦ εἰς τὸν λιμένα μας ναυλοχοῦντος γαλλικοῦ πολεμικοῦ «DUERVIL».

Ἡ ὁμὰς τῆς Ε. Ο. Ν. παρέταξεν εἰς τὸ γήπεδον τὴν ἰσχυροτέραν της σύνθεσιν καὶ ἠγωνίσθη μὲ ἐνθουσιασμόν, τέχνην καὶ ἐπιμονὴν διὰ νὰ ἀποσπάσῃ κατόπιν ἑνὸς θεαματικωτάτου ἀγῶνος τὴν νίκην ἀπὸ τὴν ἰσχυρὰν της ἀντίπαλον, ἐπιτυχοῦσα 5 τέρματα ἔναντι ἑνός.

Τὴν νίκην ταύτην τῆς ποδοσφαιρικῆς μας ὁμάδος οἱ πολυπληθεῖς φίλαθλοι ὑπεδέχθησαν μὲ χειροκροτήματα καὶ ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν.

Κατὰ τὸν ἀγῶνα τὴν τάξιν ἐτήρησαν φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς ἐν στολῇ, ἡ συμπεριφορὰ δὲ καὶ τῶν ποδοσφαιριστῶν καὶ τῶν φιλάθλων μας πρὸς τοὺς ξένους ὑπῆρξεν ἀρίστη, ἀποσπάσασα τὰς εὐχαριστίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ξένης ὁμάδος.

Ὁ θρίαμβος τοῦ Χριστοφορίδη

Ἡ νίκη τοῦ Χριστοφορίδη, τοῦ Ἕλληνος πυγμάχου, ποὺ ἔφυγεν ἄσημος ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ μὲ μεγάλα ἰδανικὰ καὶ πίστι στὴν ἰδέα ὅτι διὰ τοῦ ἀθλητισμοῦ μπορεῖ κανεὶς νὰ δοξάσῃ τὴν πατρίδα του, ἐπὶ τοῦ Ὁλλανδοῦ πρωταθλητοῦ Βὰν Κλάβερεν καὶ ἡ ἀνακήρυξίς του πρωτοπυγμάχου τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν κατηγορίαν μέσων βαρῶν ὑπῆρξε τὸ μεγαλείτερο γεγονὸς τῆς περασμένης ἑβδομάδος. Γέμισε χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια τοὺς Ἕλληνας φιλάθλους καὶ ἐπανηγυρίσθη μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀνάλογο μὲ τὴν σημασίαν τοῦ γεγονότος. Ἀλλὰ καὶ τὴν «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσι τῆς Νεολαίας» χωριστὰ ἐτίμησε, διότι ὁ Χριστοφορίδης εἶναι ἀπὸ τοὺς φανατικοὺς ὀπαδοὺς τοῦ ἔργου της. Μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα νοιώθει καλὰ τὴν ἀξία της, ἔμαθε στὴν ξενητειὰ πόσο ἄξιζε αὐτὴ ὅταν στὴν ἀρχαιότητα ἦταν κοιτὶς τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ἀθλητισμοῦ καὶ κάθε μεγαλείου καὶ πόσο ἀξίζει τώρα πάλιν ποὺ καθοδηγεῖται εἰς ἡμέρας δόξης καὶ προόδου ἀπὸ τὸν Ἐθνικὸ Κυβερνήτη κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ καὶ ἀγαπᾷ τὴν προσπάθεια δημιουργίας νέας γενεᾶς γερῆς τὸ σῶμα καὶ μεγάλης τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν.

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΦΑΛΑΓΓΑΡΧΗΣ

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας» κ. Κανελλόπουλος εὐθὺς ὡς ἐπληροφορήθη τὴν μεγάλην νίκην τοῦ Χριστοφορίδη, θαυμαστοῦ τοῦ ἔργου τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας, ἀλλὰ καὶ ἀθλητοῦ μὲ ὑψηλὰ πατριωτικὰ φρονήματα ὠνόμασε τὸν πρωτοπυγμάχον μας Ἐπίτιμον Φαλαγγάρχην τῆς «Ε. Ο. Ν.». Τὰ διάσημα τοῦ τιμητικωτάτου τούτου βαθμοῦ θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τὸν πρωτοπυγμάχον τῆς Εὐρώπης ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος καὶ θὰ δοθοῦν εἰς αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Πρεσβείαν τῶν Παρισίων ἐν ἐπισήμῳ δεξιώσει. Οὕτω ἡ «Ε. Ο. Ν.» ἀπονέμει τιμὰς διὰ πρώτην φορὰν εἰς Ἕλληνα ἀθλητήν. Εἰς τὸ ἑξῆς δὲ θὰ τιμᾷ κάθε λαμπρὸν ἐκπρόσωπον τοῦ ἐθνικοῦ μας ἀθλητισμοῦ εἰς τὴν ξενητειά.

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗ

Ὁ Χριστοφορίδης, ὅπως ἔγραψαν ὅλαι αἱ ἐφημερίδες καὶ συγκεκριμένα μὲ πολλὲς λεπτομέρειες ἡ «ΒΡΑΔΥΝΗ», ποὺ εἶχε στὸν τόπο τοῦ ἀγῶνος εἰδικὸ ἀπεσταλμένο, καὶ γαλλικὲς φημερίδες ποὺ εἶχον ἐπίσης ἀπεσταλμένους εἰς τὸ Ρόττερνταμ, διὰ νὰ κερδίσῃ τὸν ἀγῶνα καὶ μαζὶ τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπυγμάχου τῆς Εὐρώπης, ἠγωνίσθη μὲ πεῖσμα, μὲ φανατισμό, μὲ ἄφθαστο ἐνθουσιασμό. Τὸν ἐνθουσιασμό του αὐτὸν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν ἀποδώσῃ καὶ στὸ γεγονὸς ὅτι θεαταὶ τοῦ ἀγῶνος ἦσαν καὶ Ἕλληνες ναῦται βαποριῶν μας, ποὺ ἦσαν ἀγκυροβολημένα στὸ Ρόττερνταμ. Τὰ ναυτάκια μας κάθε τόσο τοῦ φώναζαν ἀπὸ τὶς θέσεις των μὲ συγκίνησι νὰ ἀγωνισθῇ μὲ ὅλες του τὶς δυνάμεις, νὰ νικήσῃ.

—Ζήτω ἡ Ἑλλάς...

—Ζήτω ἡ πατρίδα μας...

Ἀκούστηκαν πολλὲς φωνὲς κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἀγῶνος.

Καὶ ὅταν τέλειωνεν ὁ ἀγὼν στὸν τελευταῖο γῦρο ποὺ ὁ Χριστοφορίδης κυριολεκτικὰ τσάκιζε τὸν ἀντίπαλόν του, ἕνα ναυτάκι ἀνέβηκε στὴν καρέκλα του καὶ βροντοφώνησε μὲ φωνὴ ποὺ ἐπάλλετο ἀπὸ συγκίνησι, τὴν πρώτη στροφὴ τοῦ Ἐθνικοῦ μας ὕμνου.

Καὶ τὰ χέρια τοῦ Χριστοφορίδη ἔπεφταν σὰν καταπέλτες... Στὸν 9ο γῦρο ἄρχισε νὰ ὑπερέχῃ πολύ. Σ' αὐτὸν ἔσχισε τὸ μάτι τοῦ ἀντιπάλου του μὲ μιὰ δυνατὴ γροθιά. Ἔπειτα σὲ κάθε γῦρο ἦταν καὶ πιὸ δυνατός.

"Η ΤΑΝ "Η ΕΠΙ ΤΑΣ

Λησμονήσαμε νὰ ποῦμε ὅτι, μόλις ἀνέβηκε στὸ ρίγκ ὁ πρωτοπυγμάχος μας, ἀσθμαίνων ἔφθασεν ἕνας διανομεὺς τοῦ τηλεγραφείου καὶ τοῦ ἐνεχείρισεν ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Τὸ τηλεγράφημα τοῦ τὸ ἔστελνεν ὁ φίλαθλος καὶ εἰδικὸς περὶ τὰ πυγμαχικὰ κ. Καλαβρυτηνὸς καὶ τοῦ ἔλεγε σ' αὐτὸ ὅ,τι ἔλεγαν οἱ Σπαρτιάτισσες μητέρες στὰ παιδιά τους ὅταν τὰ ξεπροβόδουσαν γιὰ τὸν πόλεμο: «Ἢ ΤΑΝ ἢ ΕΠΙ ΤΑΣ». «Ἢ νικητὴς ἢ νεκρός!!!»

Καὶ ὁ Ἀντώνης ἐνίκησε. Ἐχάρισε στὴν πατρίδα του τὸν πρῶτο τίτλο πρωταθλητοῦ τῆς Εὐρώπης. Ὅλες οἱ ἐφημερίδες τῆς Ὁλλανδίας, ἀλλὰ καὶ τοῦ Παρισιοῦ, ὅπου μένει ὁ Χριστοφορίδης, ἔγραψαν γιὰ τὸ τηλεγράφημα αὐτὸ καὶ ἐτόνισαν πῶς ἦταν ἀδύνατο ἕνα παιδὶ τέτοιας φυλῆς νὰ ἡττηθῇ. Πῶς ἦταν δυνατὸ ἕνας ἀθλητὴς ἐκπρόσωπος νέων, ποὺ σὲ ἕναν ἀγῶνα κατέρχονται νὰ νικήσουν ἢ νὰ πεθάνουν, νὰ ἡττηθῇ;

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ὁ δημοσιογράφος κ. Κώστας Σκαλτσᾶς θὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὸν «Παρνασσὸν» τὴν Τρίτην, 29ην Νοεμβρίου καὶ ὥραν 6 1)2 μ. μ. μὲ θέμα: «Τίτορμος ὁ Αἰτωλός, ὁ ἰσχυρότερος ἀθλητὴς τῆς ἀρχαιότητος», ἀντὶ τοῦ θεωρουμένου ὡς τοιούτου Μίλωνος τοῦ Κροτωνιάτου.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος ἐπανῆλθεν ἐκ Θεσσαλονίκης, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας. Ἐκτὸς τῶν ἐπιθεωρήσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἐγράψαμεν σχετικῶς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, προέβη καὶ εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων Βερροίας, Ναούσης, Κατερίνης καὶ Γιδᾶ, ὡς καὶ τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Κιλκίς. Παντοῦ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐγένετο δεκτὸς μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις, τόσον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ τῶν Σκαπανέων, τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν, ὅσον καὶ τοῦ λαοῦ, ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν. Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ὑπῆρξαν ἀπολύτως ἱκανοποιητικαί.

Ἐκ τῶν συνεργασιῶν τὰς ὁποίας ἔσχε κατὰ τὴν παραμονήν του ἐν Θεσσαλονίκῃ μετὰ τῶν νέων Περιφερειακῶν Διοικητῶν τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων, ἀπεκόμισε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι συντελεῖται ἐκεῖ μία ὅλως νέα δημιουργικὴ ἐργασία τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας», ἀποδώσασα μέχρι σήμερον λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα καὶ πολλὰ ὑποσχομένη διὰ τὸ μέλλον.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν 21ην λήγοντος μηνὸς ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἀνεχώρησε καὶ αὖθις διὰ Θεσσαλονίκην, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης. Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἀφίχθη τὴν πρωΐαν τῆς Τρίτης. Τὴν μεσημβρίαν μετέβη εἰς Κοζάνην, τὴν δὲ ἑσπέραν εἰς Καστοριάν, ἐπιθεωρήσας τὰ ἐκεῖ τμήματα. Τὴν ἑπομένην 23ην τρ. μ. μετέβη εἰς Φλώριναν περὶ τὴν μεσημβρίαν, κατόπιν δὲ εἰς τὴν Ἔδεσσαν. Ἐν συνεχείᾳ μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Σέρρας μὲν τὴν 24ην τρ. μηνός, εἰς Πολύγυρον δὲ καὶ Δράμαν τὴν 25ην.

Συνεχίζων τὴν περιοδείαν του ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος θὰ μεταβῇ πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς Ξάνθην, Κομοτινήν, Ἀλεξανδρούπολιν, Σουφλίον, Διδυμότειχον, Ὀρεστιάδα, Μουριὲς καὶ Μπέλλες. Λεπτομερείας τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. ὑπὸ τοῦ κ. Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

Ε. Ο. Ν. ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (Ταχυδρομικῶς).— Κατόπιν σχετικῆς συνεννοήσεως τοῦ παρεπιδημοῦντος ἐνταῦθα Γενικοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου Ε.Ο.Ν. κ. Κανελλοπούλου μετὰ τοῦ Γενικοῦ Δ)τοῦ τῆς Ἐκπαιδεύσεως Γενικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, συνεκεντρώθησαν χθὲς τὴν 4ην μ.μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γ. Δ. Μ. οἱ Γενικοὶ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, οἱ Γυμνασιάρχαι καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων ἀρρένων καὶ θηλέων καὶ οἱ Ἐπιθεωρηταὶ τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Κατ' αὐτὴν ὁ κ. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐκπληρῶν ἐντολὴν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, παρέσχεν ὡρισμένας ὁδηγίας ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐμφανίσεως τῶν ἐν τοῖς σχολείοις τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐξέφρασε τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν μέχρι τοῦδε συμβολὴν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου εἰς τὸ ἔργον καὶ τὰς προσπαθείας τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ηὐχαρίστησε θερμῶς τὸν κ. Μισιρλῆν, ὅστις παντοιοτρόπως ἐξεδήλωσε τὸ ἐνδιαφέρον του διὰ τὴν προαγωγὴν καὶ ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

Ὁ κ. Κανελλόπουλος προσέθεσεν ὅτι ζητεῖ τὴν συνεργασίαν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου καθόσον ἡ Ε. Ο. Ν. ἀποβλέπει νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τοῦ Σχολείου καὶ νὰ καταστήσῃ τὴν νέαν γενεὰν ἱκανὴν νὰ διαιωνίσῃ τὸ ἔργον τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου. Οὕτω τὸ Σχολεῖον εἶναι ὁ πρῶτος συνεργάτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἡ Ε. Ο. Ν. ὁ πρῶτος συνεργάτης τοῦ Σχολείου. Αἱ σχέσεις των δὲ ρυθμίζονται ὁριστικῶς τόσον ἀπὸ τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ἀρχηγοῦ, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν 137 Ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Ἂν εἰς τὸ παρελθὸν ἐνεφιλοχώρησαν παρεξηγήσεις τινὲς μεταξὺ ἐνίων τῶν στελεχῶν τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ἐκπαιδευτικῶν τινων, αἱ παρεξηγήσεις αὗται δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑφίστανται, οὔτε νὰ δημιουργοῦνται νέαι εἶναι ἐπιτετραμμένον, καθ' ὅσον ἤδη διὰ τῆς σχετικῆς ἐγκυκλίου τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ τῆς τοιαύτης τοῦ Ἐθνικοῦ Κυβερνήτου ἤρθη πᾶσα ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὸ ἔργον καὶ τὰ ὅρια δικαιοδοσίας ἑκάστου.

Ἡ Ὀργάνωσις ἐπιθυμεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ καταλλήλους ἐκπαιδευτικοὺς ὡς βαθμοφόρους, πρᾶγμα ὅπερ καὶ ἐπιτυχῶς γίνεται.

Ἡ Ε. Ο. Ν. τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης δὲν ἀνταπεκρίθη μέχρι σήμερον εἰς τὰς προσδοκίας, παρὰ τὰς προσπαθείας τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου Ε.Ο.Ν. Θεσσαλονίκης, τοῦ ὁποίου ὅλοι γνωρίζομεν τὸ πατρικὸν καὶ γόνιμον ἐνδιαφέρον. Ἤδη καὶ ἀφ' ἧς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν ἀνέλαβεν ὁ κ. Λεμπέσης δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἡ Νεολαία τῆς πόλεως ταύτης καταλλήλως ὁδηγουμένη εἰσῆλθεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀνορθώσεως καὶ θὰ καταστῇ Ὀργάνωσις ἀνταξία καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν καὶ πρὸς τὴν Ἐθνικὴν σημασίαν τῆς Θεσσαλονίκης.

Τὰ ἀξιώματα δὲν θὰ δοθῶσιν εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μόνον πιστεύουν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Νέου Κράτους, ἀλλὰ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὴν πίστιν των ἐξωτερικεύουν παντοῦ καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν καὶ εἶναι ἐν παντὶ ἀπολύτως συνεπεῖς πρὸς αὐτά, καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἠθικὸν κῦρος εἶναι ἄφθαστον, καὶ ἀνεπίληπτος ὁ ἐν γένει κοινωνικὸς βίος. Ἡ πειθαρχία τῆς Ε. Ο. Ν. συμφώνως μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς 4ης Αὐγούστου ὡς καὶ τὰ κριτήρια εἶναι ἀξιολογικά.

Εἶναι γνωστὸν κύριοι, ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Ἐπίτροπος, τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ - Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας καὶ Γενικοῦ Ἐπόπτου τῆς Ε. Ο. Ν. Εἶναι γνωστὸν ἀκόμη περισσότερον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὡς μοναδικοῦ φορέως τῆς ἑνιαίας Ἐθνικῆς θελήσεως.

Ἐπιθυμῶ — κατέληξεν ὁ κ. Ἐπίτροπος — νὰ μὲ ἐξουσιοδοτήσετε διὰ ν' ἀναφέρω εἰς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τῆς Β. Ἑλλάδος θὰ παράσχῃ ἀδιακόπως ὅλην του τὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. καὶ εἰς τὸ ἔργον της.

Μετὰ τὸν κ. Ἐπίτροπον ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Μισιρλῆς, ὁ ὁποῖος ἐξέφρασε τὴν χαρὰν τῶν παρευρισκομένων διότι ἔχουν ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον, οὗτινος ἐξῆρε τὴν προσωπικότητα καὶ τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μεγάλων Ἐθνικῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἡ Ε. Ο.Ν. ἐπιδιώκει καὶ τὴν πίστιν τῶν

ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὴν Ἰδεολογίαν τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν Ἀρχηγόν.

Εἶναι βαθεῖα—ἐτόνισεν ὁ κ. Μισιρλῆς—ἡ εὐγνωμοσύνη μας κ. Ἐπίτροπε πρὸς τὸν Ἐθνικὸν Κυβερνήτην καὶ πρὸς ὑμᾶς, διότι ἡ Ε. Ο. Ν. θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον τοῦ Σχολείου διὰ τοὺς ἐκ τούτου ἐξερχομένους.

Ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἐτέθην εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὀργανώσεως καὶ ὡς ἄτομον καὶ ὡς Διευθυντὴς τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Σᾶς παρέχω τὴν διαβεβαίωσιν, κ. Ἐπίτροπε, ὅτι θὰ εἶναι σημαντικὴ καὶ ἔκδηλος ἡ συμβολή μας εἰς τὸ ἔργον σας. Μὲ τὸν κ. Λεμπέσην, ὁ ὁποῖος ἔχει τόσα ψυχικὰ χαρίσματα καὶ τόσας ἀρετὰς καὶ τοῦ ὁποίου ὁ πατριωτικὸς ἐνθουσιασμὸς μεταδίδεται εἰς ὅλους μας, θὰ συνεργασθῶμεν ἐν ἀγαστῇ συμπνοίᾳ καὶ προθύμως καὶ εἰλικρινῶς θὰ συμμορφωθῶμεν πρὸς πᾶσαν ὑπόδειξιν καὶ σύστασιν σχετικὴν μὲ τὴν εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας.

Εἶτα ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ κ. Λεμπέσης, ἐκφράσας τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον καὶ τὸν κ. Μισιρλῆν καὶ διαβεβαιώσας ὅτι θὰ ἀφιερώσῃ ὅλας του τὰς δυνάμεις διὰ νὰ φανῇ ἀντάξιος τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, μὲ τὴν ὁποίαν τὸν περιέβαλεν ὁ Ἐθνικὸς Κυβερνήτης ἀναθέσας εἰς αὐτὸν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Θεσσαλονίκης.

Τέλος ἅπαντες οἱ παριστάμενοι ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ ἐτόνισαν τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀπόλυτον πίστιν των εἰς τὸν Ἀρχηγὸν ὑπογραμμίσαντες ὅτι εἶναι ἱερὰ ὑποχρέωσις παντὸς Ἕλληνος νὰ βοηθήσῃ τὸν Ἀρχηγὸν ἕκαστος ἐν τῷ κύκλῳ του εἰς τὸ ἱστορικὸν καὶ ὑπέροχον ἔργον του ὑπὲρ τοῦ Μεγαλείου τοῦ Ἔθνους, τῆς ἀνορθώσεως τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Νεολαίας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἡ Ὑποδιοίκησις τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου παρουσιάζει κατ' αὐτὰς μίαν ἐξαιρετικὴν ὅλως κίνησιν. Ἐσχηματίσθησαν πρότυποι ὁμάδες εἰδικοτήτων, ἀσυρμάτου τηλεπικοινωνίας καὶ χημικοῦ πολέμου. Τὸ πρόγραμμα τῆς διδασκαλίας καταρτισθὲν ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 16ης τρέχοντος μηνός. Τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἀπετελέσθη ἀπὸ σπουδαστὰς εἰδικευθέντας. Διὰ τὴν ἀρτιωτέραν λειτουργίαν τῶν ὡς ἄνω τμημάτων ἐτελειοποιήθη ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν μηχανικῶν ἡ κατασκευὴ πομποῦ ἀσυρμάτου.

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁμὰς Σπουδαστῶν-Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως τοῦ Ε. Μ. Π. ἐξέδραμεν εἰς Ἅγιον Μερκούριον (Κατσιμίδι) εἰς τὸ Τατόϊ. Ἐκεῖ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ἀνήγειραν μικρὸν καλλιτεχνικώτατον εἰκονοστάσιον. Τούτους ἐπεσκέφθη περὶ τὴν μεσημβρίαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος μετ' ἄλλων ἀνωτάτων βαθμούχων τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁμὰς ἀπὸ Φαλαγγίτας ὅλων τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Δ. Α. Σ. ἐπεσκέφθη τὴν λίμνην τοῦ Μαραθῶνος. Οἱ ἐντόπιοι ἐνθουσιασθέντες ἀπὸ τὴν ἐμφάνισιν τῶν Φαλαγγιτῶν προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τοῦ ἐμψυχωτοῦ αὐτῆς Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ.

* * *

Αἱ ἐπισκευαὶ τοῦ «Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ», εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων κτίριον, ἐπερατώθησαν. Ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ «Οἴκου τοῦ Φοιτητοῦ» θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας, θὰ στεγασθοῦν δὲ ἐν ὅλῳ ἑκατὸν ἄποροι φοιτηταί.

* * *

Ἐπίσης τὴν προσεχῆ Δευτέραν εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην θὰ γίνῃ ἡ ὑποδοχὴ τῶν νέων Σπουδαστῶν ὑπὸ τῶν συναδέλφων των Φαλαγγιτῶν τῆς Δ. Α. Σ.

* * *

Γενικῶς εἰς ὅλας τὰς Ὑποδιοικήσεις τῆς Δ. Α. Σ. παρατηρεῖται μία κίνησις μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Συγκεντρώσεις, ὁμιλίαι, μία σοβαρὰ καὶ ἐντατικὴ ἐργασία.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΡΕΝΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Ζωηροτάτη ἐξακολουθεῖ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῶν Ὑποδιοικήσεων, ἰδίως δὲ μετὰ τὴν ἀθρόαν ἐγγραφὴν νέων Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Αἱ συγκεντρώσεις καὶ τὰ μαθήματα διεξάγονται κανονικῶς μὲ ἱκανοποιητικὰ καὶ ἀποδοτικὰ ἀποτελέσματα.

* * *

Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ἐκθέσεως Ὑγιεινῆς εἰς τὸ Ζάππειον λόχος Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν ἀπέδωσε τιμὰς εἰς τὴν Α. Β. Υ. τὸν Διάδοχον, τὸν Ἀρχηγὸν - Κυβερνήτην μας καὶ λοιποὺς ἐπισήμους.

—Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ὁμὰς Φαλαγγιτῶν τοῦ ΙΧ ὑποτομέως μετέβη εἰς τὸν φερώνυμον ναὸν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀπόδοσιν τιμῶν κατὰ τὴν λιτανείαν τῆς ἱερᾶς εἰκόνος.

* * *

Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς περιῆλθε, κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως πρὸς ἐπιθεώρησιν. Ἐπίσης προῆλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῶν Διευθυντῶν τῶν Πειραϊκῶν Σχολείων πρὸς συντονισμὸν τῆς ἐργασίας σχολείου καὶ ὀργανώσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν μαθητῶν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Ἡ Ὑποδιοίκησις Νότου ἐγκατεστάθη εἰς τὰ νέα αὐτῆς γραφεῖα. Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν συγκεντρώσεων καθ' ἑκάστην ἑσπέραν συγκεντροῦνται οἱ Φαλαγγῖται. Εἰς τὰ γήπεδα τῶν Ὑποτομέων τῆς Ὑποδιοικήσεως Νότου συνεπληρώθησαν αἱ προβλεπόμεναι ἐγκαταστάσεις. Ἤδη ἤρχισαν νὰ προπονοῦνται συστηματικῶς οἱ Φαλαγγῖται. Ἐπίσης καὶ τῶν Σκαπανέων ἡ προπόνησις γίνεται ἐντατικῶς.

* * *

Εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Βορρᾶ, συμφώνως μὲ τὸ καταρτισθὲν πρόγραμμα, συνεχίζονται τακτικῶς τὰ μαθήματα ἐκπαιδεύσεως στελεχῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Διαρκῶς νέα στελέχη πυκνώνουν τὰς φάλαγγας τῆς Ὑποδιοικήσεως. Εἰς τὸ Ἡράκλειον καὶ Ἀμαρούσιον ἐγένοντο τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰδικὰ μαθήματα περὶ «Καθήκοντος», «Πειθαρχίας» καὶ «Ἀπονομῆς χαιρετισμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους», τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Καθ' ὅλην τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνεχίσθησαν τακτικῶς τὰ μαθήματα εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Ἀνωτάτων Σχολῶν, τόσον τὰ τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, ὅσον καὶ τὰ μαθήματα πρώτων βοηθειῶν, χορῳδίας, ξιφασκίας κ. λ. π.

Τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τῶν νέων Γραφείων τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀνωτάτων Σχολῶν. Εἰς ταῦτα παρέστησαν ἡ κ. Μεταξᾶ, τοῦ Ἀρχηγοῦ-Κυβερνήτου μας, ὡς Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοῦ «Οἴκου τῆς Φοιτητρίας», ὁ Πρόεδρος τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης μετὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐφορείας, ὁ Διευθυντὴς τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας τοῦ Πειραιῶς, ἐκπρόσωπος τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδεύσεως, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ «Οἴκου Φοιτητρίας», ἡ Διοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως μετὰ τῶν ἐπιτελῶν αὐτῆς, ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. κ. ἄ.

Ἡ Ὑποδιοίκησις Ἀθηνῶν παρουσιάζει πάντοτε ἐξαιρετικὴν κίνησιν. Τὰ μαθήματα γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δὲ ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ τῶν Σκαπανισσῶν μὲ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον. Ἐπίσης καὶ ὁ κατὰ Κυριακὴν ἐκκλησιασμὸς γίνεται τακτικώτατα. Δὲν ὑστερεῖ καὶ ἡ κίνησις εἰς τὸ τμῆμα ψυχαγωγίας. Ὁ VI Ὑποτομεὺς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐξέδραμεν εἰς τὸ στρατόπεδον τῆς Ε. Ο. Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

—Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν διεξήχθη λαχειοφόρος ἀγορὰ τοῦ IV Ὑποτομέως, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθησαν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κα-

νελλόπουλος, ὁ Διοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θηλέων Πρωτευούσης καὶ ἄλλοι ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν.

* * *

Εἰς ἅπαντας τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως Πειραιῶς ἐξακολουθεῖ ζωηροτάτη ἡ κίνησις. Καθημερινῶς προσέρχονται πρὸς ἐγγραφὴν νέαι φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι. Τὴν 13ην τρέχ. μηνὸς ἐγένοντο μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἐγκαίνια τοῦ VI καὶ IX Ὑποτομέως. Ὁ τελέσας τὸν ἁγιασμὸν ἱερεὺς ὡμίλησεν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ, ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τὸν μέγαν καὶ ἱερὸν σκοπὸν τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Τακτικώτατα συνεχίζονται τὰ μαθήματα εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Νότου. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν λέσχην Κωνσταντινουπολιτῶν Καλλιθέας ἐγένετο διάλεξις μὲ θέμα: «Ἐθνικὴ πίστις τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους», τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ἅπασαι αἱ βαθμοφόροι καὶ φαλαγγίτισσαι τῆς Ὑποδιοικήσεως. Προσέλευσις νέων φαλαγγιτισσῶν καὶ σκαπανισσῶν παρατηρεῖται καθ' ἑκάστην, εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἰδίως ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Διδασκαλείου καὶ τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς.

* * *

Ἡ Ὑποδιοίκησις Βορρᾶ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐσημείωσεν ὅλως ἐξαιρετικὴν κίνησιν. Εἰς τὴν Κηφισιάν, τὸ Ἀμαρούσιον, τὸ Ἡράκλειον, τὸ Ψυχικό, τὸν Χολαργόν, τὸ Χαλάνδρι, παντοῦ ἐντατικὴ καὶ ἀποδοτικὴ ἐργασία. Τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως, τὰ μορφωτικά, ὡς καὶ τὰς ἀθλητικὰς ἀσκήσεις καὶ παιδιὰς παρακολουθοῦν αἱ φαλαγγίτισσαι καὶ σκαπάνισσαι μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος. Ἐπίσης ὁ ἐκκλησιασμὸς γίνεται τακτικώτατα. Εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐγένοντο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁμιλίαι.

Εἰς τὸ Ἀρσάκειον παρουσίᾳ 500 καὶ πλέον μαθητριῶν ἐδόθη ὑπὸ τῆς Διοικητρίας τῆς Ὑποδιοικήσεως ἡ πρώτη ὁμιλία γεμάτη ἐνθουσιασμὸ καὶ πατριωτικὰ παραδείγματα. Εἰς τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας αἱ μαθήτριαι ἐξέσπασαν εἰς ἀκράτητα χειροκροτήματα καὶ ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τοῦ ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Προχθὲς Κυριακὴν ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν., μεταβὰς εἰς Λαύριον πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν., ἔτυχεν ἐξαιρετικῆς ὑποδοχῆς ἐκ μέρους τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν κατοίκων Λαυρίου.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐγένετο παρέλασις τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. παιανιζούσης τῆς μουσικῆς τοῦ Δήμου τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας.

Μεθ' ὃ ὁ πρόεδρος τῆς Συνομοσπονδίας Πολυτέκνων ἐξύμνησε τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἀνέφερε τὰς ἐνεργείας τῆς Συνομοσπονδίας περὶ ἐγγραφῆς ὅλων τῶν υἱῶν τῶν πολυτέκνων εἰς τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν.

Εὐχαριστῶν ὁ κ. Νομάρχης διὰ τὰ αἰσθήματα τῶν Πολυτέκνων, ἀνέπτυξε τοὺς λόγους δι' οὓς ὁ Ἀρχηγὸς—Κυβερνήτης ὀργανώνει τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν, εἰπὼν ὅτι εἶναι ἐπιβεβλημένον καθῆκον τῶν γονέων ἡ ἐγγραφὴ τῶν τέκνων των εἰς τὴν Ε. Ο. Ν. ἵνα καταστοῦν χρηστοὶ καὶ καλοί, ἀλλὰ καὶ χρήσιμοι διὰ τὴν Ἑλλάδα πολῖται. Τοὺς λόγους τούτους ἐκάλυψαν ζωηρόταται ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ — Κυβερνήτου μας.

* * *

Ἐπίσης ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. ἀρρένων καὶ θηλέων Μεγάρων.

Τὸν κ. Νομάρχην ὑπεδέχθησαν ὁ Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ αἱ λοιπαὶ τοπικαὶ ἀρχαί, προσεφώνησε δὲ ὁ Γυμνασιάρχης. Μεθ' ὃ ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν σχηματισμῶν καὶ ὁμιλία τοῦ κ. Νομάρχου περὶ τῶν θρησκευτικῶν, οἰκογενειακῶν καὶ ἐθνικῶν σκοπῶν τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐγένοντο εἰς τὴν Κοινότητα Παιανίας μετὰ πάσης ἐπισημότητος τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ ῥήτορος Δημοσθένους.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας, ὁ Ναύαρχος κ. Σακελλαρίου καὶ πολλοὶ ἐπίσημοι ὡς καὶ πλῆθος κόσμου.

Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς προτομῆς καὶ τῶν διαφόρων προσφωνήσεων καὶ ὁμιλιῶν περὶ τοῦ Δημοσθένους παρήλασαν τμήματα φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Παιανίας, καταχειροκροτηθέντα ἀπὸ τὰ παριστάμενα πλήθη.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπιτελῶν του, μετέβη καὶ ἐπεθεώρησεν εἰς Ἐλασσῶνα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως, ὡς καὶ τῶν πλησίον κειμένων χωρίων. Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἐπηκολούθησε παρέλασις τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ περὶ τοῦ συντελεσθέντος μέχρι τοῦδε ἔργου τῆς Ε. Ο. Ν., τῶν μελλοντικῶν ἐπιδιώξεων καὶ τοῦ προγράμματος τῶν μαθημάτων στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως καὶ σωματικῆς ἀγωγῆς.

Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησαν εἰς γεῦμα οἱ προαναφερθέντες καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἐλασσῶνος, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἠγέρθησαν θερμαὶ προπόσεις καὶ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ—Κυβερνήτου κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ καὶ τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

ΣΤΥΛΙΣ.—Πλήρης δράσεως ἡ κίνησις τῆς τετραρχίας Στυλίδος.

Ἀπὸ μηνῶν λειτουργεῖ τμῆμα Χορωδίας ψάλλον κάθε Κυριακὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐπίσης ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ τὸ μουσικὸν αὐτῆς τμῆμα, καταχειροκροτηθὲν ὑπὸ τοῦ κατακλύσαντος τὴν αἴθουσαν κόσμου.

Ἡ ἐμφάνισις τῆς Ε. Ο. Ν. περιεβλήθη διὰ τῆς συμπαθείας τῶν πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἀντιλαμβάνονται τὴν συντελουμένην ἐθνικὴν ἐργασίαν εἰς τὴν Νεολαίαν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

Ἐξαιρετικὴ καὶ ζωηροτάτη ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. καθ' ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Αἰτωλοακαρνανίας. Καθ' ἑκάστην ἱδρύονται καὶ νέα τμήματα τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ οἱ νέοι προσέρχονται μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ὀργανώσεως. Νέα τμήματα ἱδρύθησαν εἰς τὰς Κοινότητας Ἀργυροῦ, Πηγαδίου, Κέδρας, Γιδακείου, Τόρνου, Ἄνω Μυρτιᾶς, Μικροῦ Χωρίου, Σαρικίνης, Κουφάλας, Καταβόθρας κ. ἄ.

Τὰ μαθήματα, αἱ ἀσκήσεις καὶ ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων γίνονται τακτικώτατα. Ἐπίσης τακτικώτατα γίνονται καὶ αἱ διαλέξεις λαϊκῆς διαφωτίσεως.

* * *

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς περιοδεύσας ὅλα τὰ τμήματα τῆς Διοικήσεως ἀπεκόμισεν ἀρίστας ἐντυπώσεις περὶ τῆς συντελουμένης ἐργασίας, ἥτις ἔχει ἀποδώσει μέχρι σήμερον ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

* * *

Ὁ ἐθελοντικὸς λόχος ἐργασίας τῆς Ε. Ο. Ν. τῆς Κοινότητος Περδικόβρυσης, βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τῶν κατοίκων προσέφερε σημαντικὴν ἐνίσχυσιν εἰς τὰ ἐκτελούμενα κοινοτικὰ καὶ κοιφωφελῆ ἔργα. Οὕτω εἰργάσθησαν οἱ φαλαγγῖται εἰς τὰ ἀντιπλημμυρικὰ ἔργα, εἰς τὴν διεύρυνσιν κοινοτικῶν ὁδῶν, εἰς τὴν διεύρυνσιν τῆς πλατείας τοῦ χωρίου, εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδατοδεξαμενῶν, διὰ τὴν ἄρδευσιν τῶν ἀγρῶν τῆς Κοινότητος, εἰς τὴν κατασκευὴν κρηνῶν, εἰς τὴν κατασκευὴν Γυμναστηρίου καὶ Σταδίου κ. ἄ.

Οἱ κάτοικοι μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ στοργῆς περιβάλλουν τοὺς φαλαγγίτας καὶ ἐνθουσιωδέστατα ἐκφράζονται ὑπὲρ τοῦ Ἀρχηγοῦ Κυβερνήτου μας καὶ τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὴν ὑπέροχον καὶ ἐθνικὴν διαπαιδαγώγησιν τῆς Νεολαίας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Ἐξαιρετικῶς ζωηρὰ καὶ λίαν ἀποδοτικὴ ἡ συντελουμένη ἐργασία εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως Λακωνίας. Νέαι καὶ ἀθρόαι ἐγγραφαὶ φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων γίνονται εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Διοικήσεως. Τόσον οἱ παλαιοὶ ὅσον καὶ οἱ νέοι φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς μετ' ἐνθουσιασμοῦ παρακολουθοῦν τὰ τακτικῶς γινόμενα μαθήματα.

* * *

Οἱ φαλαγγῖται Ἀρεοπόλεως καὶ Γυθείου ἔδωσαν συναυλίαν εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Γυμνασίου καταχειροκροτηθέντες ἀπὸ τοὺς πολυπληθεῖς ἀκροατάς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς συναυλίας διεξήχθη λαχειοφόρος ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ νεοσυστάτου σχηματισμοῦ θηλέων Ἀρεοπόλεως.

* * *

Ὁ Γενικὸς ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ Νομάρχης Λακωνίας ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. τῶν χωρίων Βρεσθένων καὶ Βασσαρᾶ, ἀρρένων καὶ θηλέων. Εἰς τοὺς φαλαγγίτας ὡμίλησεν ὁ κ. Νομάρχης συστήσας πίστιν, πειθαρχίαν καὶ ἐργασίαν διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς Ὀργανώσεως.

* * *

Οἱ φαλαγγῖται τῆς Κοινότητος Ποταμιᾶς προέβησαν εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν 115 ἀγρίων δένδρων τοῦ ὡς ἄνω χωρίου ἀποσπάσαντες τὰ συγχαρητήρια τῶν κατοίκων. Εἰς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν ἐπιδίδονται καὶ ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς περιφερειακῆς Διοικήσεως.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Τὴν 7ην τρέχοντος ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Μεσσηνίας μετέβη ἐκ Καλαμῶν εἰς Καρδαμύλην ὅπου συνεννοηθεὶς μετὰ τοῦ ἐκεῖ Τετράρχου τῆς Ε.Ο.Ν. ἔδωκε διαταγὰς περὶ τῆς περαιτέρω ἐκτελέσεως τοῦ προγράμματος τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπίσης τὴν 8ην καὶ 9ην μετέβη εἰς Σελινίτσαν ἔνθα ἑδρεύει Λόχος καὶ εἰς Πλάτσαν καθορισθέντος καὶ ἐκεῖ τοῦ προγράμματος ἐκπαιδεύσεως τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων.

* * *

Εἰς τὰς Καλάμας ἐγένετο διάλεξις πρὸς τοὺς φαλαγγίτας καὶ σκαπανεῖς περὶ τῶν ὀλεθρίων συνεπειῶν τοῦ κομμουνισμοῦ διὰ τὰ ἄτομα καὶ τὸ Ἔθνος.

* * *

Τὴν 12ην τρέχοντος συνεκεντρώθησαν ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι Ε.Ο.Ν. Καλαμῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Γενικοῦ Ἐπόπτου συζητήσαντες ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καλυτέρας ὀργανώσεως καὶ ἐκπαιδεύσεως των μελῶν.

Γενικῶς εἰς ἅπασαν τὴν περιφερειακὴν Διοίκησιν Μεσσηνίας παρατηρεῖται ζωηροτάτη κίνησις, ὡς καὶ ἀθρόα προσέλευσις νέων εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Ἐξαιρετικὴ κίνησις σημειοῦται εἰς ἅπασαν τὴν περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἀρκαδίας. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ 11ου πεζικοῦ συντάγματος, ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς μάχης τοῦ Χασὰν-Πασᾶ, κατετέθη στέφανος ὑπὸ τῆς φάλαγγος Τριπόλεως, διὰ τοῦ περιφερειακοῦ Διοικητοῦ μὲ τὰ διακριτικὰ τῆς ὀργανώσεως, εἰς τὸ ἡρῷον τῶν πεσόντων κατὰ τὴν ἐν λόγῳ μάχην.

Κατὰ τὰς τακτικὰς ἑκάστην Παρασκευὴν συγκεντρώσεις τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων γίνονται ἐνδιαφέρουσαι ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις. Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε. Ο. Ν. Ἀρκαδίας ὡμίλησε περὶ τῆς καταστάσεως πρὸ καὶ μετὰ τὴν μεταβολὴν τῆς 4ης Αὐγούστου.

* * *

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς ἐπεθεώρησε τελευταίως τοὺς σχηματισμοὺς Λεβιδίου καὶ Βλαχέρνας καὶ ὡμίλησεν εἰς συγκέντρωσιν τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ χωρίων ἀναπτύξας τοὺς ἐθνικοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὰς κατευθύνσεις τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Παρατηροῦνται ἐπίσης ἀθρόαι ἐγγραφαὶ εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Καθημερινῶς αὐξανομένη, μὲ προβλέψεις λίαν ἱκανοποιητικῶν ἀποτελεσμάτων, συνεχίζεται ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. καθ' ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἰωαννίνων. Κατὰ τὴν τελετὴν τοῦ μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν μεγάλων εὐεργετῶν ἀδελφῶν Ζωσιμαδῶν, ἔλαβον μέρος καὶ τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. Ἐπίσης καὶ κατὰ τὰ ἐγκαίνια τῆς Ζωσιμαίας Ἀκαδημίας καὶ τῆς Ζωσιμαίας Βιβλιοθήκης, ἔνθα ὡμίλησεν ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν.

* * *

Τὴν 10ον τρέχ. μηνὸς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἰωαννίνων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων ἐπεσκέφθη τὰ γραφεῖα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. θηλέων, τὰ εὐγενῶς ὑπ' αὐτοῦ παραχωρηθέντα. Τοὺς ἐπισήμους ὑπεδέχθη καὶ προσεφώνησεν ἡ Περιφερειακὴ Διοικήτρια. Τόσον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης, ὅσον καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι συνεχάρησαν τὰς βαθμοφόρους τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τὸ μέγα ἐθνικὸν ἔργον, τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἡ ὀργάνωσις, τῆς διαπλάσεως τουτέστι ἀπὸ ἐθνικῆς καὶ ἀπὸ πάσης ἐν γένει ἀπόψεως τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας.

Γενικῶς ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις θηλέων τῆς Ε. Ο. Ν. Ἰωαννίνων παρουσιάζει μίαν θαυμασίαν ἐργασίαν καὶ ἐξαιρετικὴν κίνησιν διαδίδουσα εὐρύτατα τὰς ἐθνικὰς ἀρχὰς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ συγκεντροῦσα ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς ὀργανώσεως ὅλας τὰς νεάνιδας τῆς περιφερείας.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΔΡΑΜΑΣ

Ἱκανοποιητικώτατα τὰ ἀποτελέσματα τῆς συντελουμένης ἐργασίας εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν τῆς Ε. Ο. Ν. Δράμας.

Ὁ Γενικὸς ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ Νομάρχης Δράμας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ ..ι τέθη εἰς τὴν παραμεθόριον Κοινότητα τοῦ Βώλακος πρ ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐκεῖ τμήματος τῶν φαλαγγιτῶν. Εἰς τοὺς συγκεντρωθέντας φαλαγγίτας ὡμίλησεν ὁ Γεν.Ἐπόπτης, ἀναπτύξας τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ τὴν Ἐθνικὴν ἀποστολὴν τοῦ Φαλαγγίτου καὶ δὴ τοῦ ἀκρίτου, τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα πρέπει πάντοτε νὰ εἶναι ἀναπτερωμένον καὶ ἀκμαῖον. Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα ὡμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας καὶ ὁ περιφερειακὸς Διοικητής.

* * *

Εἰς γενομένην συγκέντρωσιν ἐν Δράμᾳ ὅλων τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων Δράμας καὶ Προαστείων, ἐγένετο ὁμιλία περὶ τῆς σημασίας τοῦ «Ἀγνώστου Στρατιώτου». Ἐπίσης εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τῶν Ἐκπαιδευτηρίων Δράμας ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν φαλαγγιτῶν καὶ σκαπανέων, καθ' ἣν ἀνεπτύχθη τὸ μάθημα περὶ «Πολεμικῶν ἀερίων».

* * *

Τακτικῶς οἱ φαλαγγῖται καὶ σκαπανεῖς προπονοῦνται εἰς τὸ νέον Γυμναστήριον Δράμας. Τὴν 13ην τρέχ. μηνὸς ἐγένετο γενικὴ συγκέντρωσις εἰς τὸ Γυμναστήριον, ὅπου μετὰ πλῆρες μάθημα Σουηδικῆς Γυμναστικῆς ἐγένοντο ἀσκήσεις πυκνῆς τάξεως καὶ ἀσκήσεις παρελάσεως ὅλων τῶν τμημάτων.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ (Κρήτης)

Ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις τῆς Ε. Ο. Ν. Ἡρακλείου. Τὰ μαθήματα θεωρητικῆς καὶ στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως ἤρχισαν καὶ συνεχίζονται κανονικῶς. Ὠργανώθησαν ἐπίσης τελευταίως ἐκδρομαὶ φαλαγγιτῶν εἰς διάφορα χωρία τοῦ Νομοῦ προσδίδουσαι ἰδιαίτερον τόνον εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, ἀποβαίνουσαι δὲ καὶ σπουδαῖος προπαγανδιστικὸς παράγων. Οὕτω ἱδρύθησαν τρεῖς ὑποδιοικήσεις εἰς τὰς κωμοπόλεις Κρουσῶνος, Ἀρκαλοχωρίου καὶ Ἐληᾶς. Ἐλπίζεται δὲ ὅτι ἡ δύναμις τῶν τμημάτων τούτων θὰ ὑπερβῇ συντόμως τὰς 2.000 φαλαγγιτῶν.

Ἤδη ὀργανοῦται καὶ μουσικὸν τμῆμα ὡς καὶ ἀθλητικὸν τοιοῦτον ὡς ἐπίσης καὶ λέσχη πρὸς ψυχαγωγίαν.

Τὴν 9ην τρέχοντος ὁ κ. Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης ἐπεθεώρησε τὰ γραφεῖα τῆς Διοικήσεως ἐκφράσας τὴν ἱκανοποίησίν του.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ Ε.Ο.Ν. ΔΩΡΙΔΟΣ

Ἡ Ὑποδιοίκησις Ε. Ο. Ν. Δωρίδος δίδει τὴν 26ην τρ. χοροεσπερίδα, περὶ ἧς ἐκτενῶς εἰς τὸ προσεχές.

ΜΕΡΙΚΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

ΤΣΙΜΠΩ ΚΑΙ ΔΕΝ ΓΕΛΩ

Ἔξω βρέχει. Εἴσθε ἀναγκασμένοι νὰ περάσετε τὶς ὧρες σας μέσα στὸ σπίτι. Πῶς ὅμως θὰ ξεφύγετε ἀπ' τὴ μονοτονία τοῦ σπιτιοῦ, ὅταν δὲν ἔχετε νὰ κάνετε καμμιὰ δουλειά, ἢ νὰ μελετήσετε;

Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι, ἕνα διασκεδαστικὸ καὶ ἁπλὸ παιχνιδάκι, εἶναι ὅ,τι χρειάζεται. Σᾶς δίδουμε σήμερα ἕνα:

Στὴ μέση τοῦ δωματίου ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι σχηματίζουν ἕνα κύκλο, στεκόμενοι ὄρθιοι ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλον, μὲ τὰ πρόσωπα στραμμένα στὸ κέντρο.

Ὁ «ἀρχηγὸς» τῆς συντροφιᾶς παίρνει θέσι στὸν ἴδιο κύκλο, φροντίζοντας νὰ σταθῇ ἀκριβῶς δίπλα (ἀριστερὰ) στὸν «στόχο». Τὸ πρᾶγμα ἔχει σημασία, ὅπως θὰ δῆτε.

Ἐφιστᾶ τότε τὴν προσοχὴν ὅλων καὶ ἐξηγεῖ τὸ παιχνίδι ποὺ θὰ παιχθῇ: Ὅ,τι πῇ καὶ ὅ,τι κάνῃ αὐτός, θὰ τὸ ἐπαναλαμβάνουν μὲ τὴ σειρὰ καὶ θὰ μιμοῦνται τὶς κινήσεις του ὅλοι οἱ ἄλλοι.

Ἐφαρμογή: Ὁ ἀρχηγὸς πιάνει τὸ αὐτὶ ἐκείνου ποὺ εἶναι δεξιά του (τοῦ στόχου) καὶ τὸ τραβᾶ ἐλαφρὰ καὶ λέει τὴ φράσι «τσιμπῶ καὶ δὲ γελῶ». Ἀμέσως ὁ διπλανός του θὰ κάνῃ τὴν ἴδια χειρονομία στὸν ἐκ δεξιῶν του, δηλ. θὰ τοῦ πιάσῃ τὸ αὐτὶ καὶ θὰ ἐπαναλάβῃ «τσιμπῶ καὶ δὲ γελῶ».

Τὸ ἴδιο θὰ κάνῃ καὶ ὁ τρίτος καὶ ὁ τέταρτος, μέχρις ὅτου τελειώσῃ ὁ κύκλος καὶ τραβηχτῇ καὶ τὸ αὐτὶ τοῦ ἀρχηγοῦ, ὁπότε ὁ τελευταῖος αὐτὸς συνεχίζει: Πιάνει τὴ μύτη ἢ τὸ μάγουλο τοῦ διπλανοῦ του καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴ φράσι: «τσιμπῶ καὶ δὲ γελῶ», πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ κάνῃ τὸν κύκλο γιὰ νἄρθῃ ἡ σειρὰ τοῦ σαγονιοῦ, τοῦ μετώπου κ.ο.κ. Εἶναι περιττὸ νὰ σημειωθῇ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται τὸ γέλιο, ἀφοῦ τὸ λέει καθαρὰ ἡ ὀνομασία τοῦ παιχνιδιοῦ.

Ἡ βάσις ὅμως τοῦ παιχνιδιοῦ δὲν ἔγκειται σ' αὐτό. Ὁ ἀρχηγὸς ἔχει φροντίσει ἀπὸ πρὶν νὰ μουντζουρώσῃ τὸ χέρι του μὲ καπνιὰ ἀπὸ τὸ τζάκι ἢ ἀπὸ καμένο φελλὸ καὶ ὁσάκις τσιμπᾶ τὸν διπλανό του, τοῦ μεταδίδει τὴ μουντζούρα στὸ αὐτί, στὴ μύτη, στὸ μάγουλο καὶ σ' ὅλο γενικῶς τὸ πρόσωπο, κάνοντάς τον ἐν τέλει ἀράπη!

Ὁ κύκλος, βλέποντάς τον, ξεραίνεται συνεχῶς στὰ γέλια, τὰ ὁποῖα ὅμως ὁ «στόχος» τὰ ἐκλαμβάνει ὡς «χάσιμο» τοῦ παιχνιδιοῦ καὶ διαμαρτύρεται ἢ — τὸ λιγώτερο — γελᾶ κι' αὐτὸς μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, μέχρις ὅτου πάρῃ μυρωδιὰ τὴ φάρσα καὶ τρέξῃ ντροπιασμένος νὰ κρυφτῇ...

ΑΙΝΙΓΜΑ

Μολονότι εἶμαι ὑπὸ σκέπην,
εἶμαι πάντοτε βρεγμένον,
καὶ πάντοτε καθαρόν.

(τί εἶναι ;)

Ὁριζοντίως, καθέτως καὶ διαγωνίως, ἄθροισμα 20

Οἱ ἀριθμοὶ ποὺ εἶναι στὸ ἐξωτερικὸ μέρος τοῦ σχήματος, νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰ κενὰ τετραγωνίδια, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐμφανίζεται πάντοτε ἄθροισμα 20, ὅταν προσθέτωμεν 4 ἀριθμοὺς εἰς τὴν σειράν, ὁριζοντίως, καθέτως καὶ διαγωνίως.

	3	10	4	8	
5	2				6
2		6			5
7			8		4
4				4	2

Οἱ 4 ἀριθμοὶ ποὺ εἶναι ἤδη τοποθετημένοι εἰς τὰ τετραγωνίδια, δὲν πρόκειται νὰ ὑποστοῦν καμμίαν μετακίνησιν.

ΝΑΙ Ἢ ΟΧΙ ;

Τὸ περιεχόμενον τῶν κατωτέρω φράσεων εἶναι ἀλλοῦ ὀρθὸν καὶ ἀλλοῦ λανθασμένον. Ἀπαντῆστε γρήγορα: Ναί, ἂν εἶναι σωστό, ὄχι, ἂν εἶναι λανθασμένο.

1. Ὁ Μέγας Ναπολέων, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐξόριστος εἰς τὴν νῆσον τῆς Ἁγίας Ἑλένης, ἔδειξεν ἐξαιρετικὸν ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Τουρκο-Αἰγυπτιακοῦ στόλου εἰς τὸ Ναυαρῖνον. Ναὶ ἢ ὄχι;

2. Ἡ πόλις Δράμα, τῆς Μακεδονίας, εἶναι κτισμένη ἀμφιθεατρικῶς ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Νέστου ποταμοῦ καὶ ὑδρεύεται ἐξ αὐτοῦ. Ναὶ ἢ ὄχι;

3. Οἱ πρῶτοι σύγχρονοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ἔγιναν τῷ 1896 εἰς τὸ Λονδῖνον καὶ οἱ δεύτεροι τῷ 1898 εἰς τὰς Ἀθήνας. Ναὶ ἢ ὄχι;

4. Ἡ λίμνη Δοϊράνη εἶναι ἐξ ἡμισείας ἑλληνικὴ καὶ ἐξ ἡμισείας βουλγαρική. Ναὶ ἢ ὄχι;

5. Ἡ Ἀβησσυνία εὑρίσκεται εἰς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς Ἀφρικῆς, ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ. Ναὶ ἢ ὄχι;

6. Αἱ νῆσοι Ἴμβρος καὶ Τένεδος ἀνήκουν εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ ὄχι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ναὶ ἢ ὄχι;

7. Τὸ πανελλήνιον ρεκὸρ τοῦ ἅλματος εἰς ὕψος εἶναι 1 μ. 89. Ναὶ ἢ ὄχι;

8. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Νέρων ἔλαβε μέρος εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρχαίας Ὀλυμπίας. Ναὶ ἢ ὄχι;

9. Ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τοῦ Κολόμβου πρὸ 446 ἐτῶν. Ναὶ ἢ ὄχι;

ΜΕ ΤΑ ΣΠΙΡΤΑ

Μὲ 24 σπίρτα σχηματίζετε τὸ κατωτέρω σχῆμα, ποὺ περιλαμβάνει ἐννέα τετράγωνα.

Πῶς, ἀφαιρῶντας ὀκτὼ σπίρτα ἀπὸ τὸ σχῆμα αὐτό, θὰ προκύψουν μόνο δύο τετράγωνα, ἔστω καὶ ἄνισα;

ΕΝΑ ΜΙΚΡΟ ΗΦΑΙΣΤΕΙΟ

Παίρνετε ἕνα μεγάλο γυάλινο δοχεῖο γεμᾶτο νερὸ καὶ στὸν πυθμένα του βάζετε ἕνα μικρὸ μπουκαλάκι ποὺ περιέχει μαῦρο κρασί. Τὸ μπουκαλάκι αὐτὸ τὸ κλείνετε μὲ φελλό, τρυπημένο ἐλαφρὰ στὴ μέση. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἕνεκα τῆς διαφόρου πυκνότητος τῶν δύο ὑγρῶν, τὸ νερὸ θὰ εἰσδύσῃ στὸ μπουκαλάκι καὶ θὰ διώξῃ ἀπὸ ἐκεῖ τὸ κρασί, τὸ ὁποῖον θὰ φεύγῃ σχηματίζοντας ἕνα λεπτὸ κόκκινο νῆμα καὶ θ' ἀνεβαίνῃ γιὰ νὰ ἐπικαθήσῃ στὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ.

Μπορεῖτε νὰ κάμετε γραφικώτερον τὸ πείραμα αὐτό, κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Ρίχνετε γύψο στὸν πυθμένα τοῦ δοχείου καὶ σχηματίζετε μικρὸ σωρὸ ἐν εἴδει βουνοῦ. Στὸ σωρὸ αὐτὸ κρύβετε τὸ μπουκαλάκι, ἀφίνοντας στὸ ἐπάνω μέρος ἕνα μικρὸν στόμιον, γιὰ νὰ ἐκφεύγῃ ἀπ' αὐτὸ τὸ κρασί. Τὸ στόμιον ἐκεῖνο θὰ παριστάνῃ τὸν κρατῆρα ἑνὸς ἡφαιστείου.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ...

Γιὰ νὰ γελάσετε προτείνετε στὴν παρέα σας τὸ ἑξῆς πρόβλημα: Ἕνας ξενοδόχος ἔχει ἕνα ξενοδοχεῖο μὲ 8 δωμάτια. Κάποιο βράδυ ἔρχεται μιὰ παρέα ἀπὸ 9 κυρίους, οἱ ὁποῖοι τοῦ ζητοῦν νὰ τοὺς βάλῃ νὰ κοιμηθοῦν, ἀλλὰ ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ πάρῃ ὁ καθένας ξεχωριστὸ δωμάτιο. Πῶς θὰ τὰ καταφέρῃ ὁ ξενοδόχος νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσῃ;

Βάζετε τὴν παρέα σας νὰ βασανισθῇ λίγο κι ἔπειτα τοὺς ἐξηγεῖτε τὸ πρᾶγμα: Ὁ ξενοδόχος ἔβαλε πρῶτα τοὺς δυό, προσωρινῶς, στὸ πρῶτο δωμάτιο, μὲ τὴν ὑπόσχεσι νὰ πάρῃ ἔπειτα τὸν ἕνα ἀπ' αὐτοὺς καὶ νὰ τὸν βάλῃ ξεχωριστά, ἀφοῦ τακτοποιήσῃ τοὺς ἄλλους. Τὸν τρίτο πελάτη τὸν ἔβαλε στὸ 2ο δωμάτιο, τὸν τέταρτο στὸ 3ο, τὸν πέμπτο στὸ 4ο, τὸν ἕκτο στὸ 5ο, τὸν ἕβδομο στὸ 6ο, τὸν ὄγδοο στὸ 7ο κι' ἔπειτα τὸν ἔνατο τὸν πῆρε ἀπὸ τὸ πρῶτο δωμάτιο καὶ τὸν ἔβαλε στὸ ὄγδοο....

Αὐτὸ ἐννοεῖται εἶναι σοφιστεία, διότι προσπαθεῖτε νὰ συγχίσετε σκοπίμως τὸν ἔνατο μὲ τὸν δεύτερο, ἐνῷ πρόκειται περὶ τοῦ ἰδίου προσώπου. Ἀλλὰ ὡστόσο ἡ διατύπωσις θὰ ξεγελάσῃ πολλούς.

ΕΝΔΕΚΑ ΔΑΚΤΥΛΑ !

Προτείνετε σ' ἕνα ἀπ' τὴν παρέα σας νὰ μετρήσῃ τὰ δάκτυλα καὶ τῶν δύο χεριῶν του καὶ νὰ τὰ βγάλῃ ἕνδεκα!

Ἐκεῖνος δὲν θὰ μπορέσῃ καὶ δέχεσθε νὰ τοῦ ἀποδείξετε ὅτι σώνει καὶ καλὰ ἔχει ἕνδεκα δάκτυλα! Τὸν παρακαλεῖτε νὰ ἀκουμπήσῃ στὸ τραπέζι τὶς δυὸ παλάμες του καὶ τοῦ λέτε:

— Εἶπες ὅτι τὰ δάκτυλα καὶ τῶν δυὸ χεριῶν σου εἶναι 10. Θὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς νὰ ἀρχίσω τὸ μέτρημα ἀνάποδα. Λοιπόν, ἔχουμε στὸ πρῶτο χέρι 10, 9, 8, 7, 6+5 δάκτυλα τοῦ δευτέρου χεριοῦ = 11! Ὅπερ ἔδει δεῖξαι!

Καὶ μία Εὔθυμη Σελὶς

ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΑΛΛΗΝ ΕΓΝΟΙΑ;

Ὁ ἕνας ναυαγός, ἀκούοντας τὰ νέα ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο ποὺ βρέθηκε στὴ σχεδία του:
— Τρομερό! Ὁ «Παναθηναϊκὸς» ἔχασε ἀπ' τὸν «Ὀλυμπιακό»!

Η 9η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες συναυλίες τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας, μιὰ νεόπλουτος κυρία, ποὺ ἔκανε τὴν ἀριστοκράτισσα, καταφθάνει στὸ θέατρο καθυστερημένη. Μόλις δὲ τακτοποιεῖται στὸ κάθισμά της, ἐννοεῖ νὰ ἐνημερωθῆ ἐπὶ τοῦ προγράμματος.

— Τί παίζει τώρα ἡ ὀρχήστρα; ρωτᾷ τὸν διπλανό της κύριο.

— Τὴν 9η συμφωνία τοῦ Μπετόβεν, τὴν πληροφορεῖ ἐκεῖνος.

Καὶ ἡ κυρία στρέφεται περίλυπος καὶ λέει στὸν σύζυγό της:

— Βλέπεις τί ἐπάθαμε γιὰ ν' ἀργήσουμε; ἐχάσαμε τὶς ἄλλες ὀκτώ...

ΛΟΓΙΚΗ ΣΚΕΨΙΣ

— Τί θὰ σκεπτόσουνα ἂν εὕρισκες μέσα στὴν τσέπη σου ἕνα ἑκατοστάρικο;

— Ὅτι θὰ φόρεσα τὸ σακκάκι κανενὸς ἄλλου...

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

— Μπράβο! Ἀρκετὸ πλῆθος στὴ διαδήλωσι καὶ πολλὴ φασαρία... Ἔπρεπε ὅμως νὰ σπάσουν καὶ μερικὰ τζάμια.

— Δὲν ντρέπεσαι; Εἶσαι ἐπαναστάτης;

— Ὄχι... φαναρτζῆς!

ΤΟΝ ΠΑΡΗΓΟΡΗΣΕ...

Στῆς μάντισσας:

— Θὰ κάνης πολλοὺς κάλους στὰ πόδια.

— Καὶ θὰ ὑποφέρω πολύ;

— Εὐτυχῶς ὄχι. Ἕνα αὐτοκίνητο θὰ σοῦ κόψη τὰ πόδια.

Ἕνας χαριτωμένος διάλογος

ΟΤΑΝ ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΖΩΑ

Ἕνα κτῆμα εἰς τὰ Μεσόγεια τῆς Ἀττικῆς. Κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο ὑπόστεγο, ὁ «Ζέφυρος», τὸ περίφημο ἄλογο ποὺ ἦλθε πρῶτο στὶς ἱπποδρομίες τοῦ «Γκρὰν Πρὶ», τρώει τὸ κριθάρι του.

Ζέφυρος (μόνος): Μόνο οἱ ἄνθρωποι μποροῦν νὰ κάνουν τόσο ἠλίθια πράγματα. Μὲ πῆραν ἀπὸ ἐδῶ, μὲ ἀνέβασαν σ' ἕνα μακρὺ ἁμάξι χωρὶς ἄλογα, ποὺ ἔτρεχε πιὸ γρήγορα κι' ἀπὸ τὸν ἀέρα, καὶ μὲ πῆγαν στὸν ἱππόδρομο. Ἐκεῖ μὲ ἐσέλωσαν καὶ ἀνέβασαν στὴν πλάτη μου ἕνα κωμικὸ τύπο ποὺ τὸν φώναζαν τζόκεϋ. Ὁ τύπος αὐτὸς ἦταν φαίνεται πολὺ βιαστικός, γιατὶ μ' ἀνάγκαζε, μεταχειριζόμενος βίαια μέσα, νὰ καλπάζω ὅσο μποροῦσα ταχύτερα. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἀλλόφρονα κοῦρσα 2 - 3 λεπτῶν, σταμάτησα. Μαζεύτηκαν διάφοροι ἄλλοι τύποι γύρω μου, χοροπηδοῦσαν σὰν χαζοί, μὲ χάϊδευαν καὶ μὲ φιλοῦσαν. Ἔπειτα μ' ἔβαλαν πάλι στὸ μακρὺ ἁμάξι ποὺ ἔτρεχε σὰν ἀστραπὴ καὶ μὲ κουβάλησαν ἐδῶ. Ἀργότερα ἔμαθα ὅτι ἤμουν ἔνδοξος, γιατί, λέει, νίκησα στὸ «Γκρὰν Πρὶ» καὶ κέρδισα 500 χιλιάδες δραχμές. Ἀπ' τὰ λεφτὰ αὐτά, ὡστόσο, τίποτα δὲν μπῆκε στὴν τσέπη μου, ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ δὲν κατάλαβα εἶναι τὸ ἑξῆς: Γιατὶ ὁ «τζόκεϋ», ἀφοῦ ἦταν τόσο βιαστικός, δὲ μ' ἄφηνε ἐπάνω στὸ μακρὺ ἁμάξι, ποὺ ἔτρεχε τόσο γρήγορα, ἀλλὰ μὲ κατέβασε καὶ μ' ἔβαλε νὰ τρέξω μὲ τὰ πόδια; Τί περίεργα ζῶα ποὺ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι!

Ἡ γάτα (μπαίνοντας στὸ ὑπόστεγο): Μὲ συγχωρεῖτε, κύριε ἵππε. Μήπως εἴδατε νὰ περνᾷ ἀπ' ἐδῶ ἕνας ποντικός;

Ζέφυρος: Ποντικός; Τί χρῶμα εἶχε;

Ἡ γάτα: Γκρίζο! Τὸν κυνηγοῦσα, κ. ἵππε, πρὸ ὀλίγου καὶ ξαφνικὰ τὸν ἔχασα ἀπ' τὰ μάτια μου.

Ζέφυρος: Δὲν πέρασε ἀπ' ἐδῶ ποντικὸς μ' αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικά. Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ πρέπει νὰ μάθης ὅτι δὲ μ' ἀρέσει αὐτὸ τὸ «κύριε ἵππε» ποὺ μοῦ κοπανᾷς συνεχῶς. Τί διάβολο, ἔχω ὄνομα! Λέγομαι Ζέφυρος καὶ εἶμαι νικητὴς τοῦ Γκρὰν Πρί, μὲ περιουσίαν 500 χιλ. δραχμῶν.

Ἡ γάτα (μονολογοῦσα): Πολὺ ζόρικο εἶναι αὐτὸ τὸ ἄλογο. (Στὸν Ζέφυρο): Μὲ συγχωρεῖτε, κ. Ζέφυρε. Δὲν τὸ ἤξευρα. Νὰ σᾶς συστηθῶ κι' ἐγώ: Λέγομαι Λιλὴ καὶ δὲν εἶμαι καμμιὰ τυχαία γάτα.

Ζέφυρος (εἰρωνικῶς): Σοβαρῶς; Καὶ νὰ μὴ τὸ ξέρω! Ἀλλὰ δὲ μοῦ λές: Σὲ ποιὲς ἱπποδρομίες κέρδισες;

Ἡ γάτα: Ὤ! Τίποτα ἀπ' αὐτά. Στὸ σπίτι ὅμως μὲ ἔχουν πολὺ χαϊδεμένη καὶ λὲν ὅτι ἔχω καλὴ καταγωγή.

Ζέφυρος (περιφρονητικά): Δὲν ἤξερα ὅτι ἔχουν κι' οἱ γάτες καλὴ καταγωγή! (Μὲ ὑπερηφάνεια): Ἐνῷ ἐμεῖς! Ἡ ἔνδοξος οἰκογένειά μας ἀνέδειξε ἕνα Ρωμαῖο ὕπατο! Δὲν ξέρεις τὴν ἱστορία; Ἄκου την. Ὁ Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ Ἡλιογάβαλος ἀγαποῦσε τόσο πολὺ τὸ ἄλογό του, ὥστε τὸ ἔκανε ὕπατο καὶ τὸ ἔβαζε νὰ τρώη στὸ τραπέζι του.

Ἡ γάτα: Πολὺ σπουδαία αὐτὴ ἡ ἱστορία τοῦ ὑπάτου, κ. Ζέφυρε. Ἀλλὰ προχθὲς διάβαζε ἡ δεσποινὶς Νίνα στὴν ἐφημερίδα ὅτι μία περίφημος ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου, ἡ Γκρέττα Γκάρμπο, ἀπεπειράθη νὰ αὐτοκτονήση, ἐπειδὴ πέθανε ἡ ἀγαπημένη της γατοῦλα.

Ζέφυρος: Κουταμάρες! Εἶδες ποτέ σου καμμιὰ γάτα νὰ τῆς κάνουν ἀνδριάντα; Ἐνῷ ὅπου νὰ πᾷς θὰ δῆς περήφανα ἄλογα, στημένα στὰ πάρκα καὶ τοὺς κήπους. Εἶναι οἱ ἀνδριάντες ποὺ στήνουν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τιμήν μας!

Ἡ γάτα: Μὰ δὲν τοὺς στήνουν αὐτοὺς τοὺς ἀνδριάντες γιὰ τιμὴ τῶν ἀλόγων. Τοὺς στήνουν γιὰ νὰ τιμήσουν τὴ μνήμη αὐτῶν ποὺ κάθονται ἐπάνω στὰ ἄλογα.

Ζέφυρος (ὠργισμένος): Πάψε, γελοία! Αὐτὰ ποὺ λὲς εἶναι ἀνακρίβειες. Καὶ τώρα δίνε του. Τράβα στὴν κουζίνα νὰ φᾷς κανένα ψαροκόκκαλο. Χάρις στὴ νίκη μου, ἑτοίμασαν σήμερα σπουδαῖα γεύματα. Κάτι θὰ περισσέψη καὶ γιὰ σένα ἀπὸ τ' ἀποφάγια...

ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΠΝΟΙ ΤΩΝ ΦΟΥΓΑΡΩΝ;

— Ποὺ λέτε, μὲ πειράζει ἡ πόλις μὲ τὴ μολυσμένη της ἀτμόσφαιρα, καὶ γιὰ νὰ ἀναπνέω καθαρὸ ἀέρα ἔκτισα τὸ σπίτι μου στὴν ἐξοχή.

ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ!

Ἕνας Ἀμερικανὸς ἔβγαινε μεθυσμένος ἀπὸ ἕνα κέντρο τοῦ Παρισιοῦ. Στὴν πόρτα εἶδε κάποιον μὲ στολὴ καὶ μὲ γαλόνια. Τοῦ εἶπε:

— Φώναξέ μου ἕνα ταξί.

— Συγγνώμην, κύριε, δὲν εἶμαι οὔτε θυρωρός, οὔτε γκρούμ. Εἶσθε τόσο μεθυσμένος, ποὺ δὲν ἀναγνωρίζετε ἕναν ἀεροπόρο;

Καὶ ὁ μεθυσμένος Ἀμερικανός:

— Τότε φωνάξτε μου ἕνα... ἀεροπλάνο.

ΠΑΡΕΞΗΓΗΣΙΣ

— Ποῦ πᾷς, Πέτρο;

— Πάω γιὰ λουτρό...

— Μὰ καλά, πόσα λουτρὰ κάνεις τὴν ἡμέρα;

— Τρία!

— Καὶ γιατί;

— Γιατὶ μοῦ ἔδωσε ὁ γιατρός μου κάτι σκονάκια καὶ μοῦ εἶπε νὰ τὰ παίρνω τρεῖς φορὲς τὴν ἡμέρα μέσα στὸ νερό...

ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Ἡ θεία: Καὶ δὲν μοῦ λές, Μιμίκα, ἤσουνα φρόνιμο καὶ εὐγενικὸ κορίτσι σήμερα τὸ πρωῒ στὴν ἐκκλησία;

Ἡ Μιμίκα: Ναί, θείτσα. Κάποιος μοῦφερε μπροστά μου ἕνα δίσκο μὲ λεπτὰ καὶ τοῦ εἶπα: «Ὄχι εὐχαριστῶ».

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ

— Πῶς ὀνομάζεσαι, ἀγαπητέ μου;

— Βεζούβιος.

— Ναί, μὰ ὑπάρχει κι' ἕνα ἡφαίστειο μὲ τὸ ἴδιο ὄνομα...

— Ἴσως. Πάντως δὲν εἶμαι ἐγώ!..

(Αἱ λύσεις τοῦ προηγουμ. εἰς τὸ προσεχές)

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

— **Χειρόγραφα ἢ φωτογραφίαι ἀποστελλόμεναι εἰς τὸ περιοδικὸν δὲν ἐπιστρέφονται.**
— **Εἰς ἀνωνύμους ἐπιστολὰς δὲν δίδεται ἀπάντησις, ὡς καὶ εἰς τὰς μὴ συνοδευομένας ὑπὸ δελτίου ἢ μὴ καθαρογεγραμμένας. Γράφετε συντόμως.**

Κον Β. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ, σκαπανέα, Ἡράκλειον Ἀττικῆς. — Ποίημά σας ἐλήφθη καὶ ἐτέθη ὑπὸ κρίσιν.

Κον Α. ΖΑΙΑΓΙΑΝ, Δ. Φ., Λαγκαδᾶ. — Φωτογραφίαι ἐστάλησαν ὅπως λάβουν σειρὰν δημ. Ἀνταπόκρισις Μολᾶ ἐστάλη Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝΕΙΟΝ ΣΧΟΛΗΝ, Κόνιτσαν. — Μάλιστα, ἡ ἀπόδειξις ἀντιπροσωπεύει συνδρομὴν δι' ἓξ μῆνας. 2ον θὰ ἀποσταλῇ.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΜΟΛΙΤΣΑΝ, Ἄργος. — Εὐχαριστοῦμεν δι' ὅσα γράφετε. 4ον θὰ σᾶς ἀποσταλῇ.

Κον Σ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΝ, Μεσσήνην. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Ν. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΝ, Μήθυμναν. — Ἐλάβομεν τὴν πλήρη ἐνθουσιασμοῦ ἐπιστολήν σας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΑΠΕΛΕΤΟΥ ΗΛΕΙΑΣ. — Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθ. 10 ἐλήφθη. Μόνον διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἔστω καὶ ἐν καθυστερήσει. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΙΩΝ. — Δῆμος ἐνεγράφη καὶ τεῦχος ἀποστέλλεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως.

Κον Α. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ, Ἅγ. Ἀθανάσιον. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Δυστυχῶς ἡ διεύθυνσίς σας εἶναι ἀόριστος, μὴ καθορίζουσα Ἐπαρχίαν καὶ Νομὸν καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ ἀποστείλωμεν τὰ τεύχη. Ἀναμένομεν ἀκριβῆ σας διεύθυνσιν, μεθ' ὃ θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν.

Κον ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, Γυμνασιάρχην Σιδηροκάστρου. — Τηλ)μά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀπεστάλησαν ἀπὸ τοῦ 6ου τὰ ζητηθέντα 57 τ.

Κον Χρ. ΜΠΑΜΠΑΛΙΝΗΝ, Σουφλίον. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Φωτογραφίαι ἐστάλησαν ὅπως λάβουν σειράν.

Α. Γ. Κ. — Διήγημά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ὑπεβλήθη πρὸς κρίσιν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΑΡΑΒΙΑΣ, Θ)νίκην. — Διόρθωσις ἐγένετο. Ἀποστέλλεται μόνον ἓν τεῦχος.

ΔΗΜΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ. — Ἐλήφθη ὑπ' ἀριθ. 7809 Εὐχαριστοῦμεν. Διαχείρισις ἀποστείλῃ ἐν καιρῷ σχετικὴν ἀπόδειξιν.

Κον ΠΑΝΑΓ. ΒΕΛΝΙΔΗΝ, Διοικ. Ε.Ο.Ν., Θόλον Σερρῶν. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Διαχείρισις ἀποστείλῃ ἐν καιρῷ σχετικὴν ἀπόδειξιν.

Κον Ν. ΚΑΨΑΛΗΝ, Ὁμαδάρχην, Χίον. — Φωτογραφία καὶ συνεργασία σας ἐλήφθησαν καὶ ἐστάλησαν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. Ἡ παρουσιαζομένη ἀνωμαλία τῆς βραδύτητος προέρχεται ἐκ δυσχερειῶν τεχνικῶν τῆς διεκπεραιώσεως, αἵτινες θὰ ἐξομαλυνθοῦν εἰς τὸ μέλλον.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗΝ ΔΙΟΙΚ. ΛΕΣΒΟΥ. — Ὑπ' ἀριθ. 609 ἐλήφθη καὶ ἐνεγράφη 22ον Σύνταγμα Πεζ. δι' 6 τεύχη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΚΩΝΣΤ. ΞΕΝΟΝ, Ζάκυνθον. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν καὶ σᾶς συγχαίρομεν δι' αἰσθήματά σας. Ἀποστείλατε μίαν ἀγγελίαν σας καὶ θὰ δημοσιευθῇ.

Κον Δ. ΒΥΘΟΥΛΚΑΝ, Δημ)λον, Ζάκυνθον. — Σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὰ ὡραῖα αἰσθήματά σας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν.

Κον ΑΝΑΣΤ. ΜΑΖΗΝ. — Ποίημά σας ἐλήφθη, ἀλλὰ εἶναι γνωστόν, ἄλλου ποιητοῦ. Γράψετε κάτι δικό σας.

Κον ΑΘΑΝ. ΤΡΙΧΑΝ, Πωγωνιανήν, Ἰωάννινα. — Εὐχαριστοῦμεν. Δεμένα δὲν εἶναι δυνατόν. Ἐνεγράφητε.

Κον ΔΗΜ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Δημ)λον, Χρυσόβιτσαν Ἀστακοῦ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον Σ. ΣΙΔΕΡΑΚΗΝ, Γ.Τ. Ε.Ο.Ν., Χίον. — Παρουσιαζομένη ἀνωμαλία ἀφορμὴν ἔχει καταπληκτικὴν ἐργασίαν γραφείου, λόγῳ ζητήσεως καὶ ἐξαντλήσεως φύλλων, ἥτις θὰ τακτοποιηθῇ ἅμα τῷ νέῳ ἐφοδιασμῷ. Ἔχετε ὑπ' ὄψιν ὅτι πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν κίνησίν σας δέον νὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν. ἀπ' εὐθείας, μόνον ἁρμόδιον νὰ κανονίζῃ τὰ τῆς δημοσιεύσεως τῆς κινήσεως ἁπάσης τῆς Ὀργανώσεως καὶ Νέος Κατάλογος ἐλήφθη.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΥ. — Ὑπ' ἀριθ. 1229 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Δίδα ΜΑΡΙΚΑΝ ΒΛΑΧΑΚΗ, φαλαγγ., Ἡράκλειον Κρήτης. — Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Ἐνεγράφητε. Δι' ἐπιταγῆς ἢ γραμματοσήμων.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΘΡΥΛΛΟΡΡΟΙΟΥ, Θράκην. — Ἀποσταλέντες συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Κον ΣΩΤ. ΔΑΒΒΕΤΑΝ, Στρέφη Ἠλείας. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Τσὲκ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Παρακαλῶ ἐπιμεληθῆτε εἰσπράξεως καὶ τοῦ ὑπολοίπου προσωπικῶς.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΡΙΖΟΜΥΛΟΥ ΛΑΡΙΣΗΣ. — Δὲν ἀπαιτεῖται ἄλλη καταβολή. Παρουσιαζομένη ἀνωμαλία ἀφορμὴν ἔχει ἔλλειψιν τευχῶν. Γι' αὐτὸ θὰ γίνῃ ἀνεφοδιασμὸς καὶ θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν.

Κον ΕΛΕΥΘ. ΚΑΜΕΤΑΝ. — Ἐνεγράφητε συνδρομητής.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΟΡΤΙΑΝΟΥ ΛΗΜΝΟΥ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΑΝΩΤ. ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΧΑΝΙΩΝ. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

ΕΞΑΤΑΞΙΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ, Χανιά. — Ὁμοίως. Εὐχαριστοῦμεν.

ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΕΡΚΥΡΑΣ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ. — Ἔγγραφόν σας ὑπ' ἀριθμὸν 498 ἐλήφθη. Λόγῳ τῆς ἀθρόας ἐγγραφῆς τοῦ Πανελληνίου, ἦτο φυσικὸν νὰ παρουσιασθοῦν ἀταξίαι περὶ τὴν ἀποστολήν, ἃς ἤδη ἡ Διεκπεραίωσις ἐλέγχει. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὸ ἐνδιαφέρον.

ΠΡΟΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΕΟΠΟΛΕΩΣ. — Διαχείρισις θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ. Πάντως, λογιστικῶς τὸ περιοδικὸν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χορηγῇ ἀποδείξεις διὰ τὰς κρατήσεις, ἐφ' ὅσον δὲν τὰς εἰσέπραξε.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΥΡΙΝΗΣ. — Ἔγγραφον ὑπ' ἀριθ. 821 ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΑΛΗΑΣ ΚΑΒΑΛΛΑΣ. — Διαχείρισις ἔλαβε γνῶσιν. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΕΝΤΡΟΝ ΨΥΧΑΓΩΓΙΑΣ ΟΠΛΙΤΩΝ 18ου ΣΥΝ)ΤΟΣ ΠΕΖ. — Αἱ συνδρομαὶ Σωμάτων καὶ Κ)των γενικῶς εἶναι ἐτήσιαι.

ΤΡΙΤΑΞΙΟΝ Δ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΚΟΙΛΑΔΟΣ. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΤΑΥΡΟΥΠΟΛΕΩΣ. — Ὑπ' ἀριθ. 2331 ἔγγραφόν σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ Ε.Ο.Ν. ΚΑΒΑΛΛΑΣ. — Ὑπ' ἀριθ. 316 ἐλήφθη. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΕΥΑΓΓ. ΔΡΟΣΟΝ. — Ἔγγραφον ἐλήφθη. Ἡ διαχείρισις θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ.

Κον ΕΥΣΤΡ. ΜΕΝΙΔΗΝ, Φάρσαλα. — Φωτογραφίαι ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, Ἀλεξανδρούπολιν. — Ἡ ἐπιστολή σας ἀπεστάλη διεκπεραίωσιν πρὸς διόρθωσιν.

ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΥΚΑΜΙΑΣ, Λέσβον. — Ἔγγραφόν σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν δι' ἐγγραφήν.

Κον ΓΕΩΡΓ. ΣΑΓΚΡΙΩΤΗΝ, Νάουσαν Πάρου. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν θερμότατα δι' ἐνδιαφέρον σας. Τεύχους 1ου στερεῖται τὸ γραφεῖον ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἐκρατήθη σημείωσις καὶ θὰ σᾶς ἀποσταλῇ ἐν καιρῷ.

Κον ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΝ, Βαμβακοῦ Φαρσάλων. — Ποίημά σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν.

Κον ΣΤΥΛ. ΜΑΡΚΑΚΗΝ, Ἡράκλειον Κρήτης. — Φωτογραφίαι σας ἐδόθησαν καὶ ἔλαβον σειράν. Ἐξαρτᾶται ὅμως διὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐὰν εἶναι κατάλληλοι διὰ κλισέ.

Κον ΣΠΥΡ. Α. ΜΑΝΙΑΡΤΖΗΝ. — Ἐπιστολή σας ἐλήφθη. Ἀποσταλέντα ἐστάλησαν ἐπιτροπήν. Συνδρομαὶ ἀναγράφονται εἰς τὸ περιοδικόν.

Κον ΔΟΝΟΥΛΗΝ, 27ον Σ. Π., Κοζάνην. — Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. Ἐνεγράφητε.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ Ε.Φ.Ε.Κ., Θ)νίκην. — Σᾶς εὐχαριστοῦμεν Συνδρομὴ Λ. Σ. εἶναι δραχ. 200.

Κον ΙΩΑΝ. ΚΟΥΤΣΟΥΡΗΝ, Δ)τὴν Δ. Σχ., Σαμοθράκην. — Τὸ περιοδικὸν σᾶς εὐχαριστεῖ καὶ δι' ἐνεργείας σας καὶ διὰ τὰς τόσον καλὰς κρίσεις σας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν.

Κον ΣΤΕΛΙΟΝ ΜΠΑΡΤΖΟΥΚΑΝ, Ἐνωμοτάρχην, Λάκα Παξῶν. — Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν.

ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΠΑΦΡΑΣ. — Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ κρίσεις σας. Ἐνεγράφητε διὰ 2 τεύχη. Γ' ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΝΑΥΠΛΙΟΥ. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ, Δημ)λον, Κιλκίς. — Ἐνεγράφητε Εὐχαριστοῦμεν. Συνεργασία σας ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. ΕΜΠΟΡΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΧΙΟΥ. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀπόδειξις ἀποσταλῇ ἐν καιρῷ. Κον ΓΡΗΓΟΡΙΟΝ ΜΑΜΑΛΟΝ, Καθηγητὴν Γυμν. Ἀρρένων Κερκύρας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Ἀπόδειξις θὰ σας σταλῇ ἐν καιρῷ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΝΟΥΤΡΙΤΣΙΑΣ. — Συνδρομητὴς ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΧΑΡΙΔΗΜΟΝ ΠΑΡΙΖΗΝΟΝ, Λούτσες Κερκύρας. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΜΕΣΙΑΣ. — Συνδρομηταὶ ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΑΝΑΣΤ. ΤΣΙΠΗΡΑΝ, Δημ)λον, Κέντρον Πηνειοῦ Ἠλείας. — Συνδρομητὴς ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΝ, Νικηφόρου Δράμας. — Σχολεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξιν ἐν καιρῷ. Ἀποστείλατε ὀνόματα τῶν 20 μαθητῶν, ἵνα ἐγγράψωμεν αὐτούς. ΑΝΩΤ. ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΧΑΝΙΩΝ. Ἐνεγράφητε συνδρομήτριαι. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις ἐν καιρῷ. Κον ΘΕΟΦ. ΓΚΟΥΝΤΡΑΝ, Γραμματικό. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν.

(Ἡ συνέχεια τῆς ἀλληλογραφίας εἰς τὸ προσεχὲς)

✦✦✦✦✦✦✦✦

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝ

«ΑΝΑΔΑΣΩΣΗ», ὑπὸ Ἑλένης Ρώτα. «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'», ὑπὸ Πιέρρου Σαμπατάκου. «ΚΛΕΦΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΖΟ», «Ο ΟΜΗΡΙΚΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ», ὑπὸ Κλεάνθους Πλιάκα, Καθηγητοῦ Γυμνασίου Καλαμῶν. «ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ», Μηνιαία Πολιτικὴ Κοινωνικὴ Φιλοσοφία, Ἱστορία, Τέχνη, τεῦχος 14ον 8βρίου 1938. «ΥΜΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΑΣΙΝΟΥ», «Η ΑΥΓΟΥΛΑ», «ΕΜΠΡΟΣ ΠΑΙΔΙΑ», «ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ», μουσικὰ τεμάχια ὑπὸ Μιχ. Παπασταθοπούλου, Καθηγητοῦ Ὠδικῆς ἐν τῷ Γυμνασίῳ θηλέων Καλαμῶν. «ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ», ὑπὸ Ἀντ. Χαλᾶ. «Η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ», ὑπὸ Ἰω. Πολυμέρου, Δημ)λου.

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΩΝ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχους 5)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ - ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὀνοματεπώνυμον (Γράψατε καθαρὰ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον)
....

Ἐπάγγελμα .... Ἡλικία ....

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμὸς ἢ χωρίον, ἐπαρχίας, νομοῦ)
....

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβύσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἶσθε φαλαγγῖται καὶ γράψατε εἰς τίνα φάλαγγα ἀνήκετε)
....

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΤΟΣ 1. (1938)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ:
Πλατεῖα Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ:
Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεύχ. 7 — 26 Νοεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 100
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 50
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 25

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας, Σχολεῖα, Βιβλιοθήκας, Στρατιωτικὰ Κατ)ματα) ΕΤΗΣΙΑ... . . . . Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ-ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:
Περιοδικὸν «Η ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συν/τος, Ἀθῆναι

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας

Παρακαλοῦμεν νὰ ἀναγνωσθοῦν ἀπὸ ὅλους

Ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ περιοδικόν μας, διὰ τοὺς ζητοῦντας ἐργασίαν καὶ προσφέροντας τοιαύτην, διαθέτει, ἁπλῶς, τὴν εἰδικήν του στήλην πρὸς ἐξυπηρέτησίν των. Πέραν τούτου δὲν ἔχει καμμίαν ἁρμοδιότητα δι' ἐξέτασιν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγνωστῶν του.

★

Πᾶν τὸ ἀφορῶν κίνησιν τῶν κατὰ τόπους Τμημάτων τῆς Ὀργανώσεως, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ «Γραφεῖον Τύπου Ε.Ο.Ν.», Πλατεῖαν Συντάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ φωτογραφίαι καὶ τὰ ἀθλητικά. Εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία ὑπηρεσία ἥτις κρίνει ταῦτα.

★

Αἱ συνεργασίαι συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ», Πλατεῖαν Συν)τος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ἀποσταλεισῶν μέχρι σήμερον εἶναι μακραὶ καὶ ἡ δημοσίευσίς των καθίσταται ἀδύνατος. Συνιστῶμεν καὶ αὖθις, ἵνα τὰ ἀποστελλόμενα, πεζὰ ἢ ποιήματα, εἶναι βραχέα.

★

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν, ἀποστέλλοντες φωτογραφίας ἢ κίνησιν ἢ συνεργασίαν, παραπονοῦνται ὅτι ἡ δημοσίευσίς των καθυστερεῖ. Ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι παρόμοια ἀποστέλλονται κατὰ χιλιάδας καί, συνεπῶς, ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς, μεθ' ὃ λαμβάνουν σειρὰν δημοσιεύσεως ὅσα ἐγκρίνονται. Συνεπῶς, ἡ δημοσίευσις τούτων θὰ βραδύνῃ. Ἐξαίρεσις προτιμήσεως γίνεται εἰς ἐντελῶς ἐπικαίρους δημοσιεύσεις.

Πολλοὶ ἀποστέλλουν τὰς ἀτομικάς των φωτογραφίας πρὸς δημοσίευσιν. Γνωρίζομεν ὅτι οὐδεμία τοιαύτη θὰ δημοσιευθῇ. Τὸ περιοδικὸν ἐνδιαφέρουν μόνον φωτογραφίαι ὁμαδικῆς ὀργανώσεως τελετῶν, ἑορτῶν, ἐκδρομῶν, ἀγώνων ἀθλητικῶν κλπ., ὡς καὶ ἱστορικῶν τοπίων, ἀρχαιολογικῶν τόπων κ.ἄ., τὰς ὁποίας, κατὰ τὰς ἐκδρομὰς ἢ ἐπισκέψεις των, τὰ τμήματα λαμβάνουν.

Ἀπαραιτήτως, αἱ φωτογραφίαι δέον νὰ ἀναγράφουν, ὄπισθεν καὶ συντόμως, τὰ παριστώμενα γεγονότα, καὶ νὰ ὦσι καλλιτεχνικαὶ καὶ καταλλήλου φωτισμοῦ, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποτυποῦνται εἰς κλισέ.

★

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ διὰ γραμματοσήμων. Ἐλαχίστη συνδρομὴ εἶναι ἡ τρίμηνος.

Οἱ γράφοντες ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐγγραφοῦν, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ συναποστείλουν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των, μέχρις ἀφίξεως, ὅμως, τῆς ἐπιταγῆς καὶ εἰσπράξεώς της, θὰ μεσολαβῇ ὀλίγος χρόνος διὰ νὰ λάβουν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως εἰς τὰς διδομένας διευθύνσεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀναγράφεται λεπτομερῶς τὸ χωρίον, ἡ Ἐπαρχία καὶ ὁ Νομός. Παρετηρήθη ὅτι πλεῖστοι, εἰς οὓς καθυστερεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ἔγραφαν μόνον τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον συμπίπτει εἰς τὴν ἐπωνυμίαν μὲ 5 καὶ 10 ὅμοια.

★

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι τῶν τευχῶν 1, 2, 3 καὶ 4, ἐπὶ τοῦ παρόντος, στερεῖται τὸ γραφεῖον. Δι' ἀνακοινώσεώς μας θὰ γνωρίσωμεν τὸν νέον διὰ τούτων ἐφοδιασμόν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀπεστάλησαν εἰς ὅσους ἐζήτησαν.

Ὁ Ἀρχηγὸς - Κυβερνήτης μας κ. Ἰωάν. Μεταξᾶς ζητῶν πληροφορίας ἀπὸ τοὺς σκαπανεῖς τοῦ Χ^ΟΥ Ὑποτομέως Ἀθηνῶν.